

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΒ' | ΤΕΥΧ. Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Ι. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14, Τ. 140-ΤΗΛ. 718-308 | 1/15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1975 | ΑΡΙΘ. 17-18

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΘΕΟΣ, ΚΟΣΜΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΣΤ'.

1. Ἐξεπίτηδες παρεθέσαμεν τὸ ἐκτενὲς χωρίον τοῦ Μ. Ἀθανασίου, διότι ἐμφανίζεται ἐν αὐτῷ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος καὶ μάλιστα ἡ σημερινὴ Νεότης, μὲ ὅλους τοὺς τρόπους τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς της μεταμφιέσεως. Πολλὰ ὑπὸ πολλῶν ἐρμηνεῖαι ἐδόθησαν πρὸς διαπίστωσιν τῶν ροπῶν, τῶν ἐφέσεων, τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν παντοειδῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καὶ τῶν αἰτιῶν, αἵτινες ἐπέδρασαν εἰς τὸν μεταπολεμικὸν ἰδίᾳ ἄνθρωπον καὶ μάλιστα εἰς τὴν Νεότητα, ὥστε νὰ δοθῇ ὀλοκληρωτικῶς εἰς ἓνα ἀχαλίνωτον ἡδονισμὸν, πάσης μορφῆς, ἔξω παντὸς περιορισμοῦ, φυσικοῦ, νομικοῦ, ἠθικοῦ, κοινωνικοῦ, οἰκογενειακοῦ, ἀκόμη καὶ θρησκευτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ.

2. Αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ πλείστων ἐρμηνεῖαι τοῦ φαινομένου τούτου, τοῦ ἔξω παντὸς δεσμοῦ κινουμένου ἀνθρώπου, ἔχουσαι καθ' ἑαυτὰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς περιγραφῆς, τὴν χάριν τῆς διατυπώσεως τῶν αἰτιῶν, τὰς πρωτοτύπους φραστικὰς περιγραφὰς, τὰς ἀληθοφανεῖς αἰτιολογίας, τὰς δεδικαιολογημένας ἐνίοτε ἀναφορὰς τῶν ἐκτροπῶν ἰδίᾳ τῆς Νεότητος εἰς τοὺς καθόλου κοινωνικοὺς ὄρους, οὓς ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἡγέται καὶ καθοδηγεῖται τῆς Νεότητος, εἰς οἰανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἰστάμεθα, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ οἰκογενειάρχου, τοῦ παιδαγωγοῦ, τοῦ πνευματικοῦ καλλιεργητοῦ,

τοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ ἱερωμένου, τοῦ πολιτικοῦ, μέχρι καὶ τῆς κατωτάτης βαθμίδος κοινωνικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ λειτουργήματος, ἀσφαλῶς γνωρίζομεν. Πᾶσαι αὗται αἱ δοθεῖσαι ἐρμηνεῖαι τῶν αἰτιῶν τῶν ἐκτροπῶν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα τῆς Νεότητος, ἔχουσι βεβαίως τι τὸ ἀληθές. Ἄλλ' ἀμφιβάλλω, ἂν ἐκάστη ἢ καὶ πᾶσαι ὁμοῦ αἱ δοθεῖσαι ἐρμηνεῖαι τοῦ φαινομένου τούτου εὔρον τὸν στόχον τῆς πρωταιτίας τοῦ ἐν λόγῳ κακοῦ.

3. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος, νομίζω, εἴπερ τις καὶ ἄλλος ὠμίλησε καὶ ὠμιλεῖ ἐν πνευματικῇ θεῖᾳ εἰς πάντα ἄνθρωπον, πάσης ἐποχῆς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας, τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς νέους, καὶ εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων πασῶν τῶν ἐποχῶν. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος λοιπὸν εἰς τρεῖς αἰτίας ἀποδίδει τὴν ἐκτροπὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν κατολίσθησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔρεβος τῆς κακίας καὶ τῆς ἁμαρτίας. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ διὰ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀποστasia τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς θεωρίας τοῦ κόσμου τῶν Ἰδεῶν, εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν κατάληψιν: «Ἡ ψυχὴ ἀποστᾶσα τῆς πρὸς τὰ καλὰ θεωρίας, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς κινήσεως, λοιπὸν πλανωμένη κινεῖται εἰς τὰ ἐναντία» (30, 34, 24). Ἡ δευτέρα αἰτία, ἡ ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης, ὡς φυσικὸν ἐπακολούθημα ταύτης ἐρχομένη, εἶναι ἡ ἀκόρεστος

ΑΓΑΠΗ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κ. ΜΑΞΙΜΟΥ (28/5 — 6/6/1975)*

Ἀπαντῶν ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης εἶπε:
Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀπευθύνω ἐγκάρδιον πασχάλιον χαιρετισμὸν εἰς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Δέσποτα, τοὺς σεβασμίους Ἱεράρχας καὶ ἱερεῖς τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀγαπητὰ εἰς ἐμὲ τέκνα Τῆς.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 256 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15-16 τεύχους.

Χάρις Ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι διπλῆ ἡ χαρὰ μας ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ὥραν, θεία εὐδοκία, εἴμεθα μαζί Σας πρὸ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου παραστάντες προσεφέραμεν ἀδελφικὰς προσευχὰς, δοξολογίας καὶ ἄσματα πνευματικὰ εἰς τὸν ἀναστάντα Σωτήρα.

Ἦλλομεν ἐνταῦθα ὡς ἀπεσταλμένοι τῆς Ὁρθο-

ἐπιθυμία τῆς γ ν ὡ σ ε ω ς, ἦτοι ἡ «γνωσιομανία» καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀπορρέουσα «καινομανία», ὡς ἐν ἀρχῇ ἀπεκαλέσαμεν τὴν δίψαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς συσσώρευσιν γνώσεων, ἐξ ὧν καὶ ἡ ἐκ τῆς δοκησιοφίας αὐτοῦ ἐπαρσις. Τρίτην δ' αἰτίαν τῆς ιδεολογικῆς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὁ μ. Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖ τὴν ἡ δ ο ν ἦ ν: «Εἶτα τὸ δυνατόν ἑαυτῆς ὀρῶσα ἡ ψυχὴ, καὶ τούτω καταχρωμένη, ἐνένοησεν, ὅτι καὶ εἰς τὰ ἐναντία δύναται κινεῖν τὰ τοῦ σώματος μέλη· καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ τοῦ τὴν κτίσιν ὀρᾶν, εἰς ἐπιθυμίας τὸν ὀφθαλμὸν ἀποστρέφει» (30, 34, 25), «καὶ ταῖς κατὰ μέρος τοῦ σώματος ἐνεργείαις καταχρωμένη, καὶ ἠσθεῖσα τῇ τοῦ σώματος θεωρίᾳ, καὶ ἰδοῦσα καλὸν ἑαυτῇ εἶναι τὴν ἡ δ ο ν ἦ ν, πλανηθεῖσα κατεχρήσατο τῷ τοῦ καλοῦ ὀνόματι, καὶ ἐνόμισεν εἶναι τὴν ἡ δ ο ν ἦ ν αὐτὸ τὸ ὄντως καλὸν» (30, 33, 40)!

4. Ἀπιστία, γ ν ὡ σ ι ς, ἡ δ ο ν ἦ, τὰ τρία κακά, τὰ ἐπακόλουθα τῆς ἁμαρτίας. Ἄμα ὁ ἄνθρωπος ἔπαυσε τὴν πρὸς τὰ θεῖα ἔφεσιν, βαθμηδὸν ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀπιστίαν. Ἐκ ταύτης δὲ ὀρμώμενος, ἐζήτησε νὰ δικαιολογήσῃ διὰ τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν γ ν ὡ σ ε ω ν τὴν πρὸς τὴν ὕλην καὶ τὰ αἰσθητὰ πρόσκλισίν του καὶ ἀφοσίωσιν. Ἀντελήφθη δὲ κατόπιν, ὅτι εὐκολώτερον δι' αὐτὸν ἦτο, ὅπως κινεῖται εἰς τὰ πεδία τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων, τῶν φαινομενικῶς δυναμέ-

ων νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν πρὸς γ ν ὡ σ ι ν ὀρμὴν του, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ παράσχουν αὐτῷ τὴν γεῦσιν τῆς ἡ δ ο ν ἦ ς, ἢν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνεζήτει πρὸς κορεσμὸν τῶν παθῶν τῆς διψαλέας αὐτοῦ ὑπάρξεως. Ἄλλ' ὅποια ἀπογοήτευσίς! Ἡ δίψα τῆς ἡ δ ο ν ἦ ς ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται σφοδρότερα, ὅσον ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ζητεῖ τὸν κορεσμὸν τῆς διὰ τῶν ἡδονικῶν καὶ αἰσθησιακῶν ἀπολαύσεων. Ὁ ἄνθρωπος τότε καταλαμβανόμενος καὶ περισφιγγόμενος ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας, ζητεῖ τὸν θάνατον, ὡς λύτρωσιν καὶ ὡς φυγὴν ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν κόσμου τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων! Πόσον ἀξιοθρήνητος κατέστη ὁ ἄνθρωπος τῆς συγχρόνου ἐποχῆς! Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπιστίας, τῆς πολυγνωσίας καὶ τοῦ ἡδονισμοῦ! Ὁ ἄνθρωπος εἰς πᾶσαν διαστροφὴν ψυχικὴν, ἠθικὴν, θρησκευτικὴν, κοινωνικὴν, σωματικὴν ἐπιδοῦς ἑαυτὸν, κατήντησε διαφθορεὺς ἑαυτοῦ, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός του, καὶ διὰ τῆς καταχρήσεως τῶν ἀναισθησιογόνων πρὸς ψυχοσωματικὴν του δῆθεν ἀπόλαυσιν, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸ χεῖλος τῆς αὐτοκαταστροφῆς! Καὶ οὕτως ἐπαληθεύει καὶ ἐν τούτῳ ὁ τῆς Γραφῆς λόγος: «τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος» (Ρωμ. 6, 23)!

Ἄλλὰ θὰ συνεχίσωμεν!

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ
Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

δόξον Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, κομισταὶ τῆς χαρᾶς τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀγάπης τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματός Της, καὶ ἀκόμη, τῆς εὐλογίας τῶν ἱερέων Της προσκνημάτων.

Ἐδθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' ἧς δηλαδὴ εὐρέθημεν ἀνάμεσα Σας, ἠσθάνθημεν τὴν θεομὴν θαλπωρὴν τῆς ἀμοιβαιότητος τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ χαρᾶς, ποὺ εἶναι τὰ χαρακτηριστικώτερα γνωρίσματα τῆς κοινῆς μας πίστεως καὶ τῆς εὐαγγελικῆς ἠθικῆς, καὶ ἀκόμη, τὴν κοινὴν μας παρηγορίαν καὶ ἰσχυρὰν ἐλπίδα εἰς τὴν πορείαν μας διὰ τὴν εὐλογημένην συνεργασίαν τῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Γενόμενοι δεκτοὶ μὲ ἐγκάρδιον ἐναγκαλισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου, βαθυσεβάστου καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ καὶ οἱ Σύνοδοί μου θεωροῦμεν χρέος μας νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μίαν εὐχαριστήριον προσευχὴν, διότι μᾶς ἠξίωσε τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς καὶ πνευματικῆς εὐφροσύνης. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ δόξα τοῦ λατρευτοῦ μας Λατρευτοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἐνώνει τὰς καρδίας αὐτῶν ποὺ προχωροῦν πρὸς τὴν εὐλογημένην ἐνότητα.

Αἱ ἀδελφαὶ Ὁρθόδοξοι Τοπικαὶ Ἐκκλησίαι εἶναι ζῶντα καὶ ἀχώριστα μέλη τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ τοῦ θαυμασίου ἐκείνου ὄργανισμοῦ, ὅστις ὀνομάζεται Σ Ὁ μ α Χ ρ ι σ τ ο ῦ, κεφαλὴ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Καὶ ὅπως εἰς τοὺς συνήθεις ὀργανισμοὺς τὰ ἐπὶ μέρους μέλη των δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν τὸ ἐν ἀποκεκομμένον ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἔτσι καὶ αἱ Ἐκκλησίαι μας εἶναι ἀδιαίρετοι, ἠρωμέναι μὲ τὸ πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ἀληθεῖαν Της καὶ τὴν ζωὴν Της.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὠνόμαζε τοὺς Χριστιανούς, δηλαδὴ ὄλους μας, λ ί θ ο υ ς ζ ὠ ν τ α ς, μὲ τοὺς ὁποίους κτίζεται τὸ πνευματικὸν οἰκοδόμημα, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τὰ μὲν θεμέλια εἶναι εἰς τὴν γῆν, ἐνῶ ἡ κορυφὴ εὐρίσκεται εἰς τοὺς Οὐρανούς, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου ὄλοι μας αἰσθανόμεθα ἐαυτοὺς ἐνοίκους ἐπὶ τε τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὀνομάζει λ ί θ ο υ ς ζ ὠ ν τ α ς, ἐπειδὴ ποιεῖσθε μὲ τὸ ὕδωρ τὸ Ζῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμίλησεν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα ὁ Σωτὴρ παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Τὸ θαυμάσιον δὲ αὐτὸ ἄγρατον μὲν μὲ τὰ μάτια τὰ σωματικά, ἀλλὰ διπλᾶ αἰσθητὸν εἰς τὰς ψυχὰς μας ὕδωρ τῆς Θείας Χάριτος, καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν, μᾶς φέρει ἐγγύτερον εἰς τὸν Χριστόν, ἐνώνει ὄλους μεταξύ μας κατὰ τρόπον ἄμεσον καὶ μᾶς καθιστᾷ κοινωνοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Προσκνηοῦντες, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ἠλθομεν ἐνταῦθα μὲ τὴν ἀγάπην ἐκείνην, ἡ ὁποία οὐδέ-

ποτε ἐκπίπτει, καὶ μὲ τὴν θεῖαν τοῦ Ἐὐαγγελίου ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ὁμοφρόνως καὶ ὁμοφώνως κρατοῦμεν. Ὡς προσκνηται δὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, εἴμεθα ἐν ἐν Χριστῷ, καὶ ὡς ἐργάται τοῦ κοινοῦ θείου Ἀμπελώ- νος ἐργαζόμεθα εἰς αὐτόν μὲ ὁμόνοιαν.

Μία χρονογραφία μαρτυρεῖ, ὅτι ὄχι μόνον αἱ Ἐκκλησίαι μας ἀλλὰ καὶ οἱ λαοὶ μας εἶναι στενὰ μεταξύ των συνδεδεμένοι.

Ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ὑπέφεραν μαζὶ τὸν ξένον ζυγόν. Πολλοὶ βούλγαροι νέοι κατὰ τοὺς σκληροὺς ἐκεῖ- νους χρόνους ἐσπούδαζαν εἰς τὰ ἰδικὰ Σας σχολεῖα.

Αἱ πολιτιστικο-μορφωτικαὶ μας ἐστίαὶ διεμορφοῦντο μὲ βάσιν τὰ ἰδικὰ Σας πρότυπα. Ἀπ' αὐτὰς δὲ προήλθε μία σειρά βουλγάρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐργατῶν, ἱερέων καὶ διδασκάλων, ἀφντι- στῶν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Οἱ λαοὶ μας διεξήγαγον πείσμονα ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των.

Εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν ἀλλ' ἐνδοξον πορείαν των, οἱ λαοὶ μας ἔδωκαν τὰ χεῖρα εἰς τὰς κοινὰς των προσπαθείας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ἰστάμεθα μετὰ εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ καὶ συμπα- θείας πρὸς τὸν ἄξιον παντὸς ἐπαῖνον ἑλληνικὸν λαόν, τὸ ἀξιοσημείωτον παρελθόν του καὶ τὴν σημερινὴν του ἀκμὴν εἰς τὰ διάφορα πεδία τῆς ζωῆς. Ὁ λαός μας θέλει νὰ ζῇ μὲ ἀμοιβαιότητα, καρποφόρον συνεργασίαν, μὲ τὸν ἀπ' αἰῶνων γείτονά του, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ εὐχεται νὰ εὐδοκιμῇ εἰς κάθε πεδίων.

Ἐχουσα ὡς ὁδηγὸν τῆς τοῦ χριστιανικόν της καθήκον καὶ τὰ ιδεώδη, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνέπνευσαν αἱ ἱε- ραὶ παρακαταθῆκαι καὶ τὰ θελκτικὰ παραδείγματα τῶν ἀμέσων καὶ τῶν πλέον ἀπομακροσμένων μας προκατόχων, ἡ Ἐκκλησία μας θὰ περιβάλλῃ πάντοτε μὲ στοργὴν τὸ εὐλογημένον αὐτὸ ἔργον καὶ θὰ συνεργῇ εἰς αὐτό.

Τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τῆς Θείας Χάριτος εἶθε νὰ καταρ- δεύῃ τὴν ἀδιάκοπον πορείαν τῆς ζωῆς Σας. Νὰ σβῆνῃ τὴν δίψαν Σας δι' ἐπίτευξιν ἀκόμη καὶ τῶν πιὸ ὑψηλῶν ἰδανικῶν. Νὰ δυναμώνῃ καὶ νὰ γλυκαίνῃ τὴν πρὸς αὐτὰ τάσιν Σας.

Ἡ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκόνησις τοῦ Θεοῦ Πατρός, ποὺ τόσον ἰσχυρῶς εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὴν ζωὴν Σας καὶ τὰ ἔργα Σας, εἶθε νὰ φωτίξῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν εὐσέβειάν Σας, νὰ φέρῃ αἰθρίαν εἰς τὰς ἐλπίδας Σας καὶ τοὺς μόχθους Σας διὰ μίαν ζωὴν περισσότερον αἰσίαν.

Εἶθε νὰ εἶναι ἀπὸ κάθε ἄποψιν δυνατὴ ἡ ἀφοσίωσις Σας εἰς τὴν ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσους αἰῶνας μᾶς διέπει καὶ μᾶς συνενώνει καί, παρὰ τὰς δοκιμασίας μας, μᾶς ἔκανε ἐν.

Φρονοῦντες τὸν θησαυρόν μας αὐτὸν ὡς τὸ φῶς τῆς ζωῆς μας, εἶθε νὰ κάνωμεν συνεχῶς καὶ πιὸ στερεὰν τὴν ἐνότητα μεταξύ τῶν ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ συγκεκριμένως μεταξύ τῶν δύο γει-

τόνων Ἐκκλησιῶν μας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας, διὰ τῶν ὁποίων εἶθε νὰ παραμένουν ἐν φιλίᾳ καὶ οἱ λαοὶ μας.

Εἶθε ὁ δωρεοδότης ὄλων τῶν ἀγαθῶν Κύριος ὁ Θεὸς νὰ χαρίξῃ εἰς ὄλους Σας, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ὄγειαν καὶ εὐτυχίαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ πολιτικούς Σας ἡγέτας καὶ τοὺς πολιτιστικούς καὶ κοινωνικούς Σας ἐργάτας.

Μὲ ἀγάπην παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν νὰ χαρίξῃ μακροημέρευσιν εἰς τὸν πνευματικὸν Σας πατέρα τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ, τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, τοὺς ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς Σας, διὰ νὰ ἐκτελοῦν ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον των καὶ ὡς παιδαγωγῶν Σας εἰς τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἔθνος Σας. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς ὄλους ἐκείνους ποὺ ἀναλίσκουν τὰς δυνάμεις των εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Χώρας Σας.

Εἶθε νὰ ἀνακαινισθῶμεν ὅλοι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος.

Εἶθε νὰ γίνωμεν μάρτυρές Του εἰς ὄλην μας τὴν ζωὴν καὶ ὅλα μας τὰ ἔργα. Ἀμήν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Πατριάρχης προσέφερον εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καλλιτεχνικὸν τρίπτυχον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξεικονισμένοι αἱ ἱεραὶ μορφαὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εὐχηθεὶς εἰς Αὐτόν, ἵνα ὁ μὲν Κύριος σκέπη αὐτόν καὶ τὸ ἔργον Του, οἱ δὲ ἅγιοι συνεχῶς πρεσβεύουν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἐπίσημον Γεῦμα ἐν Πεντέλῃ.

13. Τὴν μεσημβριαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρετέθη εἰς τὸ παρά τῃ Ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης Διορθόδοξον Κέντρον ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν, πλὴν τοῦ τιμωμένου ἁγιωτάτου Πατριάρχου κ. Μαξίμου καὶ τῆς Συνοδείας αὐτοῦ, καὶ τοῦ παρατιθέντος Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ρόδου κ. Σπυρίδων, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Νουβίας κ. Συνέσιος, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἱερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Γερμανός, Ἐξάρχος τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν Ἑλλάδι, ὁ ἐξοχώτατος κ. Γεώργιος Πετκῶφ, Πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας, μετὰ μελῶν τῆς Πρεσβείας του, ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Παν. Ζέπος, ὁ ἐξοχώτατος Ὑφυπουργὸς κ. Κων. Ταλιαδούρος, ὁ ἔλληγοιμώτατος Πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδρέας Φυτράκης, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολ. Σχολῆς ἔλληγοιμώτατος κ. Σάββας Ἀγουρίδης, ὁ Γεν. Διευθυντὴς Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Βλάσιος Φειδᾶς, ὁ κ. Σπ. Ἀδαμόπουλος, Ἀναπλη-

ρωτῆς τοῦ Διευθυντοῦ Διευθύνσεως Ἐκκλησιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὁ διοικητὴς τοῦ ΟΔΔΕΠ κ. Ἀθ. Ἀρβανίτης, κληρικοί, καθηγηταὶ κ.ἄ.

Περὶ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ προσφωνῶν τὸν Ἁγιώτατον Πατριάρχη Βουλγαρίας κ. Μάξιμον εἶπε:

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Πανοσιολογιώτατοι,
Ἐξοχώτατε κύριε Πρέσβυ,
Ἐλληγοιμώτατοι κύριοι Καθηγηταί,
Ἀγαπητοὶ μου,

Ὁ δεσμοφύλαξ τῶν Φιλιππων, ὅταν, «πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ», ἠθέλησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον, «παρέθηκε τράπεζαν καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικί» (Πράξ. 16,34).

Καὶ ἡμεῖς, Μακαριώτατε, ἐπειδὴ ἡ ἐπίσκεψις Ὑμῶν ἀποτελεῖ ἀφορμὴν χαρᾶς δι' ὀλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, θὰ ἠθέλομεν νὰ εἶχομεν ἐνταῦθα συγκαλέσει ὄλον τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἵνα ἀγαλλιασώμεθα μεθ' Ὑμῶν πανοικί, διότι «ὑπερπερισσευόμεθα τῇ χαρᾷ» (Β' Κορ. 7,4), ἔχοντες πλησίον ἡμῶν τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα καὶ τοὺς φιλάτους ἡμῖν ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἁγίας ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Βουλγαρίας.

Τὸ γεγονός, ὅτι τὸ τρίτον ἤδη ἐπισκέπτεσθε τὴν Χώραν ἡμῶν καὶ ὅτι μετὰ τόσης ἀγάπης, στοργῆς καὶ προσηρείας κατὰ καιροὺς ἐδεξιώθητε τοὺς τε ἡμετέρους ἀντιπροσώπους καὶ πάντα ἀπὸ Ἑλλάδος ἐρχόμενον πρὸς Ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου, πείθει ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ σεπτῷ Ὑμῶν προσώπῳ ἔχομεν ἕνα φίλον, ὄντως φίλον, πρὸς τὸν ὁποῖον, ἐπειδὴ κατὰ τὸν σοφὸν Πυθαγόραν «φιλία ἐστὶν ἑναρμόνιος ἰσότης», ἔχει στραφῆ («ἡ εὐδοκία τῆς καρδίας ἡμῶν») (Ρωμ. 10,1).

Εἶθε αἱ σχέσεις αὗται νὰ βαίνουν συνεχῶς ἐπεκτεινόμεναι καὶ βαθυνόμεναι, ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν γειτονικῶν φίλων Χωρῶν ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, διότι ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν καὶ μὴ φεισθεῖσα κόπων ἔσπευσε εἰς ἀδελφικὸν μεθ' ἡμῶν ἀσπασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς συνακολουθήσαντας Ὑμῖν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν ἐξοχώτατον Πρέσβυν τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Βουλγαρίας κ. Γεώργιον Πετκῶφ, λαμπρύναντα τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ πολυειδῶς συμπαρασταθέντα ἡμῖν εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὴν παροῦσαν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἐπικοινωνίαν.

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιότιμους ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς σπεύσαντας ἵνα διαδηλώσουν τὰ πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχη Βουλγαρίας καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ὁρθόδοξον Βουλγαρικὸν λαὸν αἰσθήματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας τοὺς συμπαρόντας ἀδελφούς. Καὶ ὑψοῦντες τὸ ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προπίνουμεν εἰς ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν Ὑμῶν, Μακαριώτατε, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν Ὑμῶν συνοδῶν, ἐρχόμενοι, ὅπως ὁ Σωτὴρ ἡμῶν χαρίζεται Ὑμῖν τὴν εὐφροσύνην νὰ καθορᾶτε συνοθούμενα κύκλῳ τῆς Τραπέζης τοῦ Κυρίου τὰ ἐν Χριστῷ ἔκγονα Ὑμῶν, καὶ ὅπως ὑπὸ τὴν θεόσοφον ποιμαντορίαν Ὑμῶν ἢ Ἐκκλησία Βουλγαρίας ἴδῃ ἡμέρας μεγάλης προσόδου καὶ δόξης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ πρὸς περαιτέρω ἐπέκτασιν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῆς χαρακτηριζούσης σήμερον τὰς σχέσεις τῶν δύο Χωρῶν ἡμῶν.

Ἐπειτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης, ὅστις καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε, ἀγαπητὲ ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ, ἀγαπητοὶ Ἱερόρχαι καὶ λειτουργοὶ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξοχώτατοι, ἀξιότιμοι κ. Ὑπουργοὶ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ κ. Πρεσβευτὰ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Βουλγαρίας, ἀξιότιμοι κ. Πρύτασι, ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς κοινωρίας τῆς πρωτευούσης, ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετὰ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἀφίχθημεν εἰς τὴν ἐδλογημένην, ὠραίαν καὶ ἡλιόλουστον Χώραν σας. Ἠλθομεν κομίζοντες θεομὸν χαιρετισμὸν ἐκ τῆς ἐξ ἴσου ὠραίας καὶ εὐφύρου Χώρας μας, διὰ νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν περὶ τῆς ἐγκαρδιότητος τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς Ὑμᾶς τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχὰς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ μας. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Χώραν σας

Οἱ δύο Προκαθήμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος Μακαριώτατοι Πατριάρχης κ. Μάξιμος καὶ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ.

κατά τὰς εὐλογημένας καὶ χαρμοσύνους μεταπασχαλινὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μεγάλη εορτὴ μας, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἡ νίκη τῆς ἀναστημένης Ἀγάπης, ὁ θρίαμβος τῶν θριάμβων, ἐξακολουθεῖ νὰ σκορπίζη τὰς θεϊκὰς ἀκτίνας τῆς ἀφθόνως πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις. Ἐρχόμεθα πρὸς Ὑμᾶς ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῶν πασχαλινῶν τούτων αἰσθημάτων, τὰ ὁποία ὀδηγοῦν πρὸς ἀδελφικὸν ἐναγκαλισμὸν καὶ ἀσπασμὸν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοανθρώπου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, "Ὅστις ἐσταυρώθη καὶ ἀνέστη, ἵνα διὰ τῆς θείας δυνάμεώς Του θριαμβέσῃ ἡ ἀγάπη, ἡ δικαιοσύνη, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη μεταξὺ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Γῆς.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, διότι μᾶς ἤξιωσε τῆς τιμῆς νὰ εἴμεθα φιλοξενούμενοί σας εἰς τὴν γοητευτικὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, φύλακα τῆς σοφίας τῶν αἰώνων, νὰ θαυμάσωμεν τὰ περίφημα μνημεῖα τῆς ἱστορίας σας, νὰ προσκνηθῶμεν εἰς τοὺς ναοὺς σας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀντανακλάται ἡ θαυμασία εὐσέβεια τοῦ λαοῦ σας καὶ ἡ πνευματικὴ ἀνοδος τῆς Ἐκκλησίας σας, νὰ ἴδωμεν φιλόφρονα τὰ πρόσωπά σας, νὰ ἀκούσωμεν καλοπροαιρέτους καὶ θερμοὺς λόγους τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, νὰ μετᾶσχωμεν μεθ' Ὑμῶν εἰς κοινὰς λειτουργίας, νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν ἐν προσευχῇ μυστικὴν κοινωνίαν, νὰ ζῶμεν φιλικῶς τὴν χαρὰν τῆς ἐνότητος.

Χρῆστοῦμεν εἰς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Δέσποτα, ἐγκαρδίως εὐχαριστίας διὰ τὴν πλήρη θερμότητα ἀδελφικῆν πρόσκλησίν σας, ὅπως σᾶς ἐπισκεφθῶμεν καὶ ἐκ τοῦ σύνεργος αἰσθανθῶμεν τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν ζῆλόν σας πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ ἐγκάρδια αἰσθήματα καὶ τοὺς θερμοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀπηυθύνετε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν «ἀγάπην», δηλ. τὴν ἀδελφικὴν ταύτην τράπεζαν. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς Ἱεράρχας καὶ συνεργάτας σας εἰς τὸ σωτήριο ἔργον τῆς Ἁγίας Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἐλθόντας τόσο ἀθρομήτως εἰς τὴν ἀδελφικὴν συνάντησιν μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ πρόσωπόν σας, ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ, ἐκφράζομεν τὸν βαθύτατον σεβασμὸν καὶ ἐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, διὰ τὴν δυνατότητα, τὴν ὁποίαν μᾶς προσέφερε νὰ εἴμεθα φιλοξενούμενοι εἰς τὴν ὡραίαν Χώραν σας, ὡς καὶ διὰ τὸ ἐκδηλωθὲν πρὸς ἡμᾶς ἐνδιαφέρον καὶ βοήθειαν.

Ἡμεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι καὶ τὰ τέκνα τῆς Βουλγαρικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, παρακολουθοῦμεν μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγαθῶν αἰσθημάτων τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρασίαν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος σας. Συνδεόμεθα μεθ' Ὑμῶν διὰ τῆς κοινῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τῶν πολιτιστικῶν παραδόσεων, ἐξ ἴσου κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν. Συνδεόμεθα ἀκόμη διὰ τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας δι' ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα, τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκπλήρωσιν τῆς χριστιανικῆς ὀρθοδόξου μαρτυρίας καὶ

τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν δημιουργίαν ὁλονὲν ἐνοικωτέρας ἀτμοσφαιρας κατανοήσεως καὶ παντοδαπῆς συνεργασίας.

Ἡ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθημεν, εἶναι πλουσία τόσο εἰς ὕλικά ἀγαθὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐκφρασθέντα δι' αὐτῆς ἀδελφικὰ αἰσθήματα. Ἡ τράπεζα μᾶς συνδέει. Μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφρον δύναμιν μᾶς συνδέει ὁ Οὐράνιος Δωρητὴς τῶν ἀγαθῶν, "Ὅστις ἀποκαλεῖ ἡμᾶς φίλους Του. Δι' Αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Του εἴμεθα συνδεδεμένοι διὰ τῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης καὶ συνεργασίας εἰς τὸν κοινὸν ἀγρὸν, τὴν Ἐκκλησίαν, ἐργάται τοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ ἀγροῦ, τῆς βασιλείας τοῦ Ζῶντος Θεοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή τῆς βασιλείας τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καθαρότητος καὶ τῆς χαρᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ (Ρωμ. ιδ', 17). Αἱ Ἐκκλησίαι τῶν δύο Χωρῶν καλοῦνται νὰ ἐργασθῶν, διὰ νὰ πραγματοποιήσων τὰ εὐαγγελικὰ αὐτὰ ἰδανικά, τὰ ὁποία διανοίγουν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν μας. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ ἡμᾶς νὰ ζῶμεν εἰς σχέσεις καλῆς γειτονίας, νὰ ἐργαζώμεθα διὰ τὴν ὕλην καὶ πνευματικὴν ἀνθήσιν τῶν Χωρῶν μας. Εἴμεθα ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς, διότι μετὰ τὴν σημερινὴν θείαν Λειτουργίαν εὐρισκόμεθα τώρα εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην μονίην, ἡ ὁποία ὄχι μόνον κατὰ τὸ παρελθὸν διεδραμάτισε σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ τώρα ἐκπληροῖ μίαν σημαντικὴν ἀποστολήν. Ἐδῶ εὐρίσκεται τὸ Διορθόδοξον Κέντρον, τὸ ὁποῖον συμβάλλει εἰς τὴν στερέωσιν τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἀδελφῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ μίαν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποία τώρα ἀπασχολοῦν ὄχι μόνον τὴν ἁγίαν Ὀρθοδόξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὴν Χριστιανοσύνην καὶ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἐνότης, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη ἐργαζόμεθα, ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς συνενώσεώς μας ἐπὶ τῆ βάσει τῆς μίας πίστεώς μας καὶ τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία πάντας στέγει. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὰς προσπάθειάς τῶν Προκαθημένων τῶν ἀδελφῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν ἐνότητα, ὅπερ τῆς ὁποίας τόσο μεριμνᾷ καὶ ἡ Αὐτοῦ θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Δημήτριος.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐγείρω πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας, τῆς ἐπιτυχῆς καὶ μακρᾶς διακονίας τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ δραστηρίου Προκαθημένου τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ, τῆς χορείας τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος τῆς θεοδοξάστου Χώρας ταύτης, ὅπερ τῆς περαιτέρω προόδου τῆς ἀδελφῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τῆς ὁλονὲν μεγαλυτέρας ἀνάγκης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς εἰρήνην καὶ εὐημερίαν, ὅπερ τῆς προσωπικῆς εὐτυχίας καὶ δημιουργικῶν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας ἐπιτυχιῶν τῶν ἡγετῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων ἴσταται ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ κ. πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, καὶ ὅπερ ὅλων Ὑμῶν, ἀξιότιμοι συνδαιτυμόνες. Εἰς ἔτη πολλά!

Τέλος, ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς κ. Παν. Ζέπος ἐγερθεὶς ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς δύο Πρωθιεράρχας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἀγιώτατε Πατριάρχα,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε,

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεβου,

Σεβασμιώτατοι,

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Μετὰ ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς λόγους, τοὺς ὁποίους μόλις ἠκούσαμεν, χρειάζεται μεγάλη τόλμη εἰς ἓνα ἄνθρωπον, συνειδὸντα ἐαυτὸν ἁμαρτωλὸν, διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον.

Καὶ ἐγὼ τολμῶ, καίτοι ἁμαρτωλός, τολμῶ, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω ἀπαξ ἔτι τὴν χαρὰν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ὅτι ἐδρίσκεσθε, Ἀγιώτατε Δέσποτα, ἀνάμεσά μας.

Δὲν χρειάζεται νὰ ἐπαναλάβω ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας.

Αἱ Ἐκκλησίαι μας εἶναι τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός, ὡς τοιαῦται δὲ πρέπει νὰ τρέφουν ἀπέραντον ἀγάπην καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν κοινὴν των μητέρα.

Παρακαλῶ, συγχωρήσατέ με δι' ὅσα λέγω: προέρχομαι ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν νομικῶν καὶ τὸ Δίκαιον μᾶς ἐνώνει.

Ὑμεῖς βαδίζετε βάσει τῶν ἱερῶν κανόνων. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς βάσει τῶν ἱερῶν κανόνων πορευόμεθα, δηλ. βάσει τῶν νόμων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ αἰώνων ἤδη εἶχον νομοθετηθῆ εἰς τὸ Βυζάντιον.

Ἡμεῖς μελετῶμεν τὸ βυζαντινὸν Δίκαιον. Σεῖς ἔχετε τὸ προνόμιον νὰ τὸ ἐφαρμόζετε! Ἡ ἐκ μέρους σας ἐφαρμογὴ του εἶναι ἐν ἀκόμῃ σημεῖον, τὸ ὅποιον μαρτυρεῖ πόσον στενὴ εἶναι ἡ μεταξὺ μας σχέσις.

Ἀποτίομεν φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Σόφιας καὶ πάσης Βουλγαρίας κ. Μάξιμον.

Ἀποτίομεν τὸν αὐτὸν φόρον τιμῆς καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὡς καὶ πρὸς ὄλους τοὺς σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς ἀμφοτέρων τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν μας.

Διατυποῦμεν δὲ τὴν θερμὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ μεταξὺ ἡμῶν ἀγάπη καὶ φιλία διααιωνίζεται καὶ στερεωθῆ ἔς ἀεὶ.

14. Τὴν Δευτέραν, 2αν Ἰουνίου, ἐγένετο ἐπίσκεψις εἰς τὸ Νοσηλευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν.Ι.Ε.Ε.), ὅπου ὁ Πατριάρχης δεόντως προτραπείσθε ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἰατροὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς καὶ μαθητριάς νοσοκόμους πολυτίμους ὑποθήκας καὶ ἐπεσεκέφθη τοὺς θαλάμους ἀσθενῶν ἱερέων.

Εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Πρεσβείαν.

15. Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἐξοχώτατος Πρόεβος τῆς Βουλγαρίας κ. Γεώργιος Πετκῶφ ἔκαμε πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου κ. Μαξίμου καὶ τῆς Συνοδείας του δεξιῶσιν εἰς τὴν ἐν Π. Ψυχικῷ κατοικίαν αὐτοῦ. Εἰς ταύτην προσεκλήθησαν καὶ παρέστησαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ, πολλὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Καθηγηταί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν κ.ἄ.

Ἀποχαιρετώμενοι τὸ αὐτὸ ἑσπέρας οἱ δύο σεπτοὶ Προκαθήμενοι ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν των διὰ τὸν ἀδελφικὸν ἐν Πνεύματι καὶ ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ ἀσπασμὸν τῶν Ἐκκλησιῶν Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος καὶ τὴν βαθεῖαν των ἱκανοποίησιν, διότι καὶ διὰ τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης ἐνισχύθησαν οἱ δεσμοὶ ἀγάπης μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων λαῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐξοχ. κ. Γεώργιος Πετκῶφ εἶπεν: «Αἱ σχέσεις τῶν δύο λαῶν καὶ Χωρῶν σήμερον εἶναι τόσο στεναὶ καὶ ἔχουν ὑπόβαθρον τόσο ἐλικρινῆ καὶ σταθερὸν, ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον καμμία πιθανότης ἢ δυνατότης ἐπαναλήψεως σκιερῶν τινῶν σημείων, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν».

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Κίτρους.

16. Συμφώνως πρὸς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα, τὸ ὅποιον προέβλεπε μετὰ τὰς Ἀθήνας ἐπίσκεψιν εἰς Κατερίνην, τὴν ἐπομένην, Τρίτην 3ην Ἰουνίου, περὶ ὥραν 7ην πρωινήν, ὁ Μακ. Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Μάξιμος καὶ ἡ Συνοδεία του ἀνεχώρησαν διὰ Κατερίνην ὀδικῶς. Συνωδεύοντο ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κίτρους κ. Βαρνάβα, Προέδρου τῆς Μ.Σ.Ε. Ὑποθέσεων Ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπισήμου ξεναγοῦ τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος, καὶ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Παύλου, τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Γεωργίου Πετκῶφ, Πρόεβου τῆς Βουλγαρίας, τῶν κ.κ. Χρήστου καὶ Εὐθύμου τῆς Βουλγαρικῆς Πρεσβείας, τοῦ διερμηνεύοντος θεολόγου κ. Ἰβάν Δημητρώφ καὶ τοῦ σημειοῦντος τὰς γραμμὰς ταύτας.

Εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπεδέχθη μετὰ πολλῆς τιμῆς τὸν Πατριάρχην Βουλγαρίας ὁ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ μεταξὺ προπορευθεὶς Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρνάβας, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Πιερίας κ. Γεωργίου Σίβητιδου, τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Συντ/χου κ. Εὐαγγ. Γραββάνη, τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἀντ/χου κ. Φίλοπ. Τερζῆ, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν κ.κ. Κ. Φραγκούλη καὶ Μιχ. Παπαδογιάννη, τοῦ Δημάρχου Λιτοχώρου κ. Ἀθ. Κοκκῶνη, τῶν τοπικῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ πολλῶν χριστιανῶν ἐκ τῆς περὶξ περιοχῆς.

Μετὰ τὰς συστάσεις καὶ τὰς χαιρετιστήριους προσφωνήσεις, κατηυθύνθησαν ἅπαντες εἰς τὸ παρὰ τὸ Λιτοχώρον Ξενοδοχεῖον «Λητώ», ἔνθα ὁ Σεβασμιώτατος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου εἰς ἀτμόσφαιραν ἐγκαρδιότητος.

Ἐντεῦθεν, μετὰ βραχεῖαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἀνά-
 παυσιν, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Μάξιμος
 ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερὰν Μοῦνὴν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ
 ἐν Ὀλύμπῳ, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῆς Ἀδελφό-
 τητος με ἐπικεφαλῆς τὸν Ἡγούμενον αὐτῆς πανοσ.
 ἀρχιμ. κ. Νικὸδημον Βενιτουράκη καὶ πλήθους
 λαοῦ. Μετὰ τὴν εἰθισμένην δέησιν καὶ τὸν ἐκ μέ-
 ρους τοῦ Ἡγουμένου ἐν σεβασμῷ χαιρετισμόν,
 προσεκύνησε τὰ ἐκεῖ ἀποτεθησαυρισμένα ἱερά καὶ
 χαριτόβρυτα τοῦ Ὁσίου λείψανα καὶ ὠμίλησε καταλ-
 λήλως.

17. Περί τὸ ἑσπέρας ὁ Πατριάρχης, συνοδευόμενος
 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κίτρους καὶ τῶν λοιπῶν προαναφερθέν-
 των, ἦλθεν εἰς Κατερίνην. Ἐκεῖ ἀπέδωσαν τιμὰς
 τμήμα Στρατοῦ καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου, ὑπὸ
 ἀψίδα δὲ πλησίον τοῦ ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς
 Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἀνέμενον αὐτὸν οἱ Σεβ.
 Μητροπολίται Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διο-
 νύσιος καὶ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Προκό-
 πιος μετὰ πολλῶν κληρικῶν, αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ,
 ὁ ἐπὶ τούτῳ προσελθὼν Διοικητὴς Β' Σώματος Στρα-
 τοῦ Ἀντιστράτηγος κ. Κων. Κόρκας καὶ αἱ Ἀρχαὶ
 τῆς πόλεως μετὰ ἀναριθμήτου πλήθους λαοῦ, χειρο-
 κροτοῦντος καὶ ζητωκραυγάζοντος. Μετὰ τὰς ἀπα-
 ραιτήτους συστάσεις, ὁ Δήμαρχος Κατερίνης κ.
 Σίμος Χαραλαμπίδης ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Πατριάρ-
 χην καὶ τὴν Συνοδείαν Του τὸ «ὡς εὐ παρέστη εἰς
 Κατερίνην» καί, ἐκφράζων τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ,
 ἠὲ χάριστησεν αὐτὸν διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκεψέως
 Του ταύτης καὶ ὑχῆθη ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ πε-
 ραιτέρω ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς φι-
 λίας καὶ συνεργασίας. Ἀπαντῶν ὁ Πατριάρχης, ἀπηύ-
 θυνεν εὐχαριστήριον προσλαλιὰν πρὸς τοὺς Ἀρ-
 χοντας καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Πατριάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ναόν,
 ὅπου, περιβληθεὶς μανδύαν, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
 καὶ προέστη εἰδικῆς εὐχαριστηρίου δέησεως, μεθ' ἧν ὁ
 Σεβ. Μητροπολίτης κ. Βαρνάβας, προσφωνῶν αὐτὸν,
 εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

*Μακαριώτατε Πατριάρχα Βουλγαρίας,
 πολυσέβαστε καὶ ἀγαπητὲ ἀδελφε κ. Μάξιμε.*

Εἴμεθα βαθύτατα συγκεκρινημένοι ἀπὸ τὴν με-
 γάλην χαρὰν, τὴν ὅποιαν μᾶς ἐπεφύλαξεν ὁ Κύριος,
 νὰ δεχθῶμεν σήμερον τὴν εὐλογίαὶν τῆς Ὑμετέρας
 Μακαριότητος καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν παρουσίαν
 τῆς σεπτῆς Κορυφῆς τῆς Βουλγαρικῆς Ὁρθοδόξου
 Ἐκκλησίας, ἐλθούσης ἐνταῦθα μετὰ συνοδείας ἐκλε-
 κτῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων συνεργατῶν
 αὐτῆς.

Ὡς θὰ διεπιστώσατε κατὰ τὴν εἰσοδὸν Σας εἰς
 τὴν πόλιν μας, ἡ ἔλευσίς Σας ἐσήμανεν ἀληθινὸν συνα-
 γερόν. Αὐτὸ τὸ ὅποῖον ἐζήσατε ἐδῶ, δὲν ἦτο ἀπλῶς
 ἡ ἐκδήλωσις σεβασμοῦ πρὸς τὸν Προκαθήμενον μᾶς

ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἦτο κατὰ τὸ πολὺ
 βαθύτερον: ἡ βίωσις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας μας.
 Αὐτὴ συνεκλόνησε τοὺς πάντας, καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖ-
 κας, ἀκόμη καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ, καὶ ἔσπευσαν νὰ δια-
 δηλώσουν τὸν σεβασμόν των καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς
 τὸ πρόσωπόν Σας καὶ νὰ Σᾶς ἀπευθύνουν ἀπὸ τὰ βάθη
 τῆς ψυχῆς των τὸ «καλῶς ἤλθετε».

Εἴμεθα ἐγγνώμονες πρὸς τὸν Κύριον, διότι μᾶς
 ἠξίωσεν, ὄχι ἀπλῶς νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ συγκινούμε-
 θαι ἐπιφανειακὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος τῶν ἀδελ-
 φῶν Ἐκκλησιῶν μας, ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθανώμεθα βαθύ-
 τατα εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ δὴ καὶ ὡς αἴτημα προταρ-
 χικῶν αὐτῆν τὴν ἐνότητα καὶ πνευματικὴν κοινωνίαν.

Ἀποτελεῖ εὐλογίαὶν Θεοῦ, τὸ ὅτι ἡ πόλις μας, ἀνε-
 ξαρτήτως τοῦ μεγέθους τῆς, ἔχει καταστῆ κέντρον μὲ
 εὐρὴ διορθόδοξον ἐνδιαφέρον. Ὁ λαὸς τῆς, ὁ ὁποῖος μὲ
 τόσην χαρὰν καὶ συγκίνησιν Σᾶς ἐχαιρέτισε, δὲν
 συμμετέσχεν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς κατ' ἐπιταγήν,
 ἀλλὰ μὲ τὴν βαθεῖαν πεποίθησιν, ὅτι μόνον διὰ τῆς
 ἐνότητός των δύνανται σήμερον αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκ-
 κλησιαὶ νὰ πραγματώσουν τὴν μεγάλην καὶ σωτη-
 ριώδη ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν των.

Πιστεύομεν, ὅτι εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδοξίας.
 Καὶ εἶναι βαρεῖα ἡ εὐθύνη τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ νὰ συνειδητο-
 ποιήσῃ τοῦτο καὶ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ
 ζῶσαν παρουσίαν αὐτῆς.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν τεταραγμένην καὶ ἀγωνιώ-
 δη. Μόλις ἐστέγνωσαν τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια μας
 ἀπὸ ἑνα πόλεμον καταστρεπτικόν, ἐνῶ εἰς ὄρισμένα
 σημεῖα τῆς γῆς δὲν ἐσίγησεν ἀκόμη ἡ κλαγγὴ τῶν
 ὅπλων. Δὲν ἐσταμάτησεν ὁ ταραχος. Δὲν ἔπαυσε νὰ
 κυριαρχῇ ἡ ἀγωνία καὶ τὸ ἄγχος.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀγωνίαν, ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὴν
 Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν,
 ἡ ὁποία κατὰ τρόπον μοναδικὸν γνωρίζει νὰ ἀπευθύ-
 νεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς διδῇ
 κατεύθυνσιν ὁρθὴν εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς των, θὰ
 ἠδύνατο νὰ ἐγγυηθῇ τὴν λύτρωσιν;

Καθ' ὑπέρβασιν τῶν ποικίλων ἰδεολογικῶν ρευμά-
 των καὶ τῶν κατὰ τόπους κοινωνικῶν συστημάτων καὶ
 ἐναντι αὐτῶν, ἡ Ἐκκλησία ὡς ὁδηγὸν καὶ δείκτην τῆς
 πορείας τῆς ἔχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ Ὅποῖον «ὁδη-
 γεῖ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν». Αὐτοῦ τοῦ πνεύματος
 φορεὺς εἶσθε καὶ Σεῖς, Μακαριώτατε, ὡς Προκαθί-
 μενος ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ
 ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας Σᾶς ἀπευθύνομεν τὸν ἐν
 Χριστῷ χαιρετισμόν μας καὶ Σᾶς καθιστῶμεν κοινω-
 νὸν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης μας. Πιστεύω
 δέ, ὅτι καὶ Σεῖς καὶ ἡ τιμία Συνοδεία Σας αἰσθάνεσθε
 τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς χαρὰν.

Ἀλλὰ, Μακαριώτατε, καὶ προσωπικῶς δοκιμάζω
 ἰδιαίτερον συγκίνησιν ἐκ τοῦ ὅτι εὐρίσκεσθε σήμερον
 ἐνταῦθα. Ἡτύχησα νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπανειλημμένως
 τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας ἐν πνεύματι Χριστοῦ,

και είμαι εδγνώμων διά τήν τιμήν και τήν αγάπην, με τήν όποίαν με περιεβάλετε. "Όταν πρό έννά ακριβώς έτών έπεσεκέρθην ως πρώτος έξ 'Ελλάδος 'Ιεράρχης τήν 'Εκκλησίαν Βουλγαρίας, είχον ένώπιόν μου τό δράμα αυτό. Και ή καρδιά μου επάλλετο από τήν επιθυμίαν νά ιδω πνικνουμένας τοιαύτας πνευματικάς συναντήσεις, στερεομένων έν άοραγεί ένότητι τών 'Εκκλησιών μας και πορευομένων (χέρι-χέρι), χωρίς έξωθεν επηρεασμούς, έν αδελφική συνεργασία, διά τήν πρόοδον αυτών και τήν εδήμεριαν και προκοπήν τών λαών μας.

Και τό δράμα τοϋτο, με τήν εδλογίαν τοϋ Θεοϋ, γίνεται πραγματικότης. Είμαι δέ βέβαιος, ότι θα έπακολουθήσουν και πολλαί άλλαι τοιαύτης φύσεως συναντήσεις και επισκέψεις 'Ιεραρχών, καθηγητών, φοιτητών κ.λπ., ως και από μέρος τής 'Εκκλησίας ήμῶν θα πραγματοποιηθῆ ή επίσκεψις τοϋ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου εις Σόφιαν και θα προγραμματισθῆ ανταλλαγή άλλων επισκέψεων. "Ηδη, κατ' αυτάς ένας αριθμός φοιτητών τής Θεολογικής Σχολής 'Αθηνών έρχεται εις επίσκεψιν τής Χώρας Σας.

Θά ήθελον νά μή έτελείωεν ή πνευματική αυτή εδφροσύνη, αλλά δέν πρέπει νά κάμω κατάχρησιν τής καλωσύνης Σας. Πάντως, επιθυμῶ νά επαναλάβω, ότι είναι μεγάλη ή δύναμις τής ένότητος, ήτις, όταν στηρίζεται εις τήν εδλογίαν τοϋ Θεοϋ και τήν αγάπην, γίνεται άκατανίκητος: «'Εάν γάρ και πορευθῶ έν μέσω σκιᾶς θανάτου, οϋ φοβηθήσομαι κακά, ότι Σὺ μετ' έμοϋ εί». "Όταν είμεθα υπό τήν σκέπην τοϋ Θεοϋ, τής αγάπης Του και τής έν Αὐτῷ ένότητος, όλα πάντοτε θα εδοδώνται και ή χαρά και ή ειρήνη θα πλημμυρίζουν τάς καρδίας μας.

Εϋχομαι, ό Θεός νά στερεώνη τήν 'Εκκλησίαν τής Βουλγαρίας και υπό τήν πεπνυμένην καθοδήγησιν τής Μακαριότητός Σας νά τήν κατευθῆν εις πᾶν αγαθόν.

'Εν τέλει, οφείλω νά εδχαριστήσω θερμῶς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας 'Ιερισσοϋ, 'Αγίου 'Όρους και 'Αρδαμεριόν κ. Παῦλον, Νεαπόλεως και Στανουπόλεως κ. Διονόσιον και Νέας Κρήνης και Καλαμυριάς κ. Προκόπιον, διότι με τήν ένταῦθα παρουσίαν των, πρὸς τοίς άλλοις, έντόνισαν τό γεγονός, ότι ό πόθος τής μεταξύ μας ένότητος είναι πόθος κοινός, πόθος όλων μας. Και όλοι από καρδίας εδχόμεθα νά είναι τά έτη τοϋ Μακαριωτάτου Πατριάρχου

Από τήν πάνδημον υποδοχήν εις Κατερίνην τοϋ Μακ. Πατριάρχου και τής Συνοδείας του.

χου Βουλγαρίας κ. Μαξίμου πολλα πρὸς δόξαν Χριστοϋ και τής αγίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας Του.

Εδθὺς μετὰ τήν προσφώνησιν, ό Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρνάβας προσέφερεν εις τόν Πατριάρχην ως δῶρον καλλιτεχνικόν τρικήριον ελληνικής τέχνης, εις συμβολισμόν τής έν τῷ 'Ονόματι τής 'Αγίας και 'Ομοουσίου και 'Αδιαίρετου Τριάδος ένότητος τών αδελφῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν.

'Απαντῶν ό Μακ. Πατριάρχης, είπε τά εξής:

Σεβασμιώτατε και αγαπητὲ αδελφὲ κ. Βαρνάβα,
Σεβασμιώτατοι και αγαπητοί πατέρες,
αγαπητοί αδελφοί και αδελφαί.

Αισθάνομαι ιδιαίτερον πνευματικήν χαράν διά τό ότι είμαι σήμερα μαζί σας και σᾶς χαιρετίζω με τόν αναστάσιμον χαιρετισμόν (Χριστὸς 'Ανέστη). Εδχαριστοῦμεν τόν Θεόν, διότι, ως φιλοξενούμενοι τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος, εδρισκόμεθα ένταῦθα, χάρις εις τήν πρόσκλησιν τοϋ αγαπητοϋ μας αδελφοϋ και ποιμενάροχου σας κ. Βαρνάβα, μετὰ τοϋ όποίου μᾶς συνδέει αδελφική αγάπη και ό όποιος, όσάκις μᾶς έπεσεκέρθη, ἀφήκε τάς καλλιτέρας τῶν έντυπώσεων και ζωηρὰ ίχνη τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων και τής σοφίας του. Εις τήν Βουλγαρίαν τιμῶμεν πολὺ τήν προσωπικότητα τοϋ Μητροπολίτου Βαρνάβα, όπως τιμῶμεν και τά έργα του, τά όποια, χρήσιμα και ωφέλιμα όχι μόνον διά τήν 'Εκκλησίαν τής 'Ελλάδος, αλλά διά τήν όλην 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίαν, ανεξατήτως έννικότητος, τόν κατηξίωσαν νά γίνῃ Διδάκτωρ τής Θεολογικής 'Ακαδημίας τής Σόφιας και νά τοϋ απονε-

μηθῆ τὸ ἀνώτατον κρατικὸν παράσημον τῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι ἐπομένως εὐεξήγητον τὸ γεγονός, διατί καὶ σεῖς, ὅπως διαπιστώνομεν, τρέφετε αἰσθήματα τόσης ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπόν του. Πάντα ταῦτα ἐμποιοῦν εἰς ἡμᾶς ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν καὶ πληροῦν χαρᾶς τὴν καρδίαν μας.

Ἀδελφοί μου, εἶναι μεγάλη μας τιμὴ νὰ εἴμεθα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας, νὰ πίνωμεν ἀπὸ τὸ ἴδιον ποτήριον καὶ νὰ μετέχωμεν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος. Εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεόν, διότι μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀπολαμβάνωμεν τοὺς καρποὺς αὐτῆς τῆς ἐνότητος. Πράγματι, πόσοι εὐσεβεῖς εἰς τοὺς ναοὺς καὶ οἶοι εἰς τὰς ἱεράς μονὰς ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν ἀπευθύνουν ἐν κατανύξει καὶ ταπεινώσει ἱκετηρίους πρὸς τὸν Θεὸν παρακλήσεις καί, ἀκούοντες τὸν ἱερέα νὰ δέεται ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐνότητος, προσεύχονται διὰ τὸ ὕψιστον αὐτὸ ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχάρισε καὶ μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Θεός! Εἰς τοῦτο ἄλλως τε ἀπέβλεπον καὶ ὁ Κύριος, ὅταν μᾶς ἐνεπιστεύθη ὡς πολύτιμον πνευματικὸν θησαυρὸν τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, καὶ οἱ ἄγιοι Ἀπόστολοι διὰ τῶν συναφῶν προτροπῶν των.

Εὐχομαι αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος νὰ μὴ ἐξασθενίση ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν μας, ἀλλὰ συνεχῶς νὰ ἀναζωοτροῦται ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πάλιν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν χαρὰν, τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐχαρίσατε, ἐπιφυλάξαντες εἰς ἡμᾶς μίαν τόσον ἀπροσδόκητον εἰς θερμότητα ὑποδοχὴν. Παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν ἐγκαρδίων χαιρετισμῶν τοῦ Χριστεπανῶνου ποιμνίου αὐτῆς. Εὐχομαι, ὁ Θεὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ οἰκοδομήσωμεν καὶ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ὥραιον ἔργον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνεπιστεύθη. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὡς εἶναι πάντοτε μετὰ πάντων ἡμῶν.

Εὐχαριστῶν δ' ἐν τέλει διὰ τὸ προσφερθὲν συμβολικὸν δῶρον, προσέθεσεν:

Μὲ συγκινεῖ βαθύτατα, Σεβασμιώτατε Ἀδελφέ, ἢ προσφορὰ Σας. Μετὰ τὴν θαυμασίαν καὶ πράγματι ἀλησμόνητον ὑποδοχὴν, τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐπεφυλάξατε, καὶ μετὰ τὴν ὥραιαν καὶ παλμώδη προσφώνησίν Σας, ἐδέχθημεν καὶ τὸ φιλικὸν δῶρόν Σας, συμβολίζον, ὡς εἶπετε, τὴν ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς πίστεώς μας καὶ ἡ ἐλπίς μας, θέλημα δὲ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐνότης μας. Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅπως ὅλοι οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, πρὸ παντός, κάμωμεν τὸ καθήκον μας διὰ τὴν ἐνότητα αὐτῆν. Καὶ πάλιν θερμῶς σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἐπικολούθησεν ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, ἔνθα καὶ προσεφέρθησαν ἀναμνηστικά

εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας, καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐρεία δεξίωσις, δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Πιερίας εἰς τὸ κέντρον «Ἐκάβη», καθ' ἣν μαθητικὴ χορωδία ἔψαλε διαφόρους ὕμνους. Εἰς θερμὴν προσφώνησιν τοῦ Νομάρχου, ὁ Μακ. Πατριάρχης ἀπήντησε καταλλήλως, ἐπεκοινωνήσῃ δὲ καὶ ἐγγύτερον μετὰ τῶν προσκεκλημένων.

Τὸ ἐσπέρας παρετέθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Κατερίνης κ. Σίμου Χαραλαμπίδη πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνοδείας του ἐπίσημον δεῖπνον ἐν Παρραλία καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀλκυῶν», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν περὶ τοὺς ἑκατὸν προσκεκλημένοι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δεῖπνου ἠγέρθησαν θερμαὶ προποσεις ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐπιδόντος ὡς δῶρον εἰς τὸν Μακαριώτατον ὡραιότατην εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Κίτρου, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Πατριάρχης ἀπήντησεν ἐκδήλως συγκινημένος. Ἡ διανυκτέρευσις τῶν ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν ἐγένετο εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ξενοδοχεῖον.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωτὸ ὁ Πατριάρχης ἐπισκέφθη δύο ἐκ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρου, ἐν κοινωνικῆς καὶ ἕτερον πνευματικῆς ἀποστολῆς, ἦτοι τὸ Γηροκομεῖον, μὲν τεθὲν εἰς λειτουργίαν, μὲ ἐξαιρετικὴν σύγχρονον ἐξάρτυσιν, καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πνευματικὸν Κέντρον, τὸ ὁποῖον διαθέτει ὥραιαν αἰθουσαν διαλέξεων, κινηματογράφον, χώρους παιγνιδίων καὶ ὡραιότατον παρεκκλησίον τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, ἀγιογραφημένον εἰς βυζαντινὴν τεχνοτροπίαν καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Περὶ ὥραν 10.00' π.μ. ὁ Πατριάρχης καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν πρόσωπα, ἐπισκεφθέντες ἐθιμοτυπικῶς τὸν κ. Νομάρχην εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἀνεχώρησαν, προπεμφθέντες μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ Νομοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρου καὶ τῶν Ἀρχῶν, κατευθυνόμενοι διὰ Θεσσαλονίκης πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Πρὸς Ἅγιον Ὄρος. Ἀρναία — Ἱερισσός.

18. Παντοῦ, ὅπου διήλθεν ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ Συνοδεία του, κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, πλήθη εὐσεβῶν ἀνθρώπων τὸν ἐπερίμεναν, τὸν ἐχειροκρότουσαν, ἐξεδήλωναν τὴν χαρὰν των διὰ τὴν παρουσίαν του, προσέφεραν εἰς αὐτὸν ἄνθη, ἐζήτουσαν τὴν εὐλογίαν του. Ἰδιαιτέρως συγκινητικὴ ἦτο ἡ συγκέντρωσις τοῦ κόσμου εἰς Ἀρναίαν. Εἰδοποιηθέντες ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντος τὸν Πατριάρχην Μητροπολίτου των Σεβ. κ. Παύλου οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρναίας εὐρέθησαν σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν φέροντες ἐθνικὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας. Ἡ ἐν ὥρᾳ παρελθούσῃ μεσημβρινῇ ὑποδοχὴ τοῦ Πατριάρχου ἐκεῖ ἦτο κάτι τὸ πολὺ δηλωτικόν: ἐμαρτύρει τὴν εὐλικρίνειαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐνοποιὸν δύναμιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Ὅλοι μαζί πεζῇ κατηρῆθησαν εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναόν, ὅπου μετὰ ἀπὸ τὴν Δοξολογίαν ὁ Σεβ.

Μητροπολίτης 'Ιερισσοῦ, 'Αγίου 'Ορους καὶ 'Αρδαμερίου κ. Παῦλος προσφωνῶν τὸν Πατριάρχην εἶπε:

Μακαριώτατε,

'Ο λαὸς ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας 'Ιερισσοῦ καὶ 'Αγίου 'Ορους, ἰδίᾳ ὁμως ὁ λαὸς τῆς 'Αρναίας χαίρει χαρὰν μεγάλην, διότι ἔχει τὴν εὐλογίαν νὰ υποδέχεται τὴν 'Υμετέραν σεπτὴν Μακαριότητα μετὰ τῆς τιμίας αὐτῆς 'Ακολουθίας διερχομένην ἐντεῦθεν, ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτῆς πορείᾳ πρὸς προσκνήσιν τοῦ 'Αγίου 'Ορους, καὶ εὐαρεστηθεῖσαν νὰ κατέλθῃ καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀνακόπη ταύτην, ἵνα εὐλογήσῃ τὸν εὐσεβῆ αὐτὸν λαόν, ὁ ὁποῖος συνεκεντρώθη διὰ νὰ Σᾶς ἀπευθύνῃ ἐν Χριστῶ ἀσπασμὸν ἀγάπης καὶ τιμῆς καὶ ἀξιοθῆ τῆς Πατριαρχικῆς 'Υμῶν εὐλογίας.

Εἶναι βαθεῖα ἡ συγκίνησις τοῦ εὐσεβοῦς τούτου λαοῦ ἐκ τῆς μεθ' 'Υμῶν ἐπικοινωνίας. Τὴν ἐκφράζει διὰ τοῦ ἐν Πνεύματι Πατρὸς του Μητροπολίτου καὶ διὰ τῆς παρουσίας του εἰς ὥραν πλέον ἢ ἀκατάλληλον.

'Εν τῷ προσώπῳ Σας οἱ λαοὶ μας ὑπογράφουν ἓνα νέον πρωτόκολλον, τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀγάπης, συνεργασίας καὶ εὐτυχίας ἀμφοτέρων.

'Ο λαὸς τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀγαπᾷ τοὺς βουλγάρους καὶ ἐνθυμεῖται μετὰ συγκινήσεως τὸ παράδειγμα βουλγάρου συνταγματάρχου, ὅστις καίτοι εὐρίσκετο ἐνταῦθα ὑπὸ συνθήκας δυσαρέστους, ὄχι μόνον ἐδείκνυε βαθύτατον σεβασμὸν πρὸς τὸν τότε Μητροπολίτην, τὸν αἰδιμιον Σωκράτην, καὶ ἀγάπην πρὸς ὅλους τοὺς 'Ελληνας, ἀλλὰ καὶ ἀνεδείχθη μὲ κίνδυνόν του προστάτης καὶ σωτῆρ των, παραβιάσας αὐστηρὰς ἐντολάς.

'Ο λαὸς αὐτὸς ἔχει αὐθόρμητον πόθον καὶ ἀγάπην. Εἴμεθα μικροὶ καὶ ὀλιγάριθμοι, μόλις 2.500, ἀλλὰ ἔχομεν καρδίαν μεγάλην, μὲ πλούσιον περιεχόμενον καὶ βαθεῖαν ἀγάπην.

Αἱ καρδίαι μας εἶναι πλήρεις ἀπὸ ἀγάπην διὰ Σᾶς. 'Ενα ζητοῦμεν ἀπὸ Σᾶς: τὴν εὐλογίαν Σας.

Καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν 'Υμετέραν Μακαριότητα νὰ εὐχεταὶ πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀκόμη μεγαλυτέρας συσφίξεως τῶν σχέσεων καὶ στενωτέρας ἐπικοινωνίας τῶν 'Εκκλησιῶν μας.

Εἴθε αἱ σχέσεις μας νὰ γίνωνν δένδρον εὐσκιόφυλλον, εἰς τοὺς κλάδους τοῦ ὁποίου νὰ δύνανται νὰ κατασκηνώσων ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὴν σκιάν του νὰ εὐρίσκουν ἀνάπασιν οἱ στρατοκόποι.

Εὐχαριστῶν θερμῶς καὶ πάλιν, διότι ἐδέχθητε νὰ σταθμεύσητε ἐνταῦθα καὶ νὰ εὐλογήσητε τὸν λαόν μου, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ ἀτενίζον πρὸς τὴν 'Υμετέραν σεβασμίαν 'Αγιότητα ὡς «οἱ ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς», παρακαλῶ αὐτὸν μὲν νὰ εὐλογήσητε καὶ εὐχηθῆτε ὑπὲρ τῆς κατὰ Χριστὸν προκοπῆς του, ἐμὲ δὲ συγχωρήσητε διὰ τὴν ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν εὐσεβῆ αὐτὸν λαόν ἐπιβράδυνσιν πού ἐπέφερα εἰς τὴν πρὸς 'Αγιον 'Ορος πορείαν Σας. Εἰς πολλὰ ἔτη.

'Απαντῶν ὁ Πατριάρχης κ. Μάξιμος εἶπε:

Σεβασμιώτατε,

'Απὸ τινων ἤδη ἡμερῶν εὐρισκόμεθα μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας μου ἐνταῦθα φιλοξενοῦμενοι τῆς ἀγίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, κατόπιν φιλαδέλφου προσκλήσεως τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ.

Παντοῦ ὅπου ἐστάθημεν, συνητήσαμεν τὰς ἀνοικτὰς καρδίας τῶν 'Ελλήνων ὀρθοδόξων. Πορευόμενοι τώρα εἰς 'Αγιον 'Ορος εὐλογία καὶ ἀδεία τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου κ. Δημητρίου, ἔχομεν τὴν εὐτυχίαν, πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Παύλου, νὰ σταθμεύσωμεν ἐνταῦθα καὶ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ 'Υμᾶς, τὸν εὐσεβῆ λαόν τῆς ὥραιας αὐτῆς πόλεως.

Εὐλογῶ μὲ πολλὴν χαρὰν ὅλους 'Υμᾶς καὶ Σᾶς εὐχομαι κάθε πρόοδον καὶ ἐπιτυχίαν.

'Η ἐπίσκεψίς μας ἔχει ὡς βάσιν τῆς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.

Αἱ 'Εκκλησίαι 'Ελλάδος καὶ Βουλγαρίας εἶναι μέλη τῆς μιᾶς, ἀγίας, Καθολικῆς καὶ 'Αποστολικῆς 'Εκκλησίας καὶ ζοῦν ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ.

'Ομως διὰ νὰ καίη πάντοτε ἡ φωτιὰ τῆς μεταξὺ των ἀγάπης, χοιριάζεται ξύλα, δηλ. ἐπικοινωνίαν στενωτέραν. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ γίνῃ. Καὶ θὰ φέρῃ τοὺς λαοὺς μας καὶ τὰς 'Εκκλησίας μας πολὺ κοντὰ.

Σᾶς μεταφέρωμεν τὴν εὐλογίαν τῆς 'Εκκλησίας τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν προσκνημάτων, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπεφυλάξατε. Εὐχαριστῶ διὰ τὰ πολύτιμα δῶρα, τὰ ὁποῖα μοῦ προσεφέρατε.

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ζητῶ ὄλων τὰς προσευχὰς καὶ ἀσπάζομαι ὅλους Σας ἐν Κυρίῳ μὲ τὸν πασχάλιον χαιρετισμὸν: Χριστὸς 'Ανάστη!

'Ακολούθως, νεαρὰ ἐνδεδυμένη τοπικὴν στολὴν προσέφερεν εἰς τὸν Πατριάρχην ἓκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἀνθοδέσμη (τὴν ὁποίαν οὗτος καὶ ἐπῆρε μαζί του εἰς Βουλγαρίαν, ὡς δεῖγμα τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ μας), ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ Δήμαρχος κ. Δημήτριος Μπιλούκας ἀνὰ ἓνα τάπητα τοπικῆς κατασκευῆς καὶ τέχνης.

19. 'Ανάλογος ἐκπληξίς εἰς 'Ιερισσό. Λέγομεν δὲ «ἐκπληξίς», ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἐντελῶς ἀκατάλληλος καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν ἀνθρώπων πού ἀνέμεναν καρτερικῶς τὸν Πατριάρχην πολὺ μεγάλον ἐν συγκρίσει πρὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων. Βραχὺν χαιρετισμὸν ἐπὶ

τῇ διελεύσει ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Πατριάρχην ὁ Δήμαρχος τῆς Κομοπόλεως κ. Βασ. Ψιλιάγκος, ὅστις καὶ παρέθεσε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τράπεζαν.

Εἰς Ἀγιον Ὅρος.

20. Ἦτο ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Οὐρανούπολιν. Εἰς ἐρώτημα, ἂν πρέπει νὰ δοθοῦν αἱ ἄδειαι πρὸς ἔλεγχον, ὁ Λιμενάρχης ἀπήντησεν: «Ἐχομεν ἐντολὴν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὀλοκλήρος ἡ Βουλγαρία νὰ εἶναι μαζί με τὸν Πατριάρχην, νὰ περάσῃ χωρὶς ἔλεγχον».

Ταπεινὴ, ὄντως μοναστικὴ, ἦτο ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὰς Καρυὰς. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου Α' Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων καὶ Αἴνου κ. Ἀπόστολος, ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βλατάδων, ὁ Πρωτεπιστάτης ὀσιολογιώτατος μοναχὸς Θεόκλητος Διονυσιάτης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μονῶν, ὀλίγοι μοναχοί, ὀλίγοι ἱεροσπουδασταὶ τῆς Ἀθωνιάδος. Τὴν πτωχεῖαν ταύτην ἕμως μετέβαλεν εἰς πλοῦτον ἀνεκτίμητον ἡ ἀγιότης τοῦ τόπου καὶ ἡ παρουσία τῆς Ἐφόρου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀειπαρθένου Μητρός, τῆς ἀοράτου καὶ ἐν ταυτῷ ὁρατῆς διὰ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς, τῆς ἐπικαλουμένης τὸ «Ἀξιὸν Ἔστιν», ἣτις φυλάσσεται εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ὅπου ἀνεπέμφθη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Πατριάρχου. Περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κυριάρχου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Παναγιωτάτου καὶ Θειοτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου Α' καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐχαιρέτισε τὸν Πατριάρχην Βουλγαρίας Μακαριώτατον κ. Μάξιμον, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας ὑποδέχομαι ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ περιβόλῳ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ Δικαιοδοσίας, τοῦτέστιν ἐν τῷ Πρωτάτῳ Καρυῶν τοῦ Ἁγιώτου Ὁρους, τὴν Ἑμετέραν πεπνευμένην Μακαριότητα, τὸν Προκαθήμενον καὶ Πατριάρχην τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ Θεὸς ἠὲ δέχθη, ἵνα ἡ Σεπτῆ Ἑμῶν Μακαριότης ἔλθῃ ἐν τῷ τόπῳ, (οὗ ἔστησαν οἱ πόδες) πλείστον ὄσων ὄσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, ἕως τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ναξίου. Ἀλλὰ καὶ σήμερον τὸ Ἁγιώτου Ὁρος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεγίστας Ἐκκλησιαστικὰς μορφάς, καθ' ὅτι ὁ Ἀναδεικνύων ταύτας («Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»), αἵτινες μορφαὶ ζῶσιν (ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ) καὶ τὰς ὁποίας ὁ καρδιογνώστης Θεὸς θὰ ἀποκαλύψῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ θὰ κατατάξῃ ταύτας

ἐν τῷ Ἁγιολογίῳ αὐτῆς, (καθ' ὅτι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων), ὡς διεκήρυττεν εἰς ἐκ τῶν νεωτέρων αὐτῆς Πατέρων.

Ὅθεν, δικαίως ἀπεκλήθη τὸ Ἁγιώτου Ὁρος καὶ (Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ) ὁ δὲ χαρακτηρισμὸς οὗτος ὑπομιμνήσκει ἡμῖν τὸ θεόπνευστον λόγιον τῆς Γενέσεως, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πλήρως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ: («Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ») (Γενέσ. κη', 17).

Ἐνθέρμως καὶ αἰθῆς χαιρετίζων τόσον τὴν Ἑμετέραν περισπούδαστόν μοι Μακαριότητα, ὅσον καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν Ἁγίους Ἀδελφούς, εὐχομαι ἐκ βαθέων τὸ («ὡς εὖ παρέστητε») ἐν τῷ πνευματικῷ τούτῳ λειμῶνι τῆς Παναγίας τοῦ Κυρίου Μητρός καὶ Ἑπερμάχου τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους Στρατηγῶ.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐξ ὀνόματος τῆς ἱερᾶς Κοινότητος ὄλων τῶν ἐν Ἀθῶ ἀσκουμένων μοναχῶν ἐχαιρέτισε τὸν Μακ. Πατριάρχην ὁ Πρωτεπιστάτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὀσιολογιώτατος μοναχὸς Θεόκλητος Διονυσιάτης, εἰπὼν:

Μακαριώτατε Πάτερ, Πατριάρχα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ὁρθοδόξου ἁγίας Ἐκκλησίας,

Ἡ Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους με ἐιλκρινῆ αἰσθήματα ἀγάπης ἐν Κυρίῳ ὑποδέχεται σήμερον Ἑμᾶς καὶ τὴν ἐν Χριστῷ Συνοδεῖαν Ἑμῶν εἰς τὴν ἱστορικὴν βυζαντινὴν Βασιλικὴν τοῦ Πρωτάτου, ἐνθα δεσπόζει ἡ πάνσεπτος εἰκὼν τῆς Θεοτόκου («Ἀξιόν ἐστιν»).

Ἡ ἀγάπη τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων πρὸς τὰς ὀμοδόξους Σλαβικὰς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς λαοὺς τῶν ἀναβλύζει ἀπὸ τὸν ἐν Χριστῷ δεσμόν, ἀπὸ τὴν ἐνότητά ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐστὶν Ἐκκλησία.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐγνώρισε φυλετικὰς διακρίσεις, διότι (οὐκ ἔστιν Ἕλληρ καὶ Ἰουδαῖος, Σκύθης καὶ ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός).

Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ ἅγαι Τοπικαὶ Ἐκκλησίαι, παρὰ τὸ ἐν τινι μέτρῳ ἐθνικὸν τῶν χρωμάτων, δέον νὰ διατελοῦν ὑπερῶν τῶν ἀφερόντων συγκρούσεων τῶν λαῶν καὶ νὰ μεριμνοῦν ἀκαταπαύστως διὰ τὴν εἰρηρικὴν τῶν συμβίωσιν καὶ συνεργασίαν. Βασικὸν δὲ ἔργον τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ἡ ἐνοποιήσις τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν.

Οἱ δεσμοὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μετὰ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας εἶναι δεσμοὶ ἀγάπης ἀπὸ τοῦ Θ' αἰῶνος, ὅτε τὸ ἅγιον Βυζάντιον διὰ τῶν ἱεραποστόλων ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου μετέδωκε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διὰ τῶν ἀοιδίμων βασιλέων Βόριδος καὶ Συμεῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλη-

σίας, καθ' ὅσον ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Ναῶν τῆς, ἡ λατρεία τῆς, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ τῆς μουσικὴ, ἡ ἀγιογραφία τῆς, εἶναι ὅλα βυζαντινά.

Ἡ προσκνηματικὴ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν τόπον, πιστεύομεν, ὅτι ἀποτελεῖ τεκμήριον ἀγάπης πρὸς τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας, τὸ ὁποῖον παραμένει εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων ὡς μία μεγάλη κληρονομία τοῦ Βυζαντίου, τὸ ὁποῖον ἐγγώριζε νὰ συνενώρῃ τοὺς λαοὺς διὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐπιθυμῶ νὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἐλπίζει δὲ ὅτι τὸ ἐπιτυγχάνει εἰς τὸ ἀκέραιον, ἀφοῦ κατορθώνει νὰ συνενώρῃ ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ λαοὺς, φυλάς, γλώσσας, καὶ νὰ διδάσκῃ ὁλόκληρον τὸν κόσμον κατὰ τὸ ὅσον πραγματικόν, ὅτι ὅσον περισσότερον βιοῦται ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐντὸς τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας Του, τόσον ἀποκαλύπτεται καὶ τὸ μυστήριον τῆς μεταξὺ ἑτεροεθνῶν ἀδελφῶν ἐνότητος.

Μὲ αὐτὰ τὰ συναισθήματα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν Χριστῷ στοχασμοὺς ἀπευθύνομεν Ὑμῖν, Μακαριώτατε Πάτερ, τὸν Ἐκκλησιαστικὸν παιᾶνα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὸ «ὡς εὖ παρέστηκε» εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸν κλῆρον τῆς Θεομήτορος Μαρίας.

Ἀπαντῶν ὁ Πατριάρχης ἄφησε νὰ νοηθῇ ὅλη ἡ εὐλάβειά του καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἅγιοσμα τῆς Θεοτόκου, τὸν τόπον τῶν ὠραιότερων καὶ ὑψηλοτέρων ἀγωνισμάτων, εἰπών:

Ὁσιολογιώτατε καὶ τιμώτατε ἅγιε Πρωτεπιστάτα τῆς Ἱερᾶς Κοιότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω, Τιμώτατοι ἅγιοι Ἐπιστάται καὶ Ἀντιπρόσωποι,

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Χριστὸς ἀνέστη!

Ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν (Α' Πέτρον α', 3) ὁ θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ χαρισάμενος ἡμῖν ζωὴν αἰώνιαν, μέγα ἔλεος καὶ χάριον ἀνεκλάλητον! Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ἡ εὐχαριστία, ὅτι καὶ κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας λαμπρὰς πιασχαλίους ἡμέρας ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν ἁγίαν ταύτην γῆν, τὴν ἐδλογημένην καὶ ἐκλελεγμένην ὑπὸ τῆς ἐνδόξου Θεομήτορος ὡς ἐπίγειος Αὐτῆς κλῆρος καὶ τόπος πνευματικῶν ἀγωνισμάτων καὶ τῆς θεόφρονος ζωῆς τῆς θείας θεωρίας.

Ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς καὶ ἀδελφικὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Δημήτριον, καὶ τὴν σεβαστὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διότι ἔδωκαν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐδλογίαν καὶ δυνατότητα νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ προσκνησώμεν τὰ ἱερά του.

Αἰσθανόμεθα ἱερὰν συγκίνησιν ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ὁ τόπος οὗτος ἠγιάσθη διὰ τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, τῶν ἀγρυπνιῶν, τῶν προσευχῶν καὶ τῆς Θεῷ εὐαρέστου βιοτῆς καὶ πολιτείας χιλιάδων γνωστῶν καὶ ἀγνωστων ἀσκητῶν, ἐρημιτῶν, κοινοβιατῶν, οἱ ὅποιοι ἔλαμπαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν ἀγιότητι καὶ ἀνεδείχθησαν ἐπίγειοι ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐπουράνιοι. Ἐἴθε νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἱερὰν προστασίαν τῶν πρεσβειῶν των καὶ τὴν συνατίληψιν τῆς οὐρανοῦ σκέπης των.

Πολυαγαπητοὶ μου ἐν Χριστῷ ἀναστάντι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τὸ ἁγιώνυμον Ὄρος Ἄθω εἶναι τὸ αἰώνιον ἅγιοσμα ὁλοκληροῦ τῆς Ὁρθοδοξίας· στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως δι' ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους· τὸ λίκνον τῆς ζωῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνεργουμένης εὐσεβείας, ὁ φάρος τῆς πνευματικῆς διαπαιδαγωγίσεως· ἡ ἄσβεστος λυχνία τῆς προσευχῆς· ὁ τόπος τῆς ἀσιγήτου πρὸς τὸν Δημιουργὸν δοξολογίας.

Ἀπὸ αἰώνων ἤδη ἐνταῦθα ζῶσιν μοναχοὶ διαφόρων ἐθνικῆς προελεύσεως. Ἕλληνες, Ρῶσοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρουμῶνοι· ἅπαντες ἠνωμένοι μεταξὺ των διὰ τῆς μιᾶς καὶ κοινῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, τοῦ ἐνὸς καὶ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἰδεώδους τῆς ἀπροϋποθέτου ἀφοσιώσεως εἰς τὸν Θεόν, τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τελείωσιν καὶ σωτηρίαν των. Ἐνταῦθα ἡ πανορθόδοξος ἐνότης γίνεται αἰσθητὴ πραγματικότης χάρις εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἐν πίστει ἐπικοινωνίαν, τὴν συμπροσευχὴν καὶ τὴν ἀπὸ κοινῆς κλᾶσιν τοῦ ἄρτου (Πράξ. 2,42).

Τὰ πάντα ἐνταῦθα συντείνουσι εἰς μίαν ὄντως μακαρίαν ἐν Κυρίῳ ζωὴν. Ἡ φύσις· ἡ κορυφὴ τοῦ Ἄθω ἡ ὑψομένη πρὸς τὸν οὐρανόν, ὡς διὰ νὰ ὑπομνήσῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν πνευματικὴν ἡμῶν στροφὴν πρὸς τὸν Θεόν· τὰ δάση, τὰ ἀντηχοῦντα ἀπὸ τὰ ἔσματα τῶν ἀηδόνων, τὰ παρακινουῦντα ἡμᾶς εἰς αἶνον τοῦ Δημιουργοῦ· ὁ καθαρὸς ἀήρ, ὁ εὐωδιάζων ἐκ τῆς δάφνης καὶ τῶν ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ, ἅτινα καὶ ἀνάγουσιν ἡμᾶς εἰς τὴν διὰ τὸν Θεόν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς τοῦ ἐναρέτου ἡμῶν βίου· ἡ μελωδία τῶν κωδωνοκροουσιῶν καὶ τοῦ ξυλίνου σημάντρον, τὰ ὁποῖα ὄρθρον βαθέος προσκαλοῦν εἰς προσευχήν· οἱ μεγαλειώδεις ναοί, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐνταῦθα ὁ οὐρανὸς κατέβη εἰς τὴν γῆν, ἢ μᾶλλον, ὅτι ἡ γῆ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀναβιβάζουσα καὶ τοὺς προσκνηνητὰς τῆς· τὸ πλῆθος τῶν ἁγίων λειψάνων καὶ κειμηλίων, τὰ ὁποῖα φυλασσόμενα ἐνταῦθα ἀπὸ αἰώνων ἀποτελοῦν πηγὴν ἰάσεων καὶ θεραπειᾶς· αἱ ἀκολουθίαι, αἱ ἀληθινὰ αὐτὰ γέφυραι, αἱ μετὰγουσαι τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, ἐκ τοῦ πεπερασμένου εἰς τὸ ἄπειρον.

Καὶ κατὰ τὸν ἰδικὸν μας ποιητὴν Ἰβὰν Βάζωφ, τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι «ὄντως τόπος προσευχῆς καὶ ἀναψύξεως καὶ εὐρήνης».

Ἄλλ' ὡς πανορθόδοξον ἅγιοσμα τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι ἐνότητος, ὅτι εἶναι καὶ προσφιλέστατον εἰς κάθε πιστεύουσαν καρδίαν Βουλγάρων, ἐπειδὴ ἐνταῦθα διέλαμπαν ἐν ἀγιότητι καὶ τινες ἡμέτεροι ἐθνικοὶ ἅγιοι,

ὡς ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης, ὁ ὅσιος Κοσμάς ὁ Ζωγραφίτης, ὁ ὅσιος Σωφρόνιος καὶ ὁ ὅσιος Παΐσιος ὁ Χιλιανδαρινός καὶ ἄλλοι ζήσαντες κατὰ τὴν πεντακοσιόχρονον τουρκικὴν σκλαβιὰν μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Κατὰ διαφοροὺς ἐποχὰς διάφοροι ἡμέτεροι ἱεροκήρυκες καὶ περιοδεύοντες διδάσκαλοι διωργανῶνον προσκνηματικὰς ἐκδρομὰς εἰς διαφοροὺς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως καὶ τὴν διατήρησιν ζωσῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὴν παρορθόδοξον ταύτην Σιών.

Ἐδῶ, ὡς εἰς εἰδικὴν ἱερατικὴν σχολήν, ἐμορφώθη ὁ ἅγιος Πατριάρχης Τυρνόβου Εὐθύμιος καὶ ἔλαβε τὴν κατάλληλον μόρφωσιν διὰ τὴν μελλοντικὴν του ὡς Πατριάρχου διακονίαν.

Ἐδῶ ἐπίσης ἠγωνίσθησαν ὡς μοναχοὶ οἱ διάσημοι ἱεράρχαι Ἰλαρίων ὁ Μακαριονπόλεως, Παρθένιος ὁ τοῦ Μεγάλου Τυρνόβου ὁ Ζωγραφίτης, Ναθαναὴλ ὁ Φιλιππουπόλεως, Γρηγόριος ὁ Δοροστόλου καὶ Τσερβένου καὶ ἄλλοι.

Ἐντεῦθεν, ὀσιολογιώτατε, εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν φαιδρὰν ταύτην ὑποδοχὴν καὶ τὴν θερμὴν φιλοξενίαν, ἔχομεν τὴν χαρὰν νὰ μεταφέρωμεν εἰς Ὑμᾶς καὶ δι' Ὑμῶν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς, τοὺς ἐγκαταβιοῦντας εἰς τὰς ἱεράς Μονὰς καὶ τοὺς ἀσκητὰς τῶν Κελλίων καὶ τοὺς νηστευτὰς τῆς ἐρήμου, τὴν εὐλογίαν τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ τὰς θερμὰς εὐχὰς ὀλοκλήρου τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς Βουλγαρίας.

Ὅλη δὲ καρδίᾳ δεόμεθα τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὅπως διὰ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς Ἐφόρου τοῦ ἁγίου Ὁρους, τοῦ ὀσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ σύμπαντος τοῦ χοροῦ τῶν ἐν Ἀθῶν διαλαμπάντων ἁγίων, διατηρῆ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ περισεμον τοῦτο παρορθόδοξον ἁγιαστήριον καὶ κἀνὴν αὐτὸ νὰ ἀνθήσῃ καὶ πάλιν «ὡς φοῖνιξ καὶ νὰ πληθυνθῆ ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ» (Ψαλμ. 91, 13).

Ἀκόμη, εὐχόμεθα εἰς Ὑμᾶς εἰρήνην καὶ ἀγάπην ἀδελφικὴν, ἐμπνεομένην ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ ψαλμοῦ: «ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό» (Ψαλμ. 132,1).

Προσεύχεσθε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν (Β' Κορ. 13,13). Ἀμήν.

Χριστὸς Ἀνάστη!

Ἐπηκολούθησε τὸ προσκύνημα τῆς ἱεράς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος καὶ δεξιῶσις εἰς τὸ Πρωτάτον (Ἱεράν Ἐπιστάσιαν).

Κατὰ τὴν ἐλαχίστην παραμονὴν του εἰς Ἁγιον Ὄρος ὁ Μακ. Πατριάρχης κ. Μάξιμος ἐπεσκέφθη τὰς Ἱεράς Μονὰς Ζωγράφου (Βουλγαρικὴν) καὶ Παντελεήμονος (Ρωσικὴν), διαδηλῶν παντοῦ τὴν ἀφοσιώσιν του εἰς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

21. Τὴν Παρασκευὴν ἑνωρὶς τὸ πρωτὸ ὁ Μακ. Πατριάρχης καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν πρόσωπα ἐγκατέλειπον τὸ Ἁγιον Ὄρος, ἐπιστρέφοντα εἰς Θεσσαλονίκην, μέσω τῶν μαγευτικῶν τοπίων τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως εἰς τὴν πολίχνην Σταυρός, ὅπου παρὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν, οἱ κάτοικοι βαστάζοντες ἀλεξιβρόχια εἶχον κατακλύσει τὰς ὁδοὺς, πρὸς βαθυτάτην πάντων συγκλίνησιν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Πατριάρχου, ὅστις καὶ ἠύλόγησεν αὐτοὺς ἐκ καρδίας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

22. Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ἔσχεν ὁ Πατριάρχης βραχεῖαν παραμονὴν, ἐδεξιώθη αὐτὸν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ὅστις καὶ ἐν συνεχείᾳ παρέθεσε γεῦμα. Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολιταὶ Κίτρους κ. Βαρνάβας, Ἱερισσοῦ κ. Παῦλος, Αἰῶν κ. Ἀπόστολος, Νεαπόλεως κ. Διονύσιος, Νέας Κρήνης κ. Προκόπιος, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ βεβαίως ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πατριάρχου, ὁ ἔξοχ. Πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰ μέλη τῆς Πρεσβείας, τὰ ὅποια συνώδευσαν τὸν Πατριάρχην εἰς Ἁγιον Ὄρος.

Κατ' αὐτὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Μακ. Πατριάρχου εἰπὼν:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Βουλγαρίας κ. Μάξιμε, Σεβασμιώτατοι, Ἐξοχώτατε, Ἐντιμώτατοι καὶ Ἐλλογιμώτατοι Κύριοι,

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας τὴν Ὑμετέραν σепτήν Μακαριότητα, διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε σήμερον εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτῆς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ἡμῶν οἶκον καὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ταπεινὸν αὐτὸ γεῦμα.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, τὰ ὅποια ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐξεδήλωσε διὰ τὸ σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Παναγιωτάτου Πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν κ. Δημητρίου.

Ἀλλὰ, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τρέφει καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας. Εὐθὺς ὡς ἐπληροφόρηθη, ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐπι-

σκεφθῆτε τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἔδωκεν εἰς τὴν ἡμετέραν ταπεινότητα τηλεγραφικῶς τὴν ἐντολὴν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἵνα ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἱεράς Ἐπιστασίας ἐτοιμάσωμεν τὴν ὑποδοχὴν Ὑμῶν, τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας.

Ἐπιτρέπατέ μοι νὰ εὐχηθῶ ταπεινῶς, ὅπως ὁ Παντοκράτωρ καὶ Παντεπόπτης Κύριος κρατῶν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ διαφυλάττει εἰς ἔτη πολλὰ ἐπ' ἀγαθῶ καὶ πρὸς δόξαν τῆς μητρὸς ἡμῶν ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀπαντῶν ὁ Πατριάρχης εἶπε:

Παναγιώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Ἐξοχώτατοι,
Κύριοι Καθηγηταί,

Ἐξ ὀνόματος τῶν συνοδῶν μου, μελῶν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ἐγνωμοσύνην διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδείξατε μετὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ καὶ διὰ τὰ θεομὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα ἀγαπητὴ Παναγιότης ἀπηύθυνε πρὸς ἡμᾶς.

Ἀπὸ δέκα ἡμερῶν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν γείτονα καὶ φίλην Ἑλλάδα, τὸ λίκνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τὴν Χώραν τοῦ μαρτυρικοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν πατρίδα ἐνὸς ταλαντούχου λαοῦ.

Δεχθέντες ἐγνωμόνως τὴν ἐγκάρδιον πρόσκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Σεραφεῖμ, νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας τὰς θανμασίας ἡμέρας τοῦ Μαΐου μετὰ τὸν ἀνοιξιaticὸν ἥλιον καὶ τὴν εὐωδίαν τῶν ρόδων, διὰ νὰ φέρωμεν μιὰν νέαν ζωτικὴν πνοὴν εἰς τὸ πνευματικὸν ἔαρ, ἀνθῆσιν καὶ ὁμορφιάν εἰς τὴν Βουλγαροελληνικὴν φιλίαν.

Πράγματι. Ἐκτὸς τῶν θεομῶν ἀκτίων τοῦ ἡλίου, ἐδῶ κάθε νέαν ἡμέραν ἠσθάνομεθα καὶ πῶς αἰσθητὰ τὴν θερμότητα τῶν καθαρῶν καρδιῶν, τὴν θωπείαν τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ κατανοήσεως, τὴν ὁσμὴν τῆς ἀγάπης, πὸς τόσον ἀβίαστα ἐκδηλοῦται καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας. Θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν αὐτὴ ἢ ἀνοιξίς νὰ μὴ παραγάγῃ τοὺς πλουσίους καρπὸς τῆς καλῆς γειτνιασεως καὶ συνεργασίας, πὸς ὅλοι περιεμένομεν;

Μετὰ τὰς ἀλημονήτους ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Κατερίνην, τὴν Ἱερὸν, τὴν Ἀθῆναιαν, τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν θανμάσιον ἐκεῖνον ἐπίγειον κῆπον τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἶμεθα εὐτυχεῖς, διότι εἰς αὐτὴν τὴν ἐνδοξὸν πόλιν πὸς εἶναι πολὺτιμὴν διὰ κάθε χριστιανόν, συναντώμεθα μετὰ ἀδελφούς. Ἐδῶ ἐδίδαξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὁ μέγας ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Χριστιανισμὸς ἐξηπλώθη εἰς τὰ ἐνδό-

τερα τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, ἵνα μεταγενεστέρως φωτίσῃ τὰς ψυχὰς τῶν προγόνων μας Σλάβων καὶ Πρωτοβουλγάρων. Αὐτὴ ἡ πόλις ὑπῆρξεν ἢ τροφὸς τῶν ἰσαποστόλων ἀδελφῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, τῶν πρώτων διδασκάλων τῶν Σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Σλαβο-βουλγαρικοῦ πολιτισμοῦ. Οὐχί τυχαίως ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος ἀπεκάλει τὴν Θεσσαλονικὴν «ἐλπίδα, δόξαν καὶ χαρὰν» του καὶ στέφανον τῶν κόπων του (Α' Θεσ. 2,19-20).

Ἡ ἱερὰ αὐτὴ γῆ ἔχει ποτισθῆ μετὰ αἷμα μαρτύρων, ἔχει φωτισθῆ μετὰ τὰς προσευχὰς ἐξόχων Ἱεραρχῶν καὶ χαριτωθῆ χάρις εἰς τὸ ἔργον πολλῶν εὐαρεστησάντων περιφανῶν ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς θεολογικῆς σκέψεως κ.λπ. Ἀρκεῖ ἀπὸ τὸ μέγα αὐτὸ νέφος νὰ μνημονεύσωμεν τὸν ἅγιον Ἀρίσταρχον, πρῶτον ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης καὶ μάρτυρα, τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, τοὺς ἁγίους Κύριλλον καὶ Μεθόδιον, τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν. Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἐργάται τῆς Θεσσαλονίκης καὶ οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῆς εἰναι ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὄχι μόνον οἱ κληρονόμοι τῆς ἱεράς ταύτης κληρονομίας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄξιοι συνεχισταὶ τῆς. Διὰ τοῦτο ἡ μετ' ὑμῶν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σημερινὴ συνάντησις μᾶς προξενεῖ τόσην χαρὰν!

Μετὰ ἀπὸ ὀλίγον θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Χώραν μας. Θὰ πάρωμεν μαζί μας τὰς ὠραιότερας ἐντυπώσεις καὶ τὰ φωτεινότερα αἰσθήματα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πὸς εἶδομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν Προκαθημένον, τοὺς Ἱεράρχας καὶ λοιποὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς κρατικούς, πολιτικούς καὶ κοινωνικούς ἐργάτας τῆς Χώρας καὶ τοῦ λαοῦ σας. Τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματά μας αὐτὰ θὰ μεταφέρωμεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς, πολιτικούς καὶ μορφωτικούς μας κύκλους.

Μὲ ὑψηλὴν συναίσθησιν τῆς χριστιανικῆς εὐθύνης καὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὰς Ἐκκλησίας μας καὶ τοὺς λαοὺς μας, ὁμοῦ μετὰ τοῦ βαθυσεβάστου καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ καὶ τῶν στενῶν συνεργατῶν μας, αὐθορμήτως καὶ μετὰ ὄλην μας τὴν καρδίαν ὑπεσχέθημεν, ὅτι θὰ ὑπηρετῶμεν ἀκούραστα τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἀγάπην. Διεγράψαμεν δὲ καὶ τὰ συγκεκριμένα μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ χαράσσουν τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς στερεώσεως καλῆς γειτνιασεως καὶ συναδελφώσεως. Ἐχῶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν σοβαρὰν προσφορὰν μας θὰ συμβάλῃ καὶ ἡ Ἱερὰ Μητροπόλις Θεσσαλονίκης, τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ μορφωτικὰ τῆς Ἰδρύματα, π.χ. ἡ Θεολογικὴ Σχολή, τὸ Ἰδρυμα Πατριωτικῶν Ἐρευνῶν καὶ ἄλλα. Ἡ παράδοσις τῶν πρὸς Ἀθῶνα ἱεραποδημιῶν τῶν ὁμάδων προσκνητῶν μας φωτίζεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἐρχόμενοι εἰς τὴν ὠραίαν σας πόλιν, γίνονται δεκτοὶ μετὰ ἀγάπην ἀπὸ ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ θεολόγους, καὶ παραλαμβάνονται ἐπ' αὐτῶν εἰς κοινὰς προσευχὰς εἰς τοὺς ἱερούς Ναοὺς. Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὀλόφρον ἡμῶν ἐγνωμοσύνην. Ἀλλ' ὡς συμβάλλωμεν εἰς τὴν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις διεύρυνσιν τῶν σχέσεών μας.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ κ. ΙΑΚΩΒΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ/ΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
(2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1975)

Σας ἀπευθύνω ἐγκάρδιο τὸν χαιρετισμὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν πιστῶν μελῶν καὶ ὑποστηρικτῶν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Τοῦτο δὲ δὲν ἀποτελεῖ σχῆμα λόγου οὔτε ἀπλή ἐθιμοτυπία. Ἀποτελεῖ ἔκφρασι καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης, ποῦ αἰσθανόμεστε γιὰ τὸν λαό, ἀπὸ τὰ σπλάγχχνα τοῦ ὁποῦ προερχόμεστε, καὶ γιὰ τοὺς πολιτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς ταγούς του, οἱ ὅποιοι σὲ ἡμέρες κρίσιμες ἔχουν ἀναλάβει τὸ πολὺ δύσκολο ἀνθρώπινο ἐγχείρημα, τὴν συνένωσι ὄλων τῶν Ἑλλήνων γύρω ἀπὸ τὰ ἴδια ἰδεώδη καὶ τὴν λογικὴ καὶ ψυχολογικὴ ἐξισορρόπησι τῶν διαφόρων τάσεων καὶ ἰδεολογικῶν ρευμάτων, ποῦ

ἦταν φυσικὸ νὰ ἐκδηλωθοῦν στὸν ἐλεύθερο τόπο μας, ὅπως καὶ μεταξὺ ὄλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Ἄν δὲν αἰσθανόμεστε ἔτσι, δὲν θὰ ἤμαστέ τὴν στιγμή αὐτὴ κοντὰ σας. Ὅμως εἴμαστε. Καὶ ἤλθαμε ἐδῶ μὲ τὴν κρυφὴ λαχτῆρα νὰ νοιώσωμε ἀληθινὸ καὶ ὠλοκληρωμένο τὸ αἶσθημα, ὅτι εἴμαστε «ὁμόφυχοι τὸ αὐτὸ φρονοῦντες» (Φιλ. 2,2), ἑνας λαὸς μὲ μιά καὶ τὴν ἴδια πίστι. ἤλθαμε μὲ χέρια ἀνοικτὰ καὶ μὲ καρδιές ἔτοιμες νὰ σκιρτήσουν ἀπὸ χαρὰ καὶ νὰ κάνουν τὸ βιβλικὸ αὐτὸ χωρίο «ἔσχα καίνον» καὶ ἐμβατήριο γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία μας στὴν Ἀμερικὴ.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, διὰ τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἀγάπην καὶ τιμὴν πρὸς ἡμᾶς. Ἡ συνάντησίς μας εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος θὰ μείνῃ πάντοτε εἰς τὴν μνήμην μας. Σας παρακαλῶ νὰ γίνετε ἔκφραστῆς τῶν αἰσθημάτων μας θεομῶν εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῖν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Δημητρίον, διὰ τὴν εὐλογίαν του νὰ μεταβῶμεν καὶ προσκονήσωμεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Μεγάλην ἐγνωμοσύνην, ἀγάπην καὶ τιμὴν χρεωστοῦμεν καὶ εἰς τοὺς σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Βαρνάβαν καὶ Παῦλον, διότι μᾶς συνώδενσαν παντοῦ καὶ μᾶς ἐφρόντισαν ἀδελφικά. Θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε μὲ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ὅσοι ἐφανερώσαν τὰ πρὸς ἡμᾶς ἀμοιβαῖα ἐγκάρδια αἰσθήματά των. Εὐχαριστῶ καὶ Ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κ. Πρόεδρον καὶ κ. Γενικὴ Πρόξενη, ὡς καὶ τοὺς ἀξιότιμους συνεργάτας Σας, διὰ τὰς προθύμους ὑπηρεσίας Σας κατὰ τὴν εὐλογημένην πορείαν μας εἰς Κατερίνην, Θεσσαλονίκην, Ἅγιον Ὄρος. Ὀλοφύχως εὐχαριστῶ τοὺς Πατέρας καὶ ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι μᾶς συνώδενον καὶ μᾶς ὑπηρέτηον.

Ἐπιτρέφατέ μοι νὰ ἐγείρω πρόποσιν ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἐπιτυχίας τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου, ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀγίας Ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφείμ καὶ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος, ὑπὲρ ὄλων Ὑμῶν, ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες, ὑπὲρ τῆς ὀλονὲν στενωτέρας προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ λαῶν μας, ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς προόδου, κατανοήσεως καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν Χωρῶν μας. Εἰς πολλὰ ἔτη.

Ἡ ἀ ν α χ ὠ ρ η σ ι ς.

23. Εὐθὺς μετὰ τὸ γεῦμα, ὁ Μακ. Πατριάρχης ἀνεχώρησεν ὀδικῶς διὰ τὴν Βουλγαρίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Παύλου.

Ἀριχθέντες εἰς Κούλαν καὶ ἤδη εὐρισκόμενοι ἐπὶ ἐδάφους Βουλγαρικοῦ, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἱεράρχαι ἐξεδήλωσαν τὴν βαθυτάτην των ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἀπηύθυναν δὲ θερμότατον εὐχαριστήριον τηλεγράφημα εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Σεραφείμ.

Ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Παῦλος, ἐξ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἐκφράζων τὰ συναισθήματα, τὰ ὅποια ἀφῆκεν εἰς τὰς καρδίας ὄλων ἢ μετὰ τοῦ Πατριάρχου Μαξίμου καὶ τῶν Συνοδῶν του συναναστροφῆ, εἶπεν, ὅτι εἶναι βαρὺς εἰς ἡμᾶς ὁ χωρισμὸς, διότι αἰσθανόμεθα ἀλλήλους ὡς φίλους καὶ ἀδελφούς, καὶ παρετήρησε: «Καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὡδε εἶναι», δηλ. μετὰ τῶν ὁμοφρόνων καὶ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν, ἀδιάφορον ποῦ: ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Βουλγαρίᾳ.

24. Τὴν σημασίαν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἀξιολογήσῃ ἄνθρωπος, ὅσον πρέπει. Τόση ἦταν ἡ σημασία της.

Ἐν εὐχόμεθα: Τὰ ὠραῖα συναισθήματα, τὰ ὅποια ἐξέφρασαν ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ ἄλλοι ἐξέχοντες ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται νὰ ὁμιλήσουν βαθέως εἰς τὰς καρδίας ὄλων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων καὶ νὰ κατανοήσουν, ὅτι εἶναι εἰς Ὀρθόδοξος Λαὸς μὲ μίαν καὶ μόνην παράδοσιν καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

Ἄρχιμ. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

Είναι αλήθεια, ότι έχουμε διαφορετικά ενδιαφέροντα ύστερα από μια ζωή στην ξένη, που πλησιάζει να γίνει ένας αιώνας. Και τὰ ἐκκλησιαστικά και τὰ πολιτικά και τὰ πολιτιστικά «ενδιαφέροντά» μας διαφέρουν. Για μᾶς ἡ Ἐκκλησία ἔρχεται πρώτη. Ἐπειτα ὅλα τὰ ἄλλα. Τὴν ταυτότητά μας, ἀφοῦ στὴν μεγάλη μας πλειοψηφία εἴμαστε πολῖτες τῶν χωρῶν τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου, τὴν ἐκφράζουμε μὲ τὴν περίεργη ἴσως στὴν ἀκοή σύνθετη λέξι: Ἑλληνορθόδοξοι. Ἑλληνες τὴν καταγωγή, Ὀρθόδοξοι τὸ θρήσκευμα καὶ πολῖτες τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Καναδά, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τῆς Βενεζουέλας, τοῦ Μεξικοῦ. Τὸ ἀντιλαμβάνομαστε, ὅτι σᾶς φαινόμαστε περίεργοι· μιᾶμε τὰ Ἑλληνικά μὲ ξενικὴ προφορά. Παρουσιάζουμε διαφορετικούς τρόπους τοῦ σκέπτεσθαι, στὸ ντύσιμο, στὸ φέριμο, ἔχουμε διαφορετικὰ γούστα, διαφορετικὴ ἔννοια προτεραιοτήτων καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τὴν Ἐκκλησία τὴν θεωροῦμε οὐσιαστικῆς ἢ πρωταρχικῆς σημασίας ἡμεῖς. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μας Κοινότης εἶναι τὸ πᾶν γιὰ μᾶς. Βεβαίως, ὑπάρχουν καὶ ὀργανώσεις. Ἄλλ' εἶναι ἢ τοπικὲς ἢ μὲ περιορισμένα ἐνδιαφέροντα. Ἡ Ἐκκλησία εἴμαστε ὅλοι. Οἱ ὀργανώσεις εἶναι μερικὲς. Τὴν γραμμὴ πλεύσεως καὶ τὴν μοῖρα μας τὴν χαράσσει ἡ Ἐκκλησία, ὅπως συνέβαινε καὶ στὸ παρελθόν, ἐκεῖ που δὲν ὑπῆρχε ζωντανὴ καὶ ἐλεύθερη ἢ παρουσία συγκροτημένου εἰς κράτος Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ κράτος μας στὴν Ἀμερικῆ. Ἐμεῖς τὴν κτίζουμε, τὴν ὀργανώνουμε, ἐκλέγουμε ἐκείνους, που διαχειρίζονται τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ τὴν χαίρομαστε σὰν τὴν πατρίδα μας. Εἶναι ἢ ὑπερηφάνεια, ἢ δύναμὶς μας, ἢ εὐθύνη μας, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι.

Καὶ αὐτὸ δὲν ἀληθεύει μόνον μὲ τοὺς πρώτους μετανάστες, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς τελευταίους καὶ τὶς Ἀμερικανογεννημένους γενεές μας. Ἐχουν ἐμβολιασθῆ ὅλοι μ' αὐτὴ τὴν θεώρησι τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἐνορία, ὅπου πηγαίνομε συχνὰ ἢ ἀραιὰ γιὰ μυστηριακὴ ἐξυπηρέτησι ἢ γιὰ πιστοποιητικὰ ληξιαρχικῶν πράξεων. Εἶναι ἢ Ἀρχὴ μας. Ἀπὸ αὐτὴν ἀναμένουμε κατευθύνσεις καὶ προγράμματα καὶ παραγγέλματα γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα: φιλανθρωπικά, ἐκπαιδευτικά καὶ ἔθνικά.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι ὑπῆρχαν ἀνάκαθεν στὴν Ἀμερικῆ καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη μερικοί, οἱ ὅποιοι τοποθετοῦν τὴν πολιτικὴ ἢ ἔθνικὴ ὀργάνωσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ. Ἄλλ' αὐτοὶ ἢ εἶναι νοσταλγοὶ ἢ ξένοι πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴ πραγματικότητα.

Ἡ ἔθνικὴ ταυτότητα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κρατήθηκε καὶ κρατιέται πρῶτα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Καὶ μολονότι ἡ Ἐκκλησία ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὑπερεθνικὴ, ὅμως ποτὲ τῆς δὲν ἀρνήθηκε τὸν Ἑλληνικὸ τῆς χαρακτήρα ἢ τὴν Ἑλληνικότητα τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ψυχῆς τῆς. Ἐλάχιστοι, ἐπικαλούμενοι τὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συντάγματος, που διαχωρίζει τὶς σφαῖρες δράσεως Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, θέλουν τὴν Ἐκκλησία νὰ κινεῖται σὲ περιορισμένο χῶρο, γιὰ νὰ κρατοῦν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους εἰδικούς

ἡγετικούς ρόλους. Δὲν παρέρχεται ὅμως πολὺς καιρὸς που ἀλλάζουν γνώμη, ὅταν μάλιστα βλέπουν τὸ ἀδιέξοδο, που ἐδημιούργησαν οἱ ἀλλεπάλληλες κρίσεις, καὶ προωθοῦν οἱ ἴδιοι αὐτοὶ τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ μετόπισθεν στὴν ἐμπροσθοφυλακὴ, μὲ τὸ αἴτημα νὰ ἀναλάβῃ τὸν παλαιὸ προφητικὸ τῆς ρόλο, ἀπὸ ὅπου ἤλεγχε ἀφοβα τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, τὴν πολιτικὴ διαφθορὰ ἢ τὴν στέρησι ἴσων πολιτικῶν δικαιωμάτων, που ἐπιβάλλουν συνήθως αὐτοὶ που καταδυναστεύουν τοὺς ἀδυνάτους.

Ἡ πιὸ πρόσφατη κίνησι στὴν Ἀμερικῆ, νὰ περιορισθῆ ἢ Ἐκκλησία στὴν συλλογὴ χρημάτων, φαρμάκων καὶ εἰδῶν ρουχισμοῦ γιὰ τοὺς πρόσφυγες Κυπρίους ἀδελφούς μας, ν' ἀφίση δὲ σὲ ἄλλους τὴν πολιτικὴ δραστηριότητα, ἔχει πείσει καὶ τοὺς πιὸ θερμούς ὁπαδούς τῆς, γιὰ τὸ πόσον λίγο ρεαλιστικὴ ἦταν.

Ἡ Ἐκκλησία στὴν Ἀμερικῆ, ὅπως ἄλλωστε σ' ὅλες τὶς χῶρες, εἶναι φύσει καὶ θέσει ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν καλλιέργεια καὶ προαγωγή ὄχι μόνο τοῦ θρησκευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος καὶ βιώματος. Γι' αὐτὸ καὶ κοπιάζει περισσότερο, χωρὶς νὰ παραπονεῖται οὔτε νὰ καυχίεται, καὶ δέχεται πολλὰς φορὲς τὴν ἐναντίωσι, ἀντὶ τῆς συμπαραστάσεως, που θὰ ἀνέμενε ἀπ' ὅλους καὶ περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι πρῶτα Ἑλληνες καὶ ἔπειτα ὀτιδήποτε ἄλλο.

Δὲν ἀντέχομε, ἐκ φύσεως φαίνεται, στὸν πειρασμὸ τῆς δυνάμεως ἢ τῆς αὐτοπροβολῆς. Ὅπως δὲν ἀντέχομε καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους πειρασμούς, ὅπως λ.χ. νὰ καταστρέψωμε ὅ,τι οἱ ἄλλοι δημιουργοῦν καὶ νὰ ἐξοστρακίζωμε τοὺς Ἀριστείδας, γιὰ τὸν λόγο ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ νὰ σπιλώνωμε τὸ πρόσωπο, τὸ ἦθος καὶ τὴν πολιτεία τῶν ποιμένων τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ὅταν καταλαμβάνωμαστε ἀπὸ τὸν φόβο, ὅτι ἡ Ἐκκλησία γίνεται ὑπερδύναμις.

Δὲν ἐκφράζω παράπονα, ἀλλ' ἀπλῶς θλίψι γιὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θέλουν τὴν Ἐκκλησία τους ἀδύνατη ἢ τοῦλάχιστο νὰ μοιράζονται μαζί τῆς τὴν δύναμι καὶ τὴν δόξα τῆς. Λυποῦμαι γιὰ τὴν πολὺ ὀλίγη χρῆσι καλῆς ἢ ὀρθῆς κρίσεως, που κάποτε μᾶς χαρακτηρίζει. Ἐνώπιον ἐνὸς τέτοιου δεδομένου, θεωρῶ καθῆκον μου νὰ κάμω μιὰ δήλωσι: Ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας σεβομένη τὸν Θεό, τὴν ἰστορία, τὸν νόμο, τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαό τῆς, οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἑαυτὴν οἰανδήποτε μικρότητα. Ὅτι ἡ Ἐκκλησία σεβομένη τὴ Χώρα, στὴν ὁποία ζῆ, καὶ τὸ ποίμνιό τῆς καὶ τὴν κοινὴ γνώμη καὶ ἀπαίτησι, δὲν πρόκειται νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὸ καθῆκόν τῆς, που εἶναι νὰ ἀνταποκρίνεται στὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν, τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἐκάστοτε δημιουργούμενες ἀνάγκες. Ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχουσα, ὅπως μαρτυρεῖ ἢ λειτουργικὴ τῆς δέησις, γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἑνωσι, δὲν θὰ φοβηθῆ καμμιά διασπαστικὴ προσπάθεια, ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται αὐτή. Ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἐν Ἀμερικῇ, καθοδηγούμενη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀθηνᾶγόρου Α' καὶ τὸ αἰώνιο πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θὰ βαδίζει πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ τὸ πρόσωπο ἀναπεπταμένο καὶ φωτισμένο

από την ακτινοβολία της χριστιανικής αγάπης προς πάντας. Κι' εκείνους άκόμη, που φιλοδοξούν να είναι οί πολέμιοί της.

Έφ' όσον δέ συνεδριάζομε στο πατρώον έδαφος, είναι ανάγκη να διακηρυχθούν ώρισμένες τοποθετήσεις μας ή θέσεις, τις όποιες έμεις οί Έλληνορθόδοξοί της Άμερικής δέν πρόκειται ποτέ να έγκαταλείψωμε.

Και πρώτα όσον άφορά την θέσι μας έναντι της Γενετήρας. Θά συμμετέχωμε, είτε μάς ζητιέται αυτό είτε όχι, στην κάθε θλίψη της, σε κάθε συμφορά της, σε κάθε πένθος της. Και θά έκδηλώνωμε και συλλογικά και άτομικά την συμμετοχή μας αυτή. Συλλογικά διά της Έκκλησίας. Άτομικά διά προσωπικών έκδηλώσεων. Έξ Ίσου θά συμμετέχωμε σε κάθε άγώνα της, σε κάθε έπιτυχία της, σε κάθε νίκη της, σε κάθε προσπάθεια άναγνωρίσεως και έπιβολής του δικαίου, είτε αυτή άφορά την Κύπρο είτε τό όλο έθνικό θέμα είτε την θέσι της Έλλάδος στην οίκογένεια των έλευθέρων και δημοκρατικών Χωρών. Θά μιλούμε την γλώσσα της, όσον ήμπορούμε. Θά την προσέχωμε όμως περισσότερο από ό,τι ήμπορούμε. Την θρησκευτική της πίστι θά την κάμωμε κίνητρο και έμπνευσι στην ζωή των πιστών μας. Πρό παντός τώρα, όπότε όλες οί άξίες, θρησκευτικές, ήθικές, πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές έχουν ύποστη ένα τρομερό κλονισμό, λόγω της αγαθής κατά τά άλλα προσπαθείας να γίνη μία άνακατάταξις τους, αυτή δέ έπιχειρείται, για να μη ύπάρξη άλλη καταπρόδοσις τους και για να συμβάλουν περισσότερο οί άξίες σ' αυτήν την δημιουργία των νέων συνθηκών, που άπαιτούνται για τον νέο κόσμο. Την έθνική της τιμή και ιστορία και συμβολή στον έκπολιτισμό του κόσμου θά την υπενθυμίζωμε στον έαυτό μας και τις Άμερικανογεννημένες γενεές, για να έμπνεώνται και υπεργηφανεύονται γι' αυτή. Στη νπατριωτική της έξαρσι, όπως συνέβη κατά τους ιστορικούς μήνες Ίούλιο και Αύγουστο του 1974, θά δίνωμε τον τόνο και της ιδιικής μας έξάρσεως και θά την άξιοποιούμε με τον ίδιο τρόπο, που τό έκάμαμε παλαιότερα, ήτοι κατά την περίοδο 1940-1948, και πρόσφατα κατά τους μήνες που άκολούθησαν την έπαναφορά της δημοκρατίας στην Έλλάδα και την έθνική συμφορά της Κύπρου.

Θά έπιδιώξωμε και στο μέλλον τις άριστες των σχέσεων μας με την πατρίδα. Όχι σαν πολιτικές μονάδες, γιατί αυτό δέν είμαστε, αλλά σαν πολίτες έλευθεροι. Και θά τιμάμε και θά αγαπάμε και την μία πατρίδα και την άλλη. Έπιθυμούμε οί σχέσεις μας να γίνουν και να είναι σχέσεις άντιδόσεως και άμοιβαιότητας. Έρχόμαστε κατά χιλιάδες έδω σαν ψυχές· όχι σαν τουρίστες. Σας στέλλωμε τά παιδιά μας έδω κατά εκατοντάδες κάθε καλοκαίρι στις κατασκηνώσεις, τις όποιες μερικώς τις όφείλωμε σε σας. Σας στέλλωμε δασκάλους έδω και των δύο φύλων, για να ενημερωθούν με τις σύγχρονες διδακτικές και παιδαγωγικές άρχές που άκολουθείτε. Στείλετέ μας και σεις μερικούς, για να κατανοηθούν καλύτερα και σωστέρα τά προβλήματά μας. Σας στέλλωμε ιερείς, για να γνωρίσουν τους συναδέλφους των, για να γίνουν κοινωνοί όχι μόνον των μυστηρίων, αλλά

και των ποιμαντικών των άνησυχιών ή προβλημάτων, και για να τεθούν οί καταβολές, για μία από κοινού συντονισμένη, σύγχρονη ποιμαντική, που να άνταποκρίνεται στα ψυχολογικά δεδομένα των ανθρώπων της έποχής μας. Σας στέλλωμε γυμνασιόπαιδες, φοιτητές πανεπιστημίων, έπιστήμονες και φιλέλληνες Άμερικανούς, για να σφυρηλατηθούν δεσμοί ισχυρότεροι. Πιστεύωμε όχι μονάχα στην άναθέρμανσι, αλλά και στην σταθεροποίησι επάνω στην βάση της άντικειμενικής σταθμίσεως συμφερόντων ή άναγκών των Έλληνοαμερικανικών σχέσεων.

Οί Έλληνες και οί Άμερικανοί άνήκουν στην ίδια ιδεολογική οίκογένεια. Άγαπούν με περιπάθεια την έλευθερία, την άτομική και της Χώρας των. Άγαπούν την παιδεία, την ύπεροχή, την πρόοδο και την καλύτεργεια επί πλέον της ιδέας και της έπικρατήσεως της ειρήνης στις διεθνείς σχέσεις. Υπό την έννοιαν αλλά και την πίστι αυτή, θά ήθέλαμε να κάμωμε ό,τι ήμπορούμε για την άνασύσφιγξι των σχέσεων Έλλάδος και Άμερικής. Άνταγωνισμοί, που έχουν την άρχή των σε δικαιολογημένες ή άδικαιολόγητες δυσάρεσκείες, σε συναισθηματισμούς της στιγμής ή διαρκείας, δέν πρέπει ποτέ να φθάνουν στην άχρειαστη δημιουργία άντιαμερικανικού ρεύματος έδω ή άνθελληνικού στην Άμερική. Ό Οίκοιμενικός Πατριάρχης, και ό έκδημίσας και ό σημερινός, μάς θέλουν «χρυσή γέφυρα» μεταξύ Έλλάδος—Τουρκίας—Άμερικής. Τό ιδικό μας θέλημα ήταν και είναι να σεβασθούμε στην πληρότητά του τό σεπτό Πατριαρχικό θέλημα. Τό άντιλαμβάνεται όμως ό καθένας, ότι αυτό προϋποθέτει άνάλογη θέλησι και διάθεσι από όλες τις Χώρες. Η Άμερική τό θέλει. Είμαι βέβαιος, ότι τό θέλει και ή Έλλάς. Φοβούμαι, ότι δίνω, έστω και σε μερικούς, την εντύπωσι, ότι... πολιτικολογώ. Τό κάνω όμως όχι με την έννοια, που δίνωμε σήμερα στην πολιτικολογία. Πολιτικολογώ υπό την έννοιαν, ότι οί Έλληνορθόδοξοί της Άμερικής έπιθυμούμε παρά πολύ να ιδούμε πλησιέστερα τις Χώρες αυτές, που εφάπτονται ουσιαστικά μάλιστα της ιδιικής μας μοίρας.

Τό ρήμα «πολιτικολογώ» σημαίνει: σκέπτομαι, πώς να φέρω σε άρμονική σχέσηι τους ανθρώπους, που είναι φυλετικά, ιδεολογικά, ιστορικά ή γεωγραφικά κοντά ό ένας στον άλλο. Η λέξις πόλις παράγεται από τό πέλω, από τό όποιο παράγεται και τό έπίρρημα πλησίον, και ή πόλις δέν είναι τίποτε άλλο από μία συνύπαρξι εύνομουμένων ανθρώπων με βαθειά ιδεολογική και κοινωνική συγγένεια και φιλοσοφική ή θεολογική θεώρησι της ζωής. Η λέξις πόλις γνωστή, πολύ γνωστή στον Άπόστολο Παύλο, χρησιμοποιείται με την παραπάνω έννοια, όταν λέγη, ότι «ούκ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν, αλλά την μέλλουσαν έπιζητούμεν» (Έβρ. 13,14), και υπενθυμίζει εις τους Χριστιανούς να έργασθούν για την συνύπαρξι σε μία κοινωνία, που να διέπεται από τους ίδιους νόμους πνευματικής και ήθικής άγωγής. Έπομένως, τό ενδιαφέρον ενός Έκκλησιαστικού στο να ύπάρξουν αυτές οί προϋποθέσεις συμβιώσεως έχει κεντρική θέσι στην Χριστιανική θρησκεία και την άποστολή της στον κόσμο.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ TAKE ΕΤΟΥΣ 1974

Ο συντασσόμενος κατ' έτος 'Απολογισμός του Ταμείου, πέραν από τον συνήθη σκοπόν τον όποιον έξυπηρετεί, αποτελεί και μοναδικήν ευκαιρίαν διά την επαναφοράν εις την μνήμην μας όλοκλήρου τής ζωής και δράσεως του 'Οργανισμού από τής συστάσεώς του μέχρι σήμεραν.

'Αναμιμνήσεται τις με την ευκαιρίαν αυτήν όχι μόνον τας πλήρεις δοκιμασιών ημέρας, τας όποιας ούτος διήλθεν, αλλά και την ακατάβλητον προσπάθειάν του να επιβιώση και να αναδειχθῆ εις 'Οργανισμόν αντί-ξιον τής ύψηλης του άποστολής. 'Η διεύρυνσις του άρχικου του σκοπού και ή συνεχής προσπάθειά του διά την βελτίωσιν τής θέσεως των ήσφαλισμένων του αποτελεί την τρανωτέραν περι αύτου απόδειξιν.

'Αναφυλλίζων λοιπόν κανείς τας σελίδας του 45ετούς βίου του TAKE διαπιστοῖ μεθ' ύπερφηφάνειας την συνεχῆ άνοδον αύτου, ήτις κατά τó έτος 1974 έφθασε, χάρις βεβαίως και εις τὰ επιτεύγματα του παρελθόντος, εις ύψος θαυμαστόν, τó όποιον ήτο άδύνατον να φαντασθῆ τις άκόμη και πρό 10ετίας.

Και τοῦτο, διότι αἱ εις παροχάς δαπάναι αύτου

(συντάξεις, έφ' άπαξ βοήθημα και νοσήλεια) άνήλθον εις τόν ποσόν των 243.116.144 δρχ. έναντι 44.980.388 δρχ., εις άς αύται άνήρχοντο πρό 10 άκριβώς έτών.

Ειδικώτερον όμως ή δραστηριότης του Ταμείου κατά τó ύπ' όψιν έτος διεγράφη κατά Κλάδον ως εξής:

Α' Κ λ ά δ ο ς Σ υ ν τ ά ξ ε ω ς .

Τὰ καταβληθέντα υπό του Ταμείου κατά τó έτος 1974 διά συντάξεις άνήλθον εις τó ποσόν των 128.097.829 δρχ. έναντι 91.747.979 δρχ., εις άς ειχον άνέλθει ταῦτα κατά τó προηγούμενον έτος. 'Η κατά 40% περίπου σημειωθείσα αύξησις τής εν λόγω δαπάνης άποτελει βελτίωσιν των συντάξεων του TAKE, ήτις προήλθεν εκ τής αύξήσεως τούτων κατά τó ύπ' όψιν έτος, καθώς και εκ τής αύξήσεως των μισθών ένεργείας, επί των όποιών κανονίζεται, ως γνωστόν, ή σύνταξις των έξερχομένων εκ τής ύπηρεσίας.

'Αναφέρεται συναφώς, ότι ή αύξησις τούτων θά ήτο έτι μεγαλύτερα, εάν ή υπό του Δ/κου Συμβουλίου

Με τὰ άνωτέρω δέν προσπαθῶ να δικαιολογήσω την άνάμιξι τής 'Εκκλησίας στην πολιτική. 'Εξηγῶ τούς λόγους, για τούς όποιους ή 'Εκκλησία δέν επιτρέπεται ποτέ να υποβιβάση τόν έαυτόν της στην θέσι θεσμικής 'Εκκλησίας και να γίνη ούραγός από όδηγός στην ζωή και πρό παντός στην σημερινή έποχή. 'Η 'Εκκλησία είναι ό,τι είναι ό Χριστός: «ό Χριστός παρατεινόμενος εις τούς αιώνας», και έπομένως ή όδός και ή άλήθεια και ή ζωή. 'Αλλως δέν είναι τίποτε.

'Η 'Εκκλησία ή είναι άσύγκριτη πνευματική δύναμις ή είναι κοσμική έξουσία με όλες τις ανθρώπινες άδυναμίες. 'Ημπορεί να την βλέπουν ή να την θέλουν έτσι μερικοί. 'Αλλά σφάλλουν. 'Η 'Εκκλησία, ή όποία τούς άδυνάτους τούς κάνει δυνατούς, τούς άμαρτωλούς δικαίους και τούς δειλούς ήρωες, δέν ήμπορεί να είναι παρά πνευματική και ήθικη δύναμις χωρίς τó παράλληλό της. 'Η 'Εκκλησία πού άγωνίζεται πλάι στον λαό και με τόν λαό για την έλευθερία και άξιοπρέπειά του, για να τού δώση δηλαδή την δικαιωματική θέσι μεταξύ των άλλων λαών, δέν ήμπορεί παρά να είναι 'Εκκλησία στρατευομένη, άγωνιστική, με πρωτοβουλίες πού πηγάζουν από την συνείδησι του χρέους της προς τόν Χριστό και τόν άνθρωπο, «ύπέρ ου Χριστός απέθανε».

Σε μιá έποχή, πού κραυγάζει για άνανέωσι, για συνένωσι των διηρημένων 'Εκκλησιών, για συναδέλφωσι των λαών, για περισσότερη δικαιοσύνη, για έντονώτερη δράσι γύρω από την κατάργησι τής άνισότητος ή τής προνομιακής μεταχειρίσεως των όλίγων, για κάθαρσι, για κατάργησι τής βίας, για την επικράτησι και

έπιβολή των ανθρώπινων δικαιωμάτων, για τόν περιορισμό των πολεμικών δαπανών, για την ανάγκη του άφοπλισμού των Ισχυρών, για την ίση κατανομή των αγαθών, για την παγκόσμια ειρήνη, έμεις οί όλιγοί 'Ελληνορθόδοξοι τής 'Αμερικῆς παίρνουμε τó θάρρος να βεβαιώσουμε την 'Ελληνική 'Εκκλησία και Πολιτεία, ότι είμαστε ήδη ώργανωμένοι και έτοιμοι για κάθε ένωμένη προσπάθεια, όσο κι αν θά εκόστιζε σε άγρυπνία και θυσία. 'Αρκεί ότι θά απέβλεπε στην διαχάραξι παράλληλης, αν όχι κοινῆς, έθνικής και ιδεολογικής πορείας, πού θά είχε προϋπόθεσι την άνανθεώρησι και έπανεκτίμησι του δυναμικού, πού λέγεται και είναι ό άπανταχού τής γῆς διασκορπισμένος 'Ελληνισμός.

Δέν είμαστε έδω για να ύποστηρίξωμε ή για να έναντιωθοῦμε στην ιδέα, πού άκούσθηκε τελευταία, γύρω από την ίδρυσι 'Υπουργείου 'Αποδήμου 'Ελληνισμού. Πιστεύομε ότι ή 'Ελληνική Κυβέρνησις έχει άρκετή σύνεσι και φρόνησι και έμπειρία, ώστε να μη επιτρέψη εις έαυτήν έρασιτεχνικές ή πειραματικές προσεγγίσεις προς τó μεγάλο αύτό θέμα. Πιστεύομε επί πλέον, ότι ή 'Ελληνική Κυβέρνησις δέν θά ένθαρρύνη διασπαστικές τάσεις ή φιλοδοξίες, να ύπάρξουν «ήγέτες», άλλ' όχι ήγεσία στο έξωτερικό. Πιστεύομε, τέλος, ότι ή 'Ελληνική 'Εκκλησία και Πολιτεία θά θελήσουν τόν 'Ελληνισμό του έξωτερικού να τόν ιδούν υπό έντελώς νέα προοπτική, εάν πράγματι τόν πιστεύουν σαν προέκτασι και όχι άπλως σαν απόδημο. 'Η έλπίδα μας και ή προσευχή μας είναι να έπιστρέψωμε με βαθύ τó αίσθημα, ότι «είμεθα σύμφυχοι, τó εν φρονοῦντες».

του TAKE άποφασισθεΐσα έτέρα τοιαύτη ένεκρίνετο από 1ης Σεπτεμβρίου 1974, και ουχι από 1ης 'Ιανουαρίου 1975, ως έδόθη.

Καθ' ό έμως θα διαπιστωθῆ εκ των επί μέρους αναλύσεων, ό Κλάδος Συντάξεων κατέλιπε κατά τό ύπ' όψιν έτος περίσσευμα περί τά 125 εκατομμύρια δρχ. 'Αν και τό περίσσευμα τούτο, ως θα λεχθῆ εν συνεχεία, δέν άφορα μόνον τήν χρῆσιν του έτους 1974, αλλά και τήν του έτους 1973, εν τούτοις τό καθαρόν τοιοϋτον είναι άρκετόν δια περαιτέρω βελτίωσιν των συντάξεων μέχρι ποσοστού 30% κατά μέσον όρον. Τούτο ή 'Υπηρεσία έπείσημανεν έγκαιρώς και ύπέβαλεν εις τό Συμβούλιον τās προτάσεις της, τό όποϊον εν συνεχεία δια τόν άκριβῆ προσδιορισμόν της δυνατότητος του Κλάδου διέταξε τήν σύνταξιν αναλογιστικῆς μελέτης, εκ των πορισμάτων της όποιας θα έξαρτηθῆ τό ύψος της νέας αύξήσεως των συντάξεων, καθώς και τό άπονεμητέον έφεζῆς ποσοστόν.

Πέραν όμως των άνωτέρω, είναι ανάγκη να σημειωθούν και τά άκόλουθα, τά όποια παρατηρήθησαν και κατά τό έτος 1974 και τά όποια, ως είναι φυσικόν, έπηρεάζουν, εκτός των άλλων, και τό ύψος των συντάξεων.

'Ως είναι γνωστόν, ό αριθμός των συνταξιούχων είναι, εν σχέσει προς τόν των ήσφαλισμένων, μεγάλος και ως προβλέπεται ή σχέσις αύτη δέν πρόκειται να μειωθῆ, λόγω του ότι, ενῶ ή δύναμις των ήσφαλισμένων έλαττοϋται, ή των συνταξιούχων αντίθετως αύξάνεται. Συγκεκριμένως τήν 31-12-1974, ενῶ οι ήσφαλισμένοι άνήρχοντο, βάσει των μητρώων, εις 8.768, όλιγώτεροι δηλ. κατά 102 από τούς του προηγούμενου έτους, οι συνταξιούχοι άνῆλθον εις 3.601, ήτοι περισσότεροι κατά 54 από εκείνους του προηγούμενου έτους. Τούτ' αυτό παρατηρήθη και κατά τά δύο προηγούμενα έτη.

'Η τοιαύτη αντίστροφος τάσις της δυνάμεως των ήσφαλισμένων και συνταξιούχων του TAKE έχει, ως είναι επόμενον, δυσμενή επίπτωσιν τόσο επί του Κλάδου Συντάξεως, όσον και επί των λοιπών ('Αρωγῆς και 'Ασθενείας), έπειδή ή έλάττωσις της δυνάμεως των ήσφαλισμένων, ήτις, σημειωθήτω, είναι πολύ μεγαλύτερα άπ' ό,τι εμφανίζεται άνωτέρω, έχει ως άναγκαίαν συνέπειαν τόν περιορισμόν των έσόδων, ενῶ τούναντίον ή αύξησις των συνταξιούχων προκαλεί διόγκωσιν των δαπανών.

Κατ' άκολουθίαν ή στασιμότης, πολύ περισσότερον ή μείωσις κατ' έτος της δυνάμεως των ήσφαλισμένων, είναι ή βασικώτερα αίτία της δημιουργίας των εκάστοτε προβλημάτων του 'Οργανισμού, τά όποια, ύφισταμένης της εν λόγω καταστάσεως, είναι δύσκολον να επιλυθούν όριστικώς. 'Αντιθέτως, εάν ή δύναμις των ήσφαλισμένων του TAKE άνήρχετο εις τά πραγματικά της επίπεδα, τότε τά έσοδα αυτού θα ήσαν άνωτέρα κατά 100 τουλάχιστον εκατομμύρια δρχ. έτησίως, δοθέντος ότι αι εισφοραι 8.500 μόνον προσώπων απέδωσαν κατά τό ύπ' όψιν έτος 127 εκατομμύρια, ή δε δια τό αυτό έτος έργοδοτική τοιαύτη 8.000 περίπου

έφημερίων 105 εκατομ. Δέν αντίλεγει βεβαίως κανείς ότι, εάν ή δύναμις των ήσφαλισμένων άνήρχετο, επί παραδείγματι, εις 12.000 πρόσωπα, δέν θα είχομεν και άνάλογον αύξησιν των δαπανών. Τούτο είναι γεγονός, άλλ' όπωσδήποτε ή εύχέρεια του Ταμείου θα ήτο μεγαλύτερα.

'Αμεσον όμως σχέσιν προς τά άνωτέρω και ίδίως προς τήν αύξησιν της δυνάμεως των συντάξεων έχει και ή σύνθεσις των συνταξιούχων, ή όποια καθ' ήμās είναι ό κυριώτερος λόγος της αύξήσεως τούτων.

'Ως αναλυτικώς αναφέρεται εις τό οικείον κεφάλαιον, αι περι συνταξιοδοτήσεως διατάξεις του TAKE είναι λίαν έλαστικά και άμφιβάλλομεν, εάν παρόμοιαι ύφίστανται εις έτερον άσφαλιστικόν 'Οργανισμόν, ώστε να δύναται να συνταξιοδοτηθῆ τις και με μίαν μόνον ήμέραν ύπηρεσίαν, εις περίπτωσιν άτυχημάτος.

Δυνάμει των διατάξεων τούτων, αι όποια σημειωθήτω συμβιβάζονται άπολύτως προς τήν φύσιν του Ταμείου, ως 'Εκκλησιαστικόν 'Οργανισμόν, συνταξιοδοτοϋνται 630 χῆραι σύζυγοι θανόντων ιερέων μετά συμμετεχόντων εις τήν σύνταξιν αυτών ίκανού αριθμού άνῆλικων τέκνων.

Καθώς άντιλαμβάνεται λοιπόν τις, ή κατηγορία αύτη των συνταξιούχων, ήτις καλύπτει τό 1/6 της όλης δυνάμεως τούτων και είναι κατά τό πλείστον μικρῆς ήλικίας, δέν είναι καθόλου εύκαταφρόνητος δια τό Ταμείον.

'Ετερον χαρακτηριστικόν της συνθέσεως των συνταξιούχων του TAKE είναι και τά άγμα τέκνα, τά όποια καλύπτουν και αυτά τό 1/7 του συνολικου άριθμού, όμοϋ δε μετά των προαναφερθέντων τό 1/3.

Πάντα ταϋτα, καθώς και τά περι του άριθμού των ήσφαλισμένων λεχθέντα, εν συνδυασμῶ και προς άλλους παράγοντας, έπηρεάζουν άναμφισβητήτως τό περι οϋ ό λόγος ύψος των συντάξεων.

Β' Κλάδος 'Ασθενείας.

'Ο Κλάδος 'Ασθενείας κατά τό παρόν έτος εκλεισε με περίσσευμα. Τούτο όμως δέν είναι άποτέλεσμα της σταθεροποίησεως των δαπανών του Κλάδου ή της αύξήσεως των έσόδων αυτού, εις σημείον ώστε να υπερκαλύπτουν ταϋτα τās δαπάνας τούτου.

Τό καταλειφθέν περίσσευμα είναι περιπτωσιακόν και όφείλεται εις τήν κατά τό έτος 1974 είσπραξιν έσόδων αυτού του παρελθόντος έτους (έργοδοτικῆς εισφορῆς του Δημοσίου).

Τά έσοδα του Κλάδου 'Ασθενείας, συμφώνως προς τόν ενεργηθέντα διαχωρισμόν, ό όποϊός έγένετο επί τη βάσει της προϊσχυσάσης εισφορῆς των ήσφαλισμένων δι' εκάστον Κλάδον (Συντάξεως και 'Ασθενείας) άνῆλθον κατά τήν 31-12-1974 εις τό συνολικόν ποσόν των 80.480.597 δρχ., έξ ὧν 56.211.335 δρχ. προέρχονται εκ της έργοδοτικῆς εισφορῆς του Δημοσίου, τό δε υπόλοιπον έξ εισφορῶν των ήσφαλισμένων και συνταξιούχων. 'Εκ της έργοδοτικῆς πάλιν εισφορῆς

25.714.285 δρχ. ανήκουν εις την χρῆσιν τοῦ ἔτους 1973 καὶ 30.497.050 εις την χρῆσιν τοῦ ἔτους 1974.

Κατὰ ταῦτα τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Κλάδου κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἀνῆλθον εις τὸ ποσὸν τῶν 54.766.312 δρχ. ἐνῶ αἱ δαπάναι εις τὸ ποσὸν τῶν 71.262.148. δρχ.

Συνεπῶς, ἐὰν δὲν εἰσεπράττετο καὶ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐξ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς τοῦ Δημοσίου τοῦ ἔτους 1973, ὁ Κλάδος θὰ ἦτο ἐλλειμματικὸς κατὰ τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν.

Γενικώτερον ἐξεταζομένη ἡ κατάστασις τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας, ἥτις εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ δημιουργῇ σοβαρὰς ἀνησυχίας, λόγω τῆς συνεχιζομένης ἀνοδικῆς πορείας τῶν δαπανῶν του.

Ὡς ἀνεφέρθη, αἱ δαπάναι αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἀνῆλθον εις τὸ ποσὸν τῶν 71.262.167 δρχ., ἦτοι κατὰ 26% ἀνώτεραι τοῦ παρελθόντος.

Κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη αὐταὶ εἶχον ἀνέλθει:

Τὸ ἔτος 1970 εις τὸ ποσὸν τῶν 26.564.116 δρχ.

Τὸ ἔτος 1971 εις τὸ ποσὸν τῶν 33.042.174 δρχ. (αὐξήσις 24,4%).

Τὸ ἔτος 1972 εις τὸ ποσὸν τῶν 44.897.530 δρχ. (αὐξήσις 35,8%).

Τὸ ἔτος 1973 εις τὸ ποσὸν τῶν 56.507.101 δρχ. (αὐξήσις 26%).

Ἰδιαιτέρως ηὐξημένη ἐμφανίζεται ἡ δαπάνη τῶν φαρμάκων καὶ κυρίως τῆς κατηγορίας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων, δι' οὓς ἐδαπανήθησαν δρχ. 14.733.409 δρχ., ἐναντι τῆς ἐξ 29.835.199 δρχ. συνολικῆς δαπάνης, παρ' ὅτι οὗτοι ἀνέρχονται μόνον εις 8.408. πρόσωπα.

Ἀνάλογον αὐξῆσιν ἐμφανίζουν καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι, ὀφειλόμεναι περισσότερον εις τὴν σημειωθείσαν αὐξῆσιν τῶν τιμῶν.

Ὡς ἀνεφέρθη ἐν ἀρχῇ, ἡ κατάστασις τοῦ Κλάδου δὲν προβλέπεται νὰ σταθεροποιηθῇ, διότι πέραν τοῦ παράγοντος τῆς νοσηρότητος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀστάθμητος, ὑπάρχει καὶ ὁ παράγων τῆς τιμῆς τῶν νοσηλείων, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν διαρκῶς ἀνέρχεται. Ὡς ἐκ τούτου καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος αἱ δαπάναι τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας θὰ σημειώσουν νέαν σημαντικὴν αὐξῆσιν.

Τοιοποτρόπως τὸ πρόβλημα ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν ἀπαρκοδὸν τοῦ χρόνου γίνεται δξύτερον, ἔχει δὲ τὴν ἀρχὴν του εις τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη κατόπιν πολλῶν καὶ μακρῶν ἀγῶνων τοῦ Ταμεῖου, δὲν προεβλέφθησαν καὶ οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κλάδου πόροι. Ἡ διάταξις τοῦ νόμου, περὶ καλύψεως τῶν ἐκάστοτε ἀνοιγμάτων τούτου ὑπὸ τοῦ ΟΔΔΕΠ, εἶναι ἄνευ περιεχομένου, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι κατὰ τὴν θέσπισίν της, εἶναι μᾶλλον βέβαιον ὅτι δὲν ἠρωτήθη ὁ ΟΔΔΕΠ, ἀν ἠδύνατο νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐξ οὗ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀκόμη ἔτους ἤρχισαν αἱ ἀντιδράσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ὕψος τῶν ἐλλειμμάτων καθιστᾷ ἀνεφικτὸν

τὴν τοιαύτην κάλυψιν, δοθέντος ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 ἕως σήμερον ἀνοίγματα τοῦ Κλάδου ἔχουν ἀνέλθει εις τὸ ποσὸν τῶν 33 περίπου ἑκατομμυρίων.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ὁ Κλάδος καὶ τὰ ὁποῖα, ὡς πιστευόμεν, θὰ εὑρουν καὶ αὐτὰ τὴν ὀρθὴν λύσιν των, λόγω τοῦ θερμοτάτου ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ διὰ τὰ θέματα τοῦ Ταμεῖου, ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ, τὸ TAKE αἰσθάνεται ἰδιαίτερον ἱκανοποίησιν, διότι διὰ τοῦ καταβληθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ παρέσχε καὶ κατὰ τὸ 1974 πλήρη καὶ ἀξιοπρεπῆ περίθαλψιν εις τοὺς ἐφημερίους ἠσφαλισμένους του καὶ τὰ προστατευόμενα μέλη τούτων.

Σημειωθῆτω πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ TAKE διὰ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων του δὲν ἀνέρχεται εις μόνον τὸ ποσὸν τῶν 72 ἑκατομμυρίων δρχ. (2253 κατὰ ἠσφαλισμένον ἄμεσον καὶ ἔμμεσον), ἀλλὰ εις πολὺ περισσότερα, τὰ ὁποῖα ἔχει δαπανήσει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ δαπανᾷ.

Τὸ Ν.Ι.Ε.Ε., εις τὸ ὁποῖον νοσηλεύονται κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν σήμερον οἱ κληρικοί, ἀνήκει κατὰ μέγα μέρος εις τὸ TAKE, διότι εις αὐτὸ ἔχει παραχωρήσει, ἀντὶ εἰκονικοῦ μισθώματος, τὸ οἶκημα εις τὸ ὁποῖον στεγάζεται καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, ἠγοράσθη ἐν ἔτει 1968 ἐκ κεφαλαίων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος δὲν θὰ ἀπέδιδον μόνον 60.000 δρχ., ἄτινας εἰσπράττει τοῦτο ὡς ἐτήσιον μίσθωμα καὶ τοῦτο ἀπὸ 1-1-1972, ἀλλὰ 500.000 καὶ πλέον κατ' ἔτος καὶ ἀφ' ὅτου διέθεσε τὸ ποσὸν τοῦτο. Πέραν δὲ αὐτοῦ τὸ TAKE ὡς γνωστὸν, ἔχει χορηγήσει εις τὸ ΝΙΕΕ καὶ δάνειον ἐξ 8.000.000 δρχ. με ἐπιτόκιον 4% μόνον.

Πάντα ταῦτα εἶναι, ὡς ἀνεφέρθη, πέραν τῶν διατιθεμένων κατ' ἔτος διὰ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, διατίθενται δὲ εὐχαρίστως χάριν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ὅμως ἀτυχῶς ὀλίγοι ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων μας ἀναγνωρίζουν.

Γ' Κλάδος Ἀρωγῆς.

Αἱ δαπάναι τοῦ Κλάδου Ἀρωγῆς κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν ἔτος ἀνῆλθον εις τὸ ποσὸν τῶν 43.756.167 δρχ., τὰ δὲ ἔσοδα αὐτοῦ εις 39.841.662 δρχ. Κατέλιπε δηλ. οὗτος ἐλλειμμα ἐκ 3.914.505 δρχ., ὅπερ ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ ὑπολοίπου αὐτοῦ. Συνεπῶς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἄλλων Κλάδων ἐπεβαρύνθη μετὰ δαπάνας τοῦ Κλάδου τούτου.

Γενικώτερον ὅμως ἐξεταζομένη ἡ κατάστασις τοῦ Κλάδου Ἀρωγῆς ἐμφανίζεται λίαν ἀνησυχητικὴ καὶ ὀπωσδήποτε αὐτῇ, ἐὰν δὲν ἀντιμετωπισθῇ ἐγκαίρως, θὰ ὀδηγήσῃ τὸ Ταμεῖον εις ἀδιέξοδον. Ἡδη κατὰ τὴν 31-12-1974 ἐξηγητήθη ὀλοσχερῶς καὶ τὸ ἐναπομείναν ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔτη ἀποθεματικὸν ὑπόλοιπον, βοηθήματα δὲ τινα μετεφέρθησαν εις τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1975, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ ἐπιβαρύνουν, ἐπειδὴ, λόγω ἐξαντλήσεως πάντων τῶν πόρων τοῦ

Κλάδου 'Αρωγής, δὲν ὑπῆρχε δυνατότης ἐξοφλήσεώς των. Τὸ ἔτος 1975, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς κινήσεως, τὴν ὁποῖαν παρουσιάζει οὗτος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἕνεκα τοῦ ὕψους τοῦ παρεχομένου σήμερον βοθηήματος, θὰ εἶναι ὀπωσδήποτε λίαν δυσχερές. Τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶχον ληφθῆ κατὰ τὸ προπαραελθὸν ἔτος (1973) πρὸς ἐξυγίανσιν αὐτοῦ, προεκάλεσαν, λόγῳ τῆς μειώσεως τοῦ βοθηήματος, ποικίλας ἀντιδράσεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνασταλοῦν καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἐξ ὑπαρχῆς νέα μελέτη τοῦ θέματος πρὸς ἐξεύρεσιν συμφερωτέρας λύσεως. Ἡ διαταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δ/κοῦ Συμβουλίου νέα ἀναλογιστικὴ μελέτη θὰ ἐμφανίσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων, ἐναργῆ τὴν εἰκόνα τοῦ Κλάδου.

Εἶναι ὅμως ἀνάγκη, διὰ λόγους καθαρῶς ἐνημερωτικούς, νὰ ὑπογραμμισθοῦν καὶ ἐνταῦθα τὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν κρίσιν τοῦ Κλάδου 'Αρωγῆς καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ὀδηγήσουν, ὡς ἀνεφέρθη, τὸν Ὁργανισμόν εἰς ἀδιέξοδον, ἐὰν δὲν ἀντιμετωπισθοῦν ἐγκαίρως.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ μειωμένη εἰσφορά, τὴν ὁποῖαν ἐπὶ 20ετιῶν περίπου κατέβαλλον οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου. Αὕτη ὡς εἶναι γνωστὸν μέχρι τοῦ ἔτους 1957 ἀνήρχετο εἰς 1%, ἐπὶ τοῦ τότε λίαν χαμηλοῦ μισθοῦ, 2% μέχρι τοῦ ἔτους 1966 καὶ 4% ἀπὸ 1/1/1967 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐνεκα τούτου αἱ ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Κλάδου καταβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων εἰσφοραὶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι 31-12-1974 ἀνέρχονται:

Τῶν εἰς τὴν Α' μισθ. κατηγορίαν ἀνηκόντων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 45.200 δρχ. Τῶν εἰς τὴν Β' μισθ. κατηγορίαν ἀνηκόντων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 35.150 δρχ. Τῶν εἰς τὴν Γ' μισθ. κατηγορίαν ἀνηκόντων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 31.000 καὶ τῶν εἰς τὴν Δ' μισθ. κατηγορίαν ἀνηκόντων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 27.300 δρχ.

Τούτου ἕνεκεν ἡ θέσις τοῦ Κλάδου δὲν ἦτο ποτὲ ἰσχυρά, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν ἠδυνήθη οὗτος νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἀπαραίτητον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον διὰ τὴν ἐγγύησιν τῆς σταθερότητός του.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἔτη 1967 καὶ 1968 ἀπότομος αὐξήσις τῶν μισθῶν, ἡ ὁποῖα εἶχεν ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τὸν διὰ μιᾶς διπλασιασμόν τοῦ βοθηήματος. Ἐκ μέρους τοῦ TAKE ἡ αὐξήσις αὕτη τῶν μισθῶν ἐνεργείας ἀντιμετωπίσθη μὲ τὸν διπλασιασμόν μόνον τῆς εἰσφορᾶς, ἄφησεν ὅμως ἀμετάβλητον τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ βοθηήματος.

γ) Τὸ σύστημα ὑπολογισμοῦ τοῦ παρεχομένου βοθηήματος, τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958 καὶ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχε τροποποιηθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1967 αὐξήσιν τῶν μισθῶν, ὁπότε οὔτε πρόβλημα θὰ ἐδημιουργεῖτο, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀντίδρασιν τινα θὰ προεκάλει, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὅχι μόνον δὲν θὰ ἐπήρχετο μείωσις τοῦ βοθηήματος ἐκ τῆς τριαυτῆς

τροποποιήσεως, ἀλλὰ ἀντιθέτως αὐξήσις. Αὐξήσις ὅμως λογικὴ καὶ συγκράτησις τοῦ μετέπειτα χορηγομένου βοθηήματος εἰς τὰ φυσιολογικά του πλαίσια. Ἄν ἀνατρέξῃ κανεὶς εἰς τοὺς σχετικoὺς πίνακας, οἱ ὁποῖοι παρατίθενται εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον, θὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων. Διότι, ἐνῶ τὸ βοθηήμα ἐφημερίου Α' μισθολ. κατηγορίας τὴν 31-12-1966 ἀνήρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν 60.000 δρχ., τὴν 31-12-1967 ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 111.700 καὶ τὴν 31-12-1968 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 138.000.

Ἡ αὐξήσις τούτου εἶναι ἐμφανῆς.

Ἰδιαιτέρως σήμερον τοῦτο ἔχει φθάσει εἰς δυσανάλογα ὕψη καὶ εἶναι ἀνώτερον ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ οὐδέμια πλέον σχέσις ὑφίσταται μεταξύ καταβληθειῶν εἰσφορῶν καὶ τοῦ παρεχομένου βοθηήματος, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται τῆς μὲν Α' μισθολογικῆς κατηγορίας εἰς 362.000 δρχ., τῆς δὲ Β' εἰς τὸ ποσὸν τῶν 258.000, τῆς Γ' εἰς 246.000 καὶ τῆς Δ' εἰς 215.000.

Ἡ ἐπὶ τοσοῦτον αὐξήσις τοῦ βοθηήματος δὲν εἶναι τόσον ἀποτέλεσμα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, ὅσον τοῦ ἰσχύοντος τρόπου ὑπολογισμοῦ, ὅστις δὲν δύναται, ὡς ἀνεφέρθη, νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἀποτόμους αὐξήσεις αὐτοῦ. Τοῦτο γίνεται ἐτι πλέον ἐμφανῆς ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐνῶ ἡ διαφορὰ τῆς εἰσφορᾶς ἐφημερίου Α' μισθολογικῆς κατηγορίας κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἐκ τῆς κατὰ 12% αὐξήσεως τῶν μισθῶν ἀνῆλθεν εἰς 1.074 δρχ., ἡ διαφορὰ τοῦ βοθηήματος ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 84.000 δρχ.

Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ὅτι ἔχομεν δίκαιον νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι ὁ ὑφιστάμενος τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ βοθηήματος εἶναι ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς κρίσεως τοῦ Κλάδου.

δ) Βασικὸς ἐξ ἄλλου λόγος, ὁ ὁποῖος, προστεθεὶς εἰς τοὺς προαναφερθέντας, συνέτεινε καὶ αὐτὸς τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς κρίσεως τοῦ Κλάδου, εἶναι ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1968 καὶ ἐντεῦθεν ἀθρόα ἐξοδος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐφημερίων καὶ λοιπῶν ἡσφαλισμένων.

Κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη αἱ περιπτώσεις χορηγήσεως βοθηημάτων οὐδέποτε εἶχον ὑπερβῆ τὰς 180. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως 1968 καὶ ἐντεῦθεν αὐταὶ ηὐξήθησαν κατὰ 30% τὰ δὲ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Ταμείου διὰ τὰς ἐπὶ πλέον αὐτὰς περιπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1968 ἕως καὶ τοῦ ἔτους 1974 ἀνῆλθον εἰς 44 ἑκατομμύρια δρχ.

Δὲν ὑποστηρίζει βεβαίως κανεὶς ὅτι πρέπει ὁ ἡσφαλισμένος νὰ παραμείνῃ ἕως τῶν ἐσχατιῶν τοῦ βίου του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ νὰ μὴ κλονισθῆ ἡ θέσις τοῦ TAKE. Τοῦτο ἄλλωστε ἀντίκειται καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν του, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῶν κινδύνων ἀναπηρίας, θανάτου, γήρατος κ.λπ. Ἄν, ἐν τούτοις, ἐζητήθῃ ὁ περιορισμὸς, τοῦτο ἐγένετο ἐν ὄψει τῆς δυσχεροῦς θέσεως τοῦ Κλάδου καὶ μέχρι

ρυθμίσεώς της, διότι, ως και ανωτέρω ελέχθη, ούτος δέν είναι εις θέσιν νά αντιμετώπιση τοιαύτας έκτάκτους περιπτώσεις, ἐλλείψει τῶν ἀπαραιτήτων ἀποθεματικῶν.

Βάσει δὲ τῶν παρατιθεμένων εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια στοιχείων, ἀναμένεται ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πολὺ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἡσφαλισμένων, ὡς συμπληρωσάντων πρὸ πολλοῦ τὰ χρονικά ὄρια. Δι' ὃ καὶ ἡ ἀγωνία μας γίνεται ἐντονωτέρα καὶ ζητοῦμεν ἐπείγουσως τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τε ὑφισταμένης καταστάσεως καὶ τῆς ἐπιχειμένης τοιαύτης.

δ) Τὰ ἔσοδα τοῦ Τ. Α. Κ. Ε.

Τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1974 πραγματοποιηθέντα ἔσοδα τοῦ Ταμείου, ἀνελθόντα εἰς τὸ ποσὸν τῶν 392.290.751 δρχ., ἄνευ τῶν ὑπὲρ τρίτων, ἐσημείωσαν σημαντικὴν αὐξήσιν, ὀφειλομένην εἰς τὴν διὰ πρῶτην φοράν εἰσπραξίν τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἐθεσπίσθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 228/1973.

Πέραν ὅμως τούτου, ἡ αὐξήσις ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πόρους τοῦ Ταμείου, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ἐσημείωσαν ἀξιόλογον κίνησιν, ἀποδώσαντες τὸ ἀνώτατον δυνατόν.

Πτώσιν μόνον παρουσιάζουν αἱ εἰσφοραὶ τῶν κηρωδῶν ὑλῶν, αἵτινες ὑπολείπονται τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ 1.406.566 δρχ. Ἡ πτώσις αὕτη ἀσφαλῶς δὲν ὀφείλεται εἰς μείωσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ κηροῦ, δοθέντος ὅτι τὰ ἐξ εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ἠξήθησαν, ἐνῶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μειώσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ κηροῦ θὰ ἔπρεπε νά συνέβαινε τὸ ἀντίθετον.

Οἱ λόγοι ἐπομένως τῆς τοιαύτης πτώσεως εἶναι ὀπωσδήποτε ἄλλοι καὶ θὰ πρέπει νά ἐλεγχθοῦν καταλλήλως.

Γενικῶς, πάντως, ἐξεταζομένη ἡ κατάστασις τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ανωτέρω ἐσόδων του, κρίνεται ἱκανοποιητικὴ, ἀκόμη καὶ ἐὰν ἀφαιρεθοῦν τὰ ποσὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἔσοδα παρελθόντων ἐτῶν. Ὡς ἐκ τούτου τὰ προαναφερθέντα προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ ὀξύτης μετὰ τὸν νόμον 228/1974 ἔχει μειωθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον, εἶναι δυνατόν, μὲ μικρὰν νῦν προσπάθειαν, νά ἐπιλυθοῦν ὀριστικῶς.

ε) Περιουσία.

Ἄν καὶ οὐδὲν ἕτερον περιουσιακὸν στοιχεῖον προσετέθη κατὰ τὸ ἔτος 1974 εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη περιουσίαν τοῦ Ταμείου, ἐν τούτοις αὕτη φέρεται, ἐναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἠξημένη κατὰ 133.918.827 δρχ., λόγῳ προφανῶς τοῦ καταλειφθέντος περισσεύματος.

Τὸ περίσσευμα τοῦτο, ὅπερ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 134.928.175 δρχ. ὀφείλεται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν εἰσπραξίν ἐσόδων παρελθόντων ἐτῶν (90 ἑκατομ.) καὶ κατὰ δεύτερον εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἠξημένην ἀπόδοσιν τῶν λοιπῶν πόρων τοῦ Ταμείου.

Τὸ ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων καταλειφθὲν περίσσευμα ἀνέρχεται εἰς 44 περίπου ἑκατομμύρια, τοῦ δὲ Κλάδου συντάξεων εἰς 35 τοιαῦτα (44-9 Κλάδ. Ἀσθενείας). Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὴν βάσιν διὰ τὴν περαιτέρω βελτίωσιν τῶν συντάξεων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπάρχουσαν περιουσίαν τοῦ Ταμείου, διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται εἰδικὸς λόγος εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ἀναλύσεις τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ, αὕτη ἀποτελεῖται:

1) Ἐξ ἐννέα (9) ἀκινήτων, κτηθέντων κατὰ διαφορῶν περιόδους.

2) Ἐκ 15.535 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

3) Ἐκ 41.897 ὁμολογιῶν διαφορῶν δανείων ἀξίας 6.454. 658 δρχ. καὶ

4) Ἐκ μετρητῶν, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων εἶναι πάντοτε ἀνάλογον πρὸς τὸ καταλειπόμενον περίσσευμα ἢ ἔλλειμμα καὶ

5) Ἐκ διαφορῶν ἀπαιτήσεων (δανείων κ.λπ.).

στ) Προσωπικὸν — Ἐξοδα Διοικησεως.

Καίτοι εἰς τὸ β' μέρος τοῦ Ἀπολογισμοῦ γίνεται εὐρὺς λόγος σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦ προσωπικοῦ καὶ εἶναι, συνεπῶς, δυνατὸν βάσει τῶν παρατιθεμένων στοιχείων νά ἐνημερωθῇ τις ἐπαρκῶς, ἐν τούτοις εἶναι ἀνάγκη νά σημειωθοῦν καὶ ἐνταῦθα ὀλίγα τινὰ, τὰ ὁποῖα θὰ βοηθήσουν εἰς τὸν σχηματισμὸν πλήρους καὶ ἀντικειμενικῆς εἰκόνας γύρω ἀπὸ τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον, ἀτυχῶς ἐσχάτως δέχεται καὶ αὐτὸ τὰς ἐπιθέσεις πολλῶν, ἀγνωστών κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ TAKE.

Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ TAKE ἀνέρχεται σήμερον εἰς 45 ὑπαλλήλους, ἐξ ὧν 22 ἄρρενες καὶ 23 γυναῖκες. Ὀλιγώτεροι δηλ. ἀπὸ τὸ ἔτος 1973 κατὰ τέσσαρας. Τὸ σύνολον δὲ τῶν ὀργανικῶν θέσεων εἶναι 61.

Συνεπῶς τὰ κενὰ ἀντὶ νά μειωθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἠξήθησαν, μὲ ἀποτέλεσμα νά ἐνταθῇ ἡ προσπάθεια τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ἔπακρον, προκειμένου νά ἐπαρκέσουν εἰς τὸν ὑπέρογκον αὐτὸν φόρτον ἐργασίας, ὃ ὁποῖος ἔχει δημιουργηθῆ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι αἱ θέσεις τοῦ TAKE ἰδρύθησαν πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας καὶ ἐν ὄψει τῶν τότε ἀναγκῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ. Μετὰ ὅμως τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας ἡ ἐργασία τοῦ Ταμείου ἐπολλαπλασιάσθη, δοθέντος ὅτι ἐνῶ τὸ ἔτος 1966, ὅτε ἀκόμη ἴσχυε τὸ παλαιὸν σύστημα, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀνῆρχετο εἰς ὀκτὼ (8) μόνον ἑκατομμύρια, σήμερον ὁ προϋπολογισμὸς τούτου ἔχει φθάσει τὰ 72 ἐκ..

Εἶναι συνεπῶς προφανῆς ἡ αὐξήσις τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ταμείου ἐκ τῆς ἐπέκτασεως τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε νά ὑπηρετοῦν ὄχι μόνον τόσοι ὑπάλληλοι, ὅσοι αἱ ὀργανικαὶ θέ-

σεις του Ταμείου, αλλά πολλοί περισσότεροι, λόγω τής, ως ανέφερθη, δημιουργίας νέων αναγκών.

Έν τούτοις, ως έτονίσθη, ο αριθμός των υπηρετούντων σήμερα είναι υπέρ το δέον μικρός και είναι επιφορτισμένος με όλον αυτόν τον όγκον τής εργασίας. Άν δε πέραν αυτού ληφθούν υπ' όψιν και αι συχναι άναρρωτικαι άδειαι, το μειωμένο ώράριον των μητέρων και ότι δύο ακόμη υπάλληλοι, έξ ών ο εις εργάζεται εις το Υπουργείον Κοινων. Υπηρεσιών από του έτους 1968, ο δε έτερος τελει υπό άδειαν άνευ άποδοχών επί διετίαν διά μεταπτυχιακάς σπουδάς εις το Έξωτερικόν, τότε ή δυναμικότης του προσωπικού μειούται έτι περαιτέρω.

Παρά ταύτα όμως τουτο, χάρις εις την υπερέντασιν, μεθ' ης εργάζεται, κατώρθωσε και κατά το έτος 1974 να ανταποκριθῆ πλήρως εις τας ανάγκας του Ταμείου.

Σημειούμεν ότι εις την τριαύτην αντιμετώπισιν των αναγκών τὰ μέγιστα συνέβαλε και το λειτουργούν από τινων έτών συνεργείον υπερωριακής εργασίας, το όποιον καλύπτει πάντα τὰ κενά.

Άναφέρεται συναφώς, ότι το TAKE άνέκαθεν αντιμετώπιζε δυσχερείας ως προς το θέμα του προσωπικού του, το όποιον παρά τους κατ' επανάληψιν διενεργηθέντας, κατά το παρελθόν, διαγωνισμούς δεν κατώρθωσε να πληρώση τας κενάς θέσεις. Και τουτο, διότι άπαντες οι άρρενες υπάλληλοι παρηγοούντο εύθως μετά τον διορισμόν των, πλην των γυναικών. Ο λόγος είναι γνωστός. Άφ' ένός μεν το ύψος των άποδοχών μετά των ηξυμένων κρατήσεων, άφ' έτέρου δε ή ανασφάλεια, την όποιαν αισθάνεται ο διοριζόμενος εις το TAKE, υπερ και το σπουδαιότερον.

Τέλος, τὰ καταβληθέντα διά μισθούς και επίδοματα των υπηρετούντων έν γενει εις το TAKE (προσωπικού, νομικών συμβούλων, Δ/ντος Συμβούλου και καθαριστριών) άνήλθον εις 7.400.332 δρχ., ήτοι εις ποσοστόν επί των έσόδων 1,9%.

ζ) Περι του Ξενοδοχείου.

Η άνέγερσις του Ξενοδοχείου του TAKE, ήτις ειχεν αποφασισθῆ εις τὰ πλαίσια τής αξιοποιήσεως τής ακινήτου περιουσίας του Ταμείου, προεβλέπετο, ότι θα ολοκληρωτο έντός του έτους 1974, ήτοι μετά διετίαν από τής ενάρξεώς της. Διάφοροι όμως λόγοι, ως ή αδυναμία του Ταμείου να άναπροσαρμόση έγκαιρως τας τιμάς του εργολάβου, έλλείψει σχετικής διατάξεως νόμου, καθώς και αι έπελθούσαι εκ των ύστερων μετατροπαι του άρχικου σχεδίου, συνετέλεσαν εις την μετάθεσιν τής χρονολογίας ολοκληρώσεως. Τουτο έλπίζεται, ότι θα ολοκληρωθῆ εις το τέλος του έτους 1975 ή εις τας άρχάς του έπομένου.

Περι του άρχικου προϋπολογισμού του Ξενοδοχείου και των μέχρι τής 31-12-1974 δαπανηθέντων γίνεται λόγος εις το οικείον κεφάλαιον του Άπολογισ-

μου. Έναύθα σημειούται, ότι το Ξενοδοχείον μετά τας έπελθούσας μεταβολάς των οικονομικών συνθηκών από του προπαρελθόντος έτους και τής, ένεκα τουτου, άναπροσαρμογής των τιμών του εργολάβου, θα στοιχίση πολύ περισσότερα άπ' όσα άρχικώς ειχον προβλεφθῆ.

Σημειούται ακόμη, ότι εις τον άρχικόν προϋπολογισμόν δεν περιλαμβάνοντο και αι δαπάναι του κλιματισμού και των άνελκυστήρων, αι όποϊαι, βάσει των διενεργηθέντων προς τουτο διαγωνισμών, άνέρχονται εις 12 περίπου εκατομμύρια δρχ.

Συνεπώς, το ποσόν τουτο είναι πέραν εκείνων, τὰ όποϊα θα δαπανηθούν διά τας οικοδομιακάς εργασίας.

η) Νομοθεσία του Ταμείου.

Όσον άφορῆ την νομοθεσίαν του Ταμείου, ήτις, ως και άλλοτε ειχε λεχθῆ, δημιουργεί πλείστας όσας δυσχερείας εις τον Όργανισμόν, αυτή λόγω των άσαφειών ώρισμένων διατάξεων και των πολλαπλών έπίσης τροποποιήσεων των λοιπών έπρεπε, συμφώνως προς το Ν.Δ. 228/1973 να ειχεν άναπροσαρμοσθῆ, τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερον μέρος της. Έν τούτοις ούδεν μέχρι σήμερα έγένετο, παρ' ότι το Συμβούλιον ειχεν όρίσει και έπιτροπήν διά να μελετήση και έπεξεργασθῆ το θέμα. Ο κυριώτερος λόγος, δι' όν δεν προωθήθη το θέμα τουτο, είναι άφ' ένός μεν ή αντικατάστασις του Συμβούλου κ. Κων/νου Άργυρίου, ο όποιος ήτο μέλος τής Έπιτροπής αυτής, άφ' έτέρου δε ο θάνατος του δικηγόρου του Ταμείου κ. Ν. Παπαντωνοπούλου, μέλους και τουτου τής Έπιτροπής.

Πάντως το θέμα έπέιγει και πρέπει όπωσδήποτε μέχρι του τέλους του έτους 1975 να έχη ολοκληρωθῆ.

Εις το τέλος του Άπολογισμού παρατίθεται πίναξ με την ισχύουσαν ήδη νομοθεσίαν, εκ του όποιου καταφαίνεται ή προαναφερθεΐσα δυσχερεία.

Πάντα τὰ άνωτέρω εκρίθη σκόπιμον, όπως περιληφθούν εις την παρούσαν, παρ' ότι πολλά έξ αυτών δεν έχουν άμεσον σχέσιν με την δραστηριότητα του Ταμείου κατά το έτος 1974, έν τούτοις βοηθούν τὰ μέγιστα διά την κατανόησιν τής θέσεως γενικώτερον του Όργανισμού. Και είναι ανάγκη να κατανοηθῆ αυτή, διότι ο σκοπός του τότε μόνον θα εκπληρωθῆ εις τον άπόλυτον βαθμόν, όταν πέραν των άπαραιτήτων πόρων έχει και την συμπαράστασιν των ήσφαλισμένων του. Ίδιαίτερος μάλιστα, διότι αυτήν την θεωρεί ως το ασφαλέςτερον περιτείχισμα και τον βασικώτερον παράγοντα τής περαιτέρω άνόδου του.

Αυτόν έπίσης τον σκοπόν έξυπηρετούν και αι λεπτομερείς αναλύσεις, αι όποϊαι παρατίθενται εις τὰ έπι μέρους κεφάλαια του παρόντος άπολογισμού.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος

Γ. Α. ΚΑΡΡΑΣ

Β' ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟ-ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ*

I.

Σύντομος έκθεσις περί τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐν τῷ Διορθοδόξῳ Κέντρῳ Ἀθηνῶν συνελθούσης κατ' Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1973 Α' Συνδιασκέψεως τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς¹ καὶ κατόπιν τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τῆς ὑποεπιτροπῆς αὐτῆς ἐν Morschach (παρὰ τὴν Λουκέρνην) κατὰ Σεπτέμβριον 1974², ἐπραγματοποιήθη, προσκλήσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν τῷ ἐν Chambésy Γενεύης Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ αὐτοῦ ἀπὸ 20 μέχρις 28 Αὐγούστου 1975, ἡ Β' Συνδιάσκεψις τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικῆς θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς διδασκαλίας τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς ἐπὶ τῶν προκαθορισθέντων θεμάτων τῆς Θεολογίας, τῆς Χριστολογίας καὶ τῆς Ἐκκλησιολογίας.

Τῆς Συνδιασκέψεως ταύτης μετέσχον ἀπὸ ὀρθοδόξου μὲν πλευρᾶς ὁ μητροπολίτης Γερμανίας Εἰρηναῖος, ὁ καθηγητῆς Ε. Φωτιάδης καὶ ὁ θεολόγος Θ. Νικολάου (Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), οἱ μητροπολίται Καρθαγένης Παρθένιος καὶ Κεντρῶς Ἀφρικῆς Νικόδημος (Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας), οἱ ἀρχιμανδρίται Κορνήλιος Ῥόδουσακῆς καὶ Χρυσόστομος Ζαφείρης (Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων), ὁ μητροπολίτης Βερολίνου Φιλάρετος καὶ οἱ θεολόγοι Ν. Gundiaev καὶ Γ. Skobei (Πατριαρχείου Ρωσίας), οἱ καθηγηταὶ I. Todoran καὶ Σ. Alexe (Πατριαρχείου Ρουμανίας), ὁ καθηγητῆς I. Zonewski (Πατριαρχείου Βουλγαρίας), ὁ μητροπολίτης Λεμεσοῦ Χρῦσανθος καὶ ὁ καθηγητῆς Α. Μιτσιδης (Ἐκκλησίας Κύπρου), οἱ

καθηγηταὶ I. Καρμίρης, I. Καλογήρου καὶ Μ. Φαρᾶντος (Ἐκκλησίας Ἑλλάδος), καὶ ὁ πρωτοπρεσβύτερος I. Sepala (Ἐκκλησίας Φιλανδίας). Ἀπὸ παλαιοκαθολικῆς δὲ πλευρᾶς συμμετέσχον οἱ ἐπίσκοποι Léon Gauthier (Ἐκκλησίας Ἑλβετίας), J. Brinkhues (Ἐκκλησίας Γερμανίας) καὶ T. R. Majewski (Ἐκκλησίας Πολωνίας), οἱ πρεσβύτεροι D. Prinz, U. von Arx καὶ G. Dolezal, ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ W. Küppers, P.J. Maan, H. Aldenhoven, P. Amiet καὶ V. Wycoszanski. Πρόεδροι τῆς Συνδιασκέψεως ἦσαν ὁ μητροπολίτης Εἰρηναῖος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Gauthier, γραμματεῖς δὲ οἱ καθηγηταὶ I. Καρμίρης καὶ W. Küppers. Πάντες οἱ ἀνωτέρω συνέδριοι ἐστεγάσθησαν καὶ ἐφιλοξενήθησαν ἐν τῷ ἐν Chambésy Γενεύης Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μερὶ μνη τοῦ προϋσταμένου αὐτοῦ μητροπολίτου Τρανουπόλεως Δαμασκηνοῦ.

Τῇ 19 Αὐγούστου συνήλθον εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν οἱ ἀνωτέρω Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι καὶ, εἰσηγούμενου τοῦ γραμματεύοντος καθηγητοῦ I. Καρμίρη, ἔλαβον γνώσιν τῶν πεπραγμένων α) κατὰ τὴν πρώτην Συνδιάσκεψιν τῆς ὀλομελείας τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικῆς θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Διορθοδόξῳ Κέντρῳ Ἀθηνῶν κατ' Ἰούλιον 1973, β) κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐν τῷ αὐτῷ Κέντρῳ τῆς ὀρθόδοξης Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ Φεβρουάριον 1974³, καὶ γ) κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν θεολογικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Morschach Λουκέρνης κατὰ Σεπτέμβριον 1974. Πρὸς τούτοις συνεζήτησαν οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλα ζητήματα τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ προέβησαν εἰς τὴν μεθόδευσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐπομένης 20ῆς Αὐγούστου ἤρχισαν αἱ τακτικαὶ πρῶται καὶ ἀπογευματιναὶ συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, παραταθεῖσαι μέχρι τῆς 28ης τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν πρώτοις τῇ 20ῇ Αὐγούστου ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη κοινὴ συνεδρία τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καθορισμὸν τοῦ προγράμματος καὶ τῆς μεθόδου ἐργασίας αὐτῆς. Ἐν

* Ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

1. Βλ. Ἰ.ω. Καρμίρη, Ὁρθοδοξία καὶ Παλαιοκαθολικισμός, τεύχ. V, Α' Συνδιάσκεψις τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς, Ἀθῆναι 1973.

2. Βλ. Ἰ.ω. Καρμίρη, Συνάντησις Ὁρθοδόξων καὶ Παλαιοκαθολικῶν θεολόγων, ἄρθρον ἐν «Ἐκκλησία» 51 (1974) σ. 455-457.

3. Βλ. Ἰ.ω. Καρμίρη, Σύσκεψις τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρθοδόξο-παλαιοκαθολικοῦ διαλόγου, ἄρθρον ἐν «Ἐκκλησία» 51 (1974) 178-180.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. { Πρωτ. 2850
Διεκπ. 1227 } Ἀθήνησι τῇ 8-7-1975

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2050

Π ρ ὸ ς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΜΑ: Τέλεισι ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ τῶν
θυμάτων τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας.

Συμπληροῦται κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔτος ἀπὸ
τῆς ἀδίκου εἰσβολῆς τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων

εἰς τὴν μαρτυρικὴν μεγαλόνησον Κύπρον καὶ τὴν
ἐπισυμβάσαν γνωστὴν τραγωδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
τῆς νήσου ταύτης. Ὅθεν, Συνοδικῇ ἐξουσιοδοτήσει,
προτροπέμεθα καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως τὴν Κυρια-
κὴν 20ὴν Ἰουλίου ἔ. ἔ. καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ
Ναῶ τῆς ἑδρας τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας ὑμῶν τελέ-
σητε μετὰ πάσης ἐπισημότητος Ἐπιμνημόσυνον Δέη-
σιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν θυμάτων τῆς
Τουρκικῆς θηριωδίας, καλέσητε δὲ κατ' αὐτὴν καὶ
ἀπάσας τὰς τοπικὰς Ἀρχάς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
κ.ἀ.α.

Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Λενῆς

ἀρχῇ ἐγένοντο προσφωνήσεις καὶ ἀνακοινώσεις τῶν
δύο προέδρων, ἐπιηκολούθησε δὲ συζήτησις ἐπὶ τοῦ
προγράμματος ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπεφασί-
στη, ὅπως συντάσσονται καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν
ὀλομέλειαν αὐτῆς ἐπὶ ἐκάστου θέματος ἐν ὀρθόδοξον
κείμενον ἐν ἑλληνικῇ γλώσσῃ καὶ ἐν παλαιοκαθολι-
κὸν κείμενον ἐν γερμανικῇ γλώσσῃ, μετὰ γενικὴν δ'
ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν παραπέμπονται ταῦτα εἰς τὰς
ὀρισθείσας μικτὰς ὑποεπιτροπὰς, αἵτινες ὀφείλου
νὰ συνθέσωσιν ἀνὰ ἐν κοινὸν κείμενον κοινῆς ἀποδοχῆς
δι' ἕκαστον ἐπὶ μέρους θέμα. Τὰ κοινὰ ταῦτα κείμενα
συνεζητοῦντο ἀκολουθῶς διὰ μακρῶν ὑπὸ τῆς ὀλομε-
λείας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τροποποιήσεις, συμ-
πληρώσεις καὶ βελτιώσεις, ἂν διεπιστοῦτο συμφωνία,
ἐνεκρίνοντο καὶ ὑπεγράφοντο ὑφ' ὄλων τῶν μελῶν ἐν
τῇ τελικῇ διατυπώσει καὶ διαμορφώσει αὐτῶν. Πρὸς
τοῦτο συνεκροτήθησαν τρεῖς ὑποεπιτροπαί, ἀποτελε-
σθεῖσαι ἐκ τῶν ἐπομένων μελῶν. Τῆς πρώτης, ἐπὶ
τῶν θεμάτων τῆς Θεολογίας, μετεῖχον ὁ μητροπολίτης
Φιλάρετος, ὁ ἀρχιμ. Χ. Ζαφείρης, οἱ καθηγηταὶ Ι.
Καρμίρης, Ε. Φωτιάδης καὶ Μ. Φαρᾶντος, καὶ οἱ
θεολόγοι Θ. Νικολάου καὶ Γ. Scobei. Τῆς δευτέρας,
ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Χριστολογίας, μετεῖχον οἱ κα-
θηγηταὶ Ι. Todoran, Ι. Καρμίρης, Ι. Καλογῆρου, Μ.
Φαρᾶντος, Σ. Alexe, ὁ πρεσβύτερος Ν. Gundiaev καὶ
ὁ ἀρχιμανδρίτης Κορνῆλιος Ῥοδουδάκης. Τῆς τρίτης,
ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησιολογίας, μετεῖχον οἱ
μητροπολίται Καρθαγένης Παρθένιος καὶ Κεντρῶας
Ἀφρικῆς Νικόδημος, οἱ καθηγηταὶ Ι. Καρμίρης, Ι.
Zonewski, Μ. Φαρᾶντος, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ν. Gun-
diaev καὶ Ι. Sepala.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ καθηγητὴς Ι. Καρμίρης προέβη
εἰς σύντομον ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν διαρ-
ρεῦσασαν διετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Συνδιασκεψέως τῆς
Ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις. Ἐν ἀρχῇ ὑπέμνησεν, ὅτι
κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν ἐκείνην ὀρίσθησαν διὰ τὴν
παροῦσαν Συνδιάσκεψιν πρὸς μελέτην καὶ συζήτησιν
τὰ ἐπόμενα θέματα: α) Ἐκ τῆς Θεολογίας: ἡ θεία
Ἀποκάλυψις καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς, ὁ Κανὼν τῆς
Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἡ Ἁγία Τριάς. β) Ἐκ τῆς Χρι-

στολογίας: ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἡ ὑπο-
στατικὴ ἐνώσις τῶν δύο ἐν Χριστῷ φύσεων καὶ ἡ περὶ
τῆς Θεοτόκου διδασκαλία. γ) Ἐκ τῆς Ἐκκλησιολο-
γίας: ἡ οὐσία, ἡ ἐνότης, τὰ ὅρια, ἡ αὐθεντία, τὸ
ἀλάθητον καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἔτι δὲ αἱ
Σύνοδοι, ἡ Ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ ἡ κανονικότης
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ
τέλος τὸ πρόβλημα τῆς Intercommunio. Εἰς τὰ θέ-
ματα ταῦτα ἀνέλαβον νὰ συντάξωσιν εἰσηγήσεις οἱ
εἰδικοί θεολόγοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Πρὸς
προώθησιν δὲ καὶ συντονισμόν τῶν περαιτέρω ἐργα-
σιῶν ὀρίσθη εἰδικὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀπαρ-
τιθεῖσα ἐκ τῶν δύο προέδρων, τοῦ μητροπολίτου
Εἰρηναίου καὶ τοῦ ἐπισκόπου Gauthier, καὶ τῶν δύο
γραμματέων καθηγητῶν Ι. Καρμίρη καὶ W. Küppers.
Πράγματι ἡ Συντονιστικὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν
εἰς συνεδρίαν κατὰ Φεβρουάριον 1974 ἐν τῷ Διορθο-
δόξῳ Κέντρῳ Ἀθηνῶν καὶ ὤρισε τοὺς ἐπομένους θεο-
λόγους ὡς εἰσηγητὰς εἰς τὰ ἐπόμενα θέματα: Περὶ
τῆς θείας Ἀποκαλύψεως καὶ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας
Γραφῆς τὸν μητροπολίτην Φιλάρετον, τὸν καθηγητὴν
Β. Δεντάκη, ὃν ἀντικατέστησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Χρυ-
σόστομος Ζαφείρης καὶ τοὺς P. Maan, J. Visser καὶ
M. Parmentier, περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος τὸν μητρο-
πολίτην Φιλάρετον καὶ τὸν Μ. Φαρᾶντον, προστεθέν-
τος ἐν Σαμπεζῦ καὶ τοῦ Ι. Καρμίρη, περὶ τῆς θείας
ἐνανθρωπήσεως καὶ τῆς ὑποστατικῆς ἐνώσεως τοὺς
J. Coman, I. Todoran, H. Aldenhoven, P. Amiet,
U. von Arx καὶ D. Prinz, προστεθέντος καὶ τοῦ
Ι. Καρμίρη, περὶ τῆς Θεοτόκου τοὺς Ι. Καλογῆρου
καὶ P. Amiet, τέλος δὲ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιολογικῶν
θεμάτων ὤρισε τοὺς Ι. Καρμίρη, Ε. Φωτιάδην, Σ.
Γκόσεβιτς, J. Coman, I. Zonewski, Μ. Φαρᾶντον,
W. Küppers καὶ C. Oeyen⁴.

(Συνεχίζεται)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΜΙΡΗΣ

Ἀκαδημαϊκὸς - Καθηγητὴς Παν/μίου

4. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὸ θέμα τῆς Intercommunio ὀ-
ρίσθη νῦν ἐν Σαμπεζῦ καὶ ὁ Σ. Alexe, ἀντικαταστήσας τὸν
J. Coman.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἐλπίς διεψεύσθη.

Τὸ ὅτι οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες τοῦ Βατικανοῦ παρεθέωρησαν τὰς ἐκκλήσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δύο Θεολογικῶν μας Σχολῶν καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου ἐπισκόπου τῶν ἐλαχίστων Οὐνιτῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι τι, ὅπερ ἐλύπησε βαθύτατα οὐ μόνον τὸ Ὁρθόδοξον Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ρωμαιοκαθολικῶν, οἵτινες εὐλοκρῶς ἠγόρευον νὰ ἀποτραπῇ αὐτό, ὅπερ, ὡς μὴ ὤφελε, συνέβη.

Ἡ ἀστοχος ἐνέργεια τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἡγεσίας ἀποτελεῖ πλήγμα ἐναντίον τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης, ἥτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶχε καλλιεργηθῆ μεταξὺ πολλῶν ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ παρεμερίζετο ἐν ἑκ τῶν ἐπιπροσθούτων εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἱστορικῶν ἐμποδίων διεψεύσθη καὶ οὕτως αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Βατικανοῦ ἐφυγράθησαν ἐκ νέου.

Ἄρα γε δὲν κατανοοῦν οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Βατικανοῦ, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτῆ θέτει δυναμίτιδα εἰς τὰ θεμέλια τῆς Γραμματείας τῶν διὰ τὴν χριστιανικὴν ἐνότητα; Ἄρα γε δὲν κατανοοῦν οἱ ἐν Ἑλλάδι «ἐνωτικοί», ὅτι ἡ δημιουργία νέων ἀφορμῶν προκλήσεως τοῦ αἰσθήματος τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων εἶναι ἐνέργεια ἀυτόχρονη ἀνθεωτικῆ καὶ σημαίνει ἀρησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διακηρυττομένων ἀρχῶν;

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ Βατικανὸν θὰ συναισθανθῇ τὸ λάθος του καὶ θὰ ἀναζητήσῃ τρόπον ἐπουλώσεως τοῦ νέου τραύματος, ὅπερ ἐδημιουργήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὄλην ἐνωτικὴν καὶ οἰκουμενικὴν προσπάθειαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, παρισταμένων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ζέπου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος, ὅστις τὰ μέγιστα μοχθεῖ διὰ τὴν ἀρίστην ὀργάνωσιν, ἀνάπτωξιν, προβολὴν καὶ ἀκτινοβολίαν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἐτόνισε τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν κέκτηται ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς. Χαρακτηριστικῶς ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὰ ἑξῆς: «Τὴν Ἐκκλησίαν τὴν θεωροῦμε οὐσιαστικῆς ἢ πρωταρχικῆς σημασίας. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μας Κοινότης εἶναι τὸ πᾶν γιὰ μᾶς. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ὀργανώσεις. Ἄλλ' εἶναι ἢ τοπικῆς ἢ μὲ περιορισμένα ἐνδιαφέρον-

τα. Ἡ Ἐκκλησία εἴμαστε ὅλοι. Οἱ ὀργανώσεις εἶναι μερικῆς. Τὴν γραμμὴν πλεύσεως καὶ τὴν μοῖρᾶ μας τὴν χαράσσει ἡ Ἐκκλησία... Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ κράτος μας στὴν Ἀμερικῆ. Ἐμεῖς τὴν κτίζομε, τὴν ὀργανώνομε, ἐκλέγομε ἐκείνους ποὺ διαχειρίζονται τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ τὴν χαιρόμαστε σὰν τὴν πατρίδα μας. Εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ δύναμις μας, ἡ εὐθύνη μας, ἔμεῖς οἱ ἴδιοι».

Ἐπειτὰ «ἡ Ἐκκλησία στὴν Ἀμερικῆ, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ διακεκριμένου Ἱεράρχου, εἶναι φύσει καὶ θέσει ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν καλλιέργεια καὶ προαγωγὴν ὄχι μόνον τοῦ θρησκευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ βιώματος». Ἐπὶ πλέον αὕτη «δὲν πρόκειται νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὸ καθήκον της, ποὺ εἶναι νὰ ἀνταποκρίνεται στὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν, τὰ προβλήματα καὶ τίς ἐκάστοτε δημιουργούμενες ἀνάγκες... Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπιτρέπεται ποτὲ νὰ ὑποβιάσῃ τὸν ἑαυτὸν της στὴ θέσιν τῆς θεσμικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ γίνῃ οὐραγὸς ἀπὸ ὁδηγὸς στὴ ζωὴ καὶ πρὸ πάντων στὴ σημερινὴ ἐποχῇ».

Τοιαύτης οὔσης τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας, πρέπει πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν νὰ συσπειρωθοῦν περὶ τὴν ἡγεσίαν αὐτῆς, νὰ ἀποκηρύξουν πᾶσαν διασπαστικὴν καὶ διαβρωτικὴν ἐνέργειαν ἢ προσωπικοὺς ἀνταγωνισμοὺς καὶ νὰ συνενωθοῦν ἐν ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ διὰ τὴν προώθησιν τοῦ λαμπροῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ταύτης πρὸς δόξαν αὐτῆς καὶ τοῦ καθ' ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος (†).

Ἐν μεγάλῃ συνάξει κλήρου καὶ λαοῦ, συγκεντρωθέντος ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, ἐκηδεύθη ὁ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος, μέλος παλαιότερον μὲν τῆς ἀδελφότητος θεολόγων «Ζωή», κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἔτη τῆς ἀδελφότητος «Σωτήρ». Ὡς ἐτονίσθη — ἐν εὐσυνόπτῳ, ἀλλὰ λίαν περιεκτικῷ λόγῳ — ὑπὸ τοῦ προστάντος κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν καὶ ἐκπροσωπήσαντος τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου, ἡ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μετὰστασις τοῦ πατρὸς Χριστοφόρου σημαίνει ἀπώλειαν οὐ μόνον διὰ τὴν ἀδελφότητα «Σωτήρ», ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἐκλεκτὸς ἐργάτης καὶ διάκονος διετέλεσεν ὁ μεταστάς.

Ὁ πατὴρ Χριστοφόρος διεκρίθη κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ὡς πεφωτισμένος Κατηχητὴς τῆς μαθητικῆς νεολαίας ὡς ἐξομολόγος, καθοδηγητὴς καὶ σύμβουλος ἀναριθμήτων φοιτητῶν, χριστιανικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἀφιερωμένων εἰς τὸν Θεὸν προσώπων ὡς Διευ-

θωντῆς τοῦ ἐν Πειραιεῖ Γραφείου τῆς Προνοίας Στρατευομένων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου ὡς συντονιστῆς τομέων τοῦ ἔργου τῆς χριστιανικῆς προνοίας ὡς εκπαιδευτῆς στελεχῶν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἱεραποστολικοῦ καὶ κατηχητικοῦ ἔργου ὡς εισηγητῆς ἐν ἐκκλησιαστικοῖς συνεδρίοις ὡς συγγραφεὺς κατηχητικῶν βοηθημάτων, κηρυγμάτων καὶ διαφόρων ἐποικοδομητικῶν ἔργων ὡς συνεργάτης τῶν περιοδικῶν «Ζωή» καὶ «Σωτήρ» ὡς ποιμὴν συνδύαζων ἀριστοκρατικῶν ἦθος, ἀπλότητα, αὐστηρότητα, πνεῦμα «οἰκονομίας» καὶ γλυκύτητα. Ἐπὶ πλέον ὁ πατὴρ Χριστοφόρος ἦτο πάντοτε «οἶος τὸν λόγον, τοιόσδε καὶ τὸν τρόπον» καὶ συνεπῆς εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ πιστευομένας ἀρχὰς καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

Ἔστω αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ!

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ.

Ἐνεργεῖαις τοῦ Πρωτάνεως καὶ ἀπὸ τῆς Ἰης τρέχοντος μηνὸς Προπρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀνδρ. Φωτράκη ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ σύσκεψις πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου ἀναλήψεως πρωτοβουλίας πρὸς μικροφωτογράφησιν τῶν χειρογράφων καὶ ἐγγράφων τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Σινᾶ, ἵνα ταῦτα εἶναι προσιτὰ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην. Κατὰ τὴν σύσκεψιν διεπιστώθη, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν προσπάθειαν ταύτην, ἐὰν ἐξασφαλισθῇ ἡ — οὐχὶ πολὺ μεγάλη — σχετικὴ οικονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ.

Ἐδῶμεθα ὀλοφύχως, ὅπως ἡ ἀρξαμένη προσπάθεια στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἵνα οὕτω ἐξασφαλισθῇ ἡ διάδοσις καὶ ἀξιοποίησις τῶν ἐν τοῖς χειρογράφοις καὶ ἐγγράφοις τούτοις περιεχομένων πνευματικῶν θησαυρῶν, οἵτινες μαρτυροῦν περὶ τῆς λαμπρᾶς ἱστορίας τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν διαφόρων πτυχῶν τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας καὶ καθ' ὅλον πνευματικῆς ζωῆς.

Βλαβερὰ μηνύματα ἐκ τῆς τηλεοράσεως.

Ὁ διακεκριμένος Καθηγητῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ νέος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ν. Μαντανιώτης ἐν σχετικῇ εἰσηγήσει του εἰς τὸ Πανελλήνιον Παιδιατρικὸν Συνέδριον ἐτόνισε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὰ παιδιὰ δέχονται χιλιάδας ἀνθυγιεινῶν μηνυμάτων ἐκ τῶν ἀκαταλλήλων διαφημίσεων καὶ ἐκπομπῶν τῆς τηλεοράσεως, αἵτινες δύνανται νὰ χαράξουν εἰς τὸ ὑποσυνείδητον τῶν μικρῶν παιδιῶν ἐπικινδύνους παραστάσεις. Οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται νὰ κρίνῃ μήπως τὰ διάφορα μηνύματα εἶναι βλαπτικὰ διὰ τὰς νεαρωτάτας αὐτὰς ὑπάρξεις.

Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῆς εἰσηγήσεως ταύτης ἦτο, ὅτι οἱ γονεῖς, οἱ ἱατροί, οἱ διαφημιστὰς καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς τηλεοράσεως πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν τὰς ἐθῆνας των καὶ νὰ συνεργάζωνται εἰς τὴν ἐκλο-

γὴν τῆς ὕλης τῶν τηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν. Ἡ ὕλη αὕτη οὐ μόνον πρέπει νὰ εἶναι ἀβλαβής, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

«Οἴκοι Ἐγγηρίας».

Ἡ ὑπὲρ τῶν γερόντων λαμπρὰ δρᾶσις τῆς Ὑπηρεσίας Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων Ἱ. Μητροπόλεων δικαιολογεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμανσιν τοῦ προβλήματος, ὅπερ δημιουργεῖται ἐκ τοῦ ὅτι συνεχῶς ἀξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν λεγομένων «Οἴκων Ἐγγηρίας», οἵτινες λειτουργοῦν ὡς ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Ὡς ἐσημειώθη ὑπὸ ἀθηναϊκῆς ἐσπερινῆς ἐφημερίδος, «ὑπάρχοντων ἀσφαλῶς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ἰδρύματα, ποὺ ἐπιτελοῦν πραγματικὸν κοινωνικὸν ἔργον. Ὁρισμένοι ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Οἴκους Ἐγγηρίας κάθε ἄλλο παρὰ ἔχον ἀντιληφθῆ τὴν ἀποστολὴν τους. Ἐπιδιώκοντες μεγαλύτερα κέρδη λειτουργοῦν μὲ ἀνεπαρκῆς προσωπικόν, προσφέροντες κακῆς ποιότητος τροφὴν ... καὶ ἀναπροσαρμοζόντες κατὰ τὴν κρίσιν τους τὰς τιμὰς των».

Ἐὰν ταῦτα ἔχον οὕτως, ἐπιβάλλεται, ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀσκήσῃ αὐστηρὸν ἔλεγχον εἰς τοὺς Οἴκους τούτους, ὁργανώσῃ τὰς αἰφνιδίας ἐπιθεωρήσεις αὐτῶν καὶ ἐπιβάλλῃ αὐστηρὰς κυρώσεις εἰς πάντας, οἵτινες ἐκμεταλλεύονται τὸ γῆρας πρὸς ἀθέμιτον πλουτισμόν.

Ἀναγκαῖα ἡ λήψις ἀποτελεσματικῶν μέτρων διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Ἐν τῷ καθημερινῷ καὶ περιοδικῷ τύπῳ πολλὸς λόγος ἐγένετο προσφάτως περὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι διὰ πολλὰ ἀγροτικὰ προϊόντα οἱ καταναλωταὶ πληρώνουν τιμὴν μεγαλυτέραν μέχρι 450% ἐκείνης, ἣτις προσφέρεται εἰς τοὺς παραγωγούς.

Τὸ πόσον ἀπαράδεκτον εἶναι τοῦτο, γίνεται κατανοητόν, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν, ὅτι ἐν ταῖς Χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνταχθῶμεν, εἰς τοὺς γεωργοὺς προσφέρονται 80-90% τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὁ καταναλωτής, ἐνῶ εἰς τὴν Χώραν μας τὸ ἀντίστοιχον ποσοστὸν κυμαίνεται συνήθως εἰς τὰ 20-40%.

Ὅθεν ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη, ὅπως αἱ ἀρμόδια κρατικαὶ ὑπηρεσίαι κινήθουν τάχιστα καὶ συστηματικῶς πρὸς ἐξέυρεσιν ἀποτελεσματικῶν μέτρων προστασίας τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν ἐκ τῶν παντὸς εἴδους ἀσυνειδήτων μεσαζόντων. Μόνον οὕτω θὰ ἐξυψωθῇ ἡ ἀγροτικὴ τάξις καὶ θὰ ἐξαλειφθῇ ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῆς ὀλογῆς ἀξιοκαταρτήσεως τῆς ὑπαίθρου. Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία προσβλέπει μὲ ἰδιαίτερον προσοχὴν ὄμμα πρὸς τὴν ἀγροτικὴν τάξιν, ἣν θεωρεῖ κεντρικὸν τῶν ὀρθοδόξων παραδόσεων καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν διασφάλισιν τῶν Ἀληθειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον συμμετέχε τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, ἣν ἐτέλεσεν ὁ Μακ. Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Μάξιμος, παραλλήλως δὲ ἔλαβε μέρος εἰς πλείους ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἐπίσκεψι τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ. Μαξίμου ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος ἐχοροστάτησεν ἢ ἐλειτούργησεν εἰς διαφόρους ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας, μετέσχε τῇ 16ῃ, 17ῃ καὶ 18ῃ Ἰουνίου τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, παρέστη τῇ 20ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσου, εἶχε δὲ πολλὰς συσκέψεις καὶ Συμβουλία ἐπὶ ποικίλων θεμάτων ποιμαντικοῦ καὶ διοικητικοῦ χαρακτήρος.

Τῇ 20ῃ Ἰουλίου προέστη τῆς ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ Καλαμάτας τελέσεως μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων ἀδελφῶν Κυπρίων κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τοῦ 1974.

Ὁ Σεβ. ἐξ ἄλλου συνέχισε τὰς προσπάθειαι αὐτοῦ πρὸς τακτοποίησιν τοῦ θέματος τῆς χειροτονίας Ἐφημερίων μὲ μειωμένα τυπικὰ μορφωτικὰ προσόντα πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐφημεριακῶν κενῶν θέσεων, ἔστειλε δὲ πρὸς τοῦτο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας σχετικὸν Τηλεγράφημα.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος ἐπεσκέφη πολλοὺς Ναοὺς, Ἱεράς Μονὰς καὶ Ἰδρύματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἐπιθεωρήσας τὰ ἐκτελούμενα ἔργα.

Τῇ 14ῃ συνεκάλεσεν εἰς Ἱερατικὴν Σύναξιν τοὺς ἐφημερίους Καλαμάτας, τῶν περιχώρων αὐτῆς καὶ Μεσσηνίας.

Τῇ 23ῃ ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος εἰς γενομένην ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφείῳ σύσκεψιν μετὰ τῶν Ἐφημερίων καὶ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τοῦ τῆς Δήμου Ἀλαγονίας συνεσκέφη διὰ τὴν ἐξέυρεσιν χρημάτων πρὸς κατασκευὴν προτομῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Προκοπίου Πελεκάση (1785 - 1789), καταγομένου ἐξ Ἀλαγονίας.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερά Μητρόπολις Γαλλίας

Τὴν 16ην Ἀπριλίου προσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐπισημῶν ὑποδοχῶν τοῦ Ἀεροδρομίου Ὀρλύ καὶ μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας κυρίου Σιράκ, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σωβερνιάκ, τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις καὶ πολλῶν προσωπικοτήτων ὑπεδέχθη τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, ἀφιχθέντα εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρωτεύουσιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος κ. Μπισαίου καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Λαμπρία δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν τριῶν ἡμερῶν.

Τὴν Κυριακὴν 20ὴν Ἀπριλίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος ἱεροῦργησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν προσῆλθεν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς μετὰ τῶν Ὑπουργῶν του κ.κ. Μπισαίου καὶ Λαμπρία καὶ τῶν Πρεσβευτῶν Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, ἐνώπιον πυκνοτάτου ἐκκλησιαστικοῦ χειροκροτήσαντος τὴν ἀφιξίν τοῦ κυρίου Καραμανλῆ, κατὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἐν βαθύτατῃ συγκινήσει ἀντεφώνησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναμνηθεὶς τῶν σκληρῶν ἐτῶν τῆς ἐν Παρισίοις ἐξορίας του.

Ἐξοχώτατε καὶ ἀγαπητὲ Φίλε κύριε Πρόεδρε,

Ἐνδύμωχος καὶ βαθεῖα συγκίνησις διακατέχει τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν παρουσίαν σας κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὴν φίλην καὶ σύμμαχον Γαλλίαν. Ἡ ἔλευ-

σίς σας εἰς τὴν φιλελευθέραν, εὐγενῆ καὶ ἀγαπητὴν αὐτὴν χώραν, κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ Προέδρου αὐτῆς πληροὶ μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὸν ὀπλίζει μὲ ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα καὶ αὐτοπεποίθησιν. Ἡ ἐπίσκεψίς σας αὐτὴ ἀποτελεῖ ἱστορικὸν γεγονός μεγίστης πολιτικῆς σημασίας, διότι συσφίγγει τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλοεκτιμῆσεως τῶν δύο τούτων χωρῶν καὶ ἐπὶ πλέον συμβάλλει εἰς τὴν ἐδραΐωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

Ὅπως ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην σύσσωμοι, Κληρὸς καὶ Λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας τῶν Παρισίων σὰς ὑποδέχονται ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλίασει εἰς τὸν Ἱερὸν τούτων χώρον καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ χαιρετίζουν ἐν τῷ προσωπῷ σας τὸν λαοπρόβλητον ἐθνικὸν ἡγέτην, τὸν μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα τῆς νεωτέρας ἱστορίας μας, τὸν Πρωθυπουργὸν τῶν μεγάλων ἔργων καὶ τῶν κρίσιμων περιστάσεων τῆς Πατρίδος μας.

Εὐγνώμονες πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὸ σημερινὸν τοῦτο ἐξαιρετικὸν γεγονός ἀπευθύνομεν αἶνον καὶ δοξολογίαν πρὸς Αὐτὸν κάτω ἀπὸ τὸν θόλον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

Τὸ περιβάλλον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου σὰς εἶναι γνωστὸν. Τὸ ἐγνωρίσατε κατὰ τὰ ἔνδεκα ἐκεῖνα σκληρὰ καὶ πονεμένα χρόνια τῆς ἐδῶ διαμονῆς σας. Ὀπλισμένος μὲ ἀπαράμιλλον ὑπομονὴν καὶ ἀντοχήν, ξένος πρὸς πᾶσαν δημαγωγίαν, ἀξιοπρεπὴς καθ' ὅλα καὶ πλήρης ὀραματισμῶν νὰ ὑπηρετήσετε καὶ πάλιν τὴν Πατρίδα, προετοιμάσθητε ἐδῶ ἀπὸ τὴν Θείαν Πρόνοιαν διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου νὰ σώσετε τὸ προσφιλὲς Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν. Καὶ τώρα εἰσθε Κυβερνήτης τῆς Χώρας τῶν συμφορῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀγώνων, ἡ ὁποία ἐνώπιον Λυσσαλέας τρικυμίας κλυδωνίζεται ὡς σκάφος, ἀλλὰ δὲν καταποντίζεται, διότι ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον φεύγοντες ἀπὸ τὸ Παρίσι ἐζητήσατε νὰ σὰς συνοδεύσῃ ἡ προσευχὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν ἔχετε ἀπὸ τὰ στόματα καὶ τὰς καρδίας μικρῶν καὶ μεγάλων. Διάπυρος εἶναι ἡ εὐχὴ μας νὰ εἰσθε πάντοτε πλήρης ὑγείας, γενναῖος, δίκαιος, ὑπέροχος, ἀνθρωπιστής, πιστός, πιστός μέχρι θανάτου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἱεράν ἀποστολήν σας πρὸς δόξαν τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδος καὶ πρὸς πᾶν ἀγαθὸν τοῦ δεδοκιμασμένου αὐτῆς εὐσεβοῦς λαοῦ.

Εἶψαν, ἀγαπητὲ φίλε κύριε Πρόεδρε, τὰ θήματα καὶ τὰ ἔργα σας εὐλογημένα παρὰ Κυρίου!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. { Πρωτ. 2162
Διεκπ. 1134 } Ἀθῆναι τῇ 26-6-75

Π Ρ Α Ξ Ι Σ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

- 1) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 87/1974.
- 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παραγρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 126/1969.
- 3) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 παραγρ. 3, 28, 33 καὶ 179 τοῦ ὑπ' ἀρ. 9/1970 Κανονισμοῦ (ΚΕΥ).
- 4) Τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 7-8/1-15 Ἀπριλίου 1975 τεύχει τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», δημοσιευθεῖσαν προκλήρυσιν.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 25/3-6-1975 ἀπόφασιν τοῦ ΚΔΣ/ΟΔΔΕΠ περὶ ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς πιστώσεως.

6) Τὴν ἀπὸ 30-4-1975 αἴτησιν μετὰ τῶν συνημμένων δικαιολογητικῶν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φιλήμονος Πατερᾶκη.

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 451/23-5-1975 ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσόνης κ. Σεβαστιανοῦ περὶ προκρίσεως τοῦ ὡς ἄνω Ἀρχιμανδρίτου ὡς καταλλήλου διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ Πρωτοσυγγέλλου.

8) Τὴν ἀπὸ 26-5-1975 ἀπόφασιν αὐτῆς.

Διορίζει τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Φιλήμονα, κατὰ κόσμον Εὐστράτιον Πατερᾶκην τοῦ Χριστοφόρου, ὡς Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσόνης ἐπὶ βαθμῇ 6ῃ καὶ ἀντιστοίχῳ μισθῷ ὡς ἔχοντα ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενα τακτικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος
 † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 † Ὁ Πειραιῶς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Ν. Ἰωνίας καὶ Ν. Φιλαδελφείας ΤΙΜΟΘΕΟΣ
 † Ὁ Κίτρους ΒΑΡΝΑΒΑΣ
 † Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 † Ὁ Θήρας ΓΑΒΡΙΗΛ
 † Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Φωκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὅρους καὶ Ἀρδαμερίου ΠΑΥΛΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Ὁ Δέσφης ΚΟΣΜΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 33 παράγ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικά προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀρτης τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, πρὸς κατάληψιν τῆς χηρευόσης θέσεως Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Κοιμησεως Θεοτόκου Κάτω Καλεντίνης.

Ἐν Ἀρτῇ τῇ 11ῃ Αὐγούστου 1975

† Ὁ Ἀρτης ἸΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1398/73 Ν. Διάταγμα «Περὶ συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων διακόνων παρὰ τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καὶ ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», 2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 720/1-8-1973 ἀπόφασιν ἡμῶν, περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ 3) Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κάτωθι ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν: 1) Ἀγίου Γεωργίου Ναυπλίου, 2) Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ναυπλίου, 3) Ἀγίου Πέτρου Ἀργους, 4) Κοιμ. Θεοτόκου Ἀργους, 5) Ἀγίου Νικολάου Ἀργους, 6) Ἀγίας Τριάδος Ἀγίας Τριάδος, 7) Καταθέσεως Τιμίας Ζώνης Ὑπεραγίας Θεοτόκου Νέας Τίρυνθος, 8) Θεομάνης - Ὁδηγητρίας Νέας Κίου, προσκαλοῦμεν πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ Κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα,

ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1975

† Ὁ Ἀργολίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Βεροίας καὶ Ναούσης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, πρὸς κατάληψιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ἱ. Ναῶν: 1) Β' θέσις Μητρ. Ναοῦ Βεροίας, 2) Β' θέσις Ἱ. Ν. Κυριωτίσσης Βεροίας, 3) Β' θέσις Ἀγ. Ἀναργύρων Βεροίας, 4) Β' θέσις Ἀγ. Γεωργίου Βεροίας, 5) Β' θέσις Ἀγ. Ἀντωνίου Βεροίας, 6) Β' θέσις Ἀγ. Γεωργίου Ναούσης, 7) Β' θέσις Ἀγ. Μηνᾶ Ναούσης, 8) Β' θέσις Κοιμ. Θεοτόκου Ναούσης, 9) Ἀρχαγορίου, 10) Κοπανοῦ, 11) Λαζοχωρίου, 12) Ταγαροχωρίου, 13) Κουμαριάς, 14) Κωστοχωρίου, 15) Κάτω Βερμίου, 16) Γεωργιανῶν, 17) Ἀμμου, 18) Χαράδρας, 19) Συκιάς, 20) Μελικής, 21) Τριλοφιάς, 22) Πλατάνου, 23) Πρασινάδας, 24) Παλ. Σκυλιτσίου, 25) Καλοχωρίου, 26) Σάντας - Λευκοπέτρας, 27) Ἀ-δένδρου καὶ 28) Σφηκιάς.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5ῃ Αὐγούστου 1975

† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 33-35 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τὰ διὰ τοῦ σχετικοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα πρὸς πληρῶσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ἱ. Ναῶν: 1) Ἀγ. Μαρίας Ἀναβρυτοῦ Μεγαλοπόλεως, 2) Κοιμ. Θεοτόκου Βάγκου Μεγαλοπόλεως, 3) Ἀγ. Βασιλείου Βάχλιας Γορτυνίας, 4) Ἀγ. Τριάδος Βλαχόραφτη Γορτυνίας, 5) Ἀγ. Τριάδος Βουτσαρᾶ Μεγαλοπόλεως, 6) Κοιμ. Θεοτόκου Βρυσοῦλες Μεγαλοπόλεως, 7) Κοιμ. Θεοτόκου Γραικοῦ Μεγαλοπόλεως, 8) Ἀγ. Γεωργίου Δρακοβουνίου Γορτυνίας, 9) Ἀγ. Νικολάου Ἐκκλησιολέως Μεγ/λεως, 10) Ἀγ. Δημητρίου Ζώνης Γορτυνίας, 11) Ἀγ. Θεοδώρων Θεοκτίστου (Β' θέσις), 12) Γεν. Θεοτόκου Ἄνω Καρυῶν Καρυταίνης, 13) Ἀγ. Δημητρίου Καστρακίου Γορτυνίας, 14) Τιμ. Προδρόμου Κατσιμπακίου Γορτυνίας, 15) Ἀγ. Τριάδος Κοντοβαζαίνης, 16) Ἀγ. Δημητρίου Κοντοβαζαίνης, 17) Ἀγ. Δημητρίου Ἄνω Κοτυλίου, 18) Ἀγ. Γεωργίου Λάσσης Γορτυνίας, 19) Ἀγ. Ἀποστόλων Λεονταρίου, 20) Γεν. Θεοτόκου Λυκαίου, 21) Τιμ. Προδρόμου Μαγουλιάνων, 22) Ἀγ. Κωνσταντίνου Μεγαλοπόλεως, 23) Ἀγ. Ἀθανασίου Μελισσοπέτρας, 24) Τιμ. Προδρόμου Ξηροκαρυταίνης Γορτυνίας, 25) Τιμ. Ζώνης Παρολογγῶν Γορτυνίας, 26) Ἀγ. Ἰωάννου Ποταμιάς Μεγαλοπόλεως, 27) Γεν. Θεοτόκου Πλάνας Μεγαλοπόλεως, 28) Ἀγ. Κωνσταντίνου Παύλιας Γορτυνίας, 29) Κοιμ. Θεοτόκου Ράδου Γορτυνίας, 30) Κοιμ. Θεοτόκου Σαρακινίου Ἡραίας, 31) Ἀγίου Ἀθανασίου Σουλαρίου Μεγαλοπόλεως, 32) Ἀγ. Δημητρίου Σπάθαρι Γορτυνίας, 33) Ἀγ. Γεωργίου Φτεριάς Γορτυνίας, 34) Ἀγίου Γεωργίου Χρούσης Μεγαλοπόλεως, 35) Ἀγ. Γεωργίου Χρυσοχωρίου Γορτυνίας, 36) Ἀγ. Γεωργίου Χωρεμίου Μεγαλοπόλεως, 37) Κοιμ. Θεοτόκου Ψαθί Μεγαλοπόλεως, 38) Ἀγ. Θεοδώρων Βαλτεσινίκου Γορτυνίας, 39) Κοιμ. Θεοτόκου Βάστα Μεγαλοπόλεως, 40) Ἀγ. Γεωργίου Καμενίτσης Γορτυνίας.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1975.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου και Όρεστιάδος

Έχοντας ύπ' όψιν τὰ άρθρα 33, 34, 35 και 36 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ί. Ναών, Ένοριών και Έφημερίων» προκειμένου νά προβώμεν εις τήν άνακήρυξιν ύποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τής κενής έφημεριακής θέσεως του Ί. Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Κοτρωνιάς, καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ ὑπό τῶν Ίερῶν κανόνων και του ὡς ἄνω Κανονισμού προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ Δελτίῳ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Έν Διδυμοτείχῳ τῇ 20ῇ Ίουλίου 1975

† Ό Διδυμοτείχου και Όρεστιάδος ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ήλειας

Έχοντας ύπ' όψιν τούς Θείους και Ίερούς Κανόνες τής Όρθοδόξου ἡμῶν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ και τὰς Διατάξεις τῶν άρθρων 33, 34, και 37 του ύπ' άριθμ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Ίερῶν Ναῶν, Ένοριῶν και Έφημερίων», και προκειμένου νά προβώμεν εις τήν πλήρωσιν τῶν κενῶν Έφημεριακῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ί. Ναῶν: 1) Ί. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Μαραθιάς, 2) Ί. Ν. Αγίου Δημητρίου Καρακαυτίου, 3) Ί. Ν. Αγίου Δημητρίου Άρβανιτίου, 4) Ί. Ν. Αγίου Παντελεήμονος Παλαιοπόλεως, 5) Ί. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ Κουζουλίου, 6) Ί. Ν. Γενεσίου Θεοτόκου Αγίου Γεωργίου Λετρίνων, 7) Ί. Ν. Αγίου Νικολάου Οινόης, καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ ὑπό τῶν Ίερῶν Κανόνων και τῶν Νόμων του Κράτους ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ ἐπίσημον δελτίον τής Έκκλησίας «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά τῶν, προκειμένου νά προβώμεν εις τήν άνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων Έφημερίων.

† Ό Ήλειας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Έχοντας ύπ' όψιν τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 33 και 34 του ύπ' άριθμ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίερῶν Ναῶν, Ένοριῶν και Έφημερίων», καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς οργανικές θέσεις τακτικῶν έφημερίων τῶν κάτωθι Ίερῶν Ναῶν τής καθ' ἡμᾶς Ίεράς Μητροπόλεως: 1) Αγίου Έλευθερίου Ντεπῶ, 2) Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Άκροπόλεως, 3) Παναγίας Λαοδηγητριάς, 4) Αγίων Αναργύρων και 5) Προφήτου Ἡλιοῦ Πυλαίας, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ περιοδικὸν «Εκκλησία», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἵνα προβώμεν εις τήν άνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν άνωτέρω κενῶν έφημεριακῶν θέσεων.

Έν Θεσσαλονίχῳ τῇ 13ῃ Αὐγούστου 1975

† Ό Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Κερκύρας και Παξῶν

Προκειμένου νά προβώμεν εις τήν πλήρωσιν τής κενής δευτέρας θέσεως Ίεροκήρυκος τής Ίεράς ἡμῶν Μητροπόλεως, προσκαλοῦμεν πάντας τούς βουλομένους και έχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν εις τὰ Γραφεῖα τής Ίεράς ἡμῶν Μητροπόλεως ἐντὸς εικοσαήμερου ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ του Νόμου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν.

Έν Κερκύρῃ τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1975

† Ό Κερκύρας και Παξῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Λάμπης και Σφακίων

Έχοντας ύπ' όψιν τὰς διατάξεις του Ν.Δ. 1398/1973 και τήν ύπ' άριθ. 6/1975 ἀπόφασιν ἡμῶν, ὡς και τὰς τῶν άρθρων 33-36 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού «Περί Ί. Ναῶν και Έφημερίων», καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ Κανονικά και Νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρὸς κατάληψιν τῶν κάτωθι κενῶν διακοιτικῶν θέσεων: 1) Ί. Ν. Κοιμ. Θεοτόκου Μελάμπων, 2) Ί. Ν. Κοιμ. Θεοτόκου Σελλίων, 3) Ί. Ν. Κοιμ. Θεοτόκου Άκουμίων, 4) Ί. Ν. Αγ. Γεωργίου Άνωπόλεως Σφακίων, 5) Ί. Ν. Τιμίου Προδρόμου Άποδοῦλου, 6) Αγ. Γεωργίου Φουρφουρά, 7) Αγ. Παντελεήμονος Χώρας Σφακίων, 8) Εἰσοδ. Θεοτόκου Άμαρίου και 9) Αγ. Παντελεήμονος Μέρωνος.

Έν Σπηλαιῳ τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1975

† Ό Λάμπης και Σφακίων ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μεσογαίας και Λαυρεωτικῆς

Έχοντας ύπ' όψιν τὰς διατάξεις του άρθρου 33 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίερῶν Ναῶν, Ένοριῶν και Έφημερίων», καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ του Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως, πρὸς κατάληψιν τής κενῆς Έφημεριακής θέσεως του Ίερού Ναοῦ Αγίων Θεοδώρων ἐν Γαργηττῷ Ἀττικῆς.

Έν Σπάτα τῇ 9ῃ Ίουλίου 1975

† Ό Μεσογαίας και Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Έχοντας ύπ' όψιν τὰς διατάξεις του Άρθρου 33 του ύπ' άριθμ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίερῶν Ναῶν, Ένοριῶν και Έφημερίων», καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ του Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως, πρὸς κατάληψιν τής κενῆς Έφημεριακής θέσεως του Ίερού Ναοῦ τῶν Αγίων Κωνσταντίνου και Ἐλένης εις Καμάριζον Λαυρίου Ἀττικῆς.

Έν Σπάτα τῇ 9ῃ Ίουλίου 1975

† Ό Μεσογαίας και Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κενῆς οὔσης τής θέσεως του Πρωτοσυγκέλλου τής Ίεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, καλοῦμεν τούς ἐπιθυμοῦντας νά καταλάβωσιν αὐτὴν και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς 10ῆμέρου ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Έν Νεαπόλει τῇ 8ῃ Αὐγούστου 1975

† Ό Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Έχοντας ύπ' όψιν τὰς διατάξεις του άρθρου 33 παρ. 2 και 3 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού «Περί Ίερῶν Ναῶν, Ένοριῶν και Έφημερίων», και προτιθέμενοι νά πληρώσωμεν τήν κενὴν έφημεριακὴν θέσιν του Ίερού Ναοῦ Αγίου Γεωργίου χωρίου Χορτιάτη, καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ ὑπό τῶν Ίερῶν Κανόνων και τής κειμένης Νομοθεσίας προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐντὸς 20ῆμέρου ἀπὸ τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Νεαπόλει τῇ 18ῃ Αὐγούστου 1975

† Ό Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὸ Ν.Δ. 1398/1973 «Περὶ συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων κ.τ.λ.» καὶ β) τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπόμενα προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν Ἱεροδιακόνου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ «Ἁγίου Νικολάου» Δήμου Σαμίων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σάμῳ τῇ 18ῃ Ἰουλίου 1975

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν ἐφημεριακὴν θέσιν Ταξιαρχῶν Πλωμαρίου Ἱκαρίας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σάμῳ τῇ 21ῃ Ἰουλίου 1975

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Μοδίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς κειμένης Νομοθεσίας «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν» προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Λαμῖα τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1975

† Ὁ Φθιώτιδος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33-36 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/69 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν», καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα καὶ βουλομένους, ὅπως καταλάβωσι μίαν τῶν ἀκολουθῶν ὀργανικῶν ἐφημεριακῶν θέσεων: 1) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Ἀγιδινῶν, 2) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἀγίας Σοφίας Ἀηλιαντίων, 3) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Γαλατσάδων, 4) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος Ἑλληνικῶν, 5) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Καστανιώτισσης, 6) Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμ. Ταξιαρχῶν Κοκκινομηλιάς, 7) Ἱεροῦ Ναοῦ Πρ. Ἡλιοῦ Κοτσικίων, 8) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου Κούτουρλου, 9) Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμ. Ταξιαρχῶν Λάμαρης, 10) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου Μίστρου, 11) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Πεισῶνος, 12) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Πολυλόφου, 13) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Τριάδος Πούρνου, 14) Ἱεροῦ Ναοῦ Κομμ. Θεοτόκου Λιχάδος, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1975

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

A) Ἑσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 300 ἐτησίως.
B) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 12 ἐτησίως.
Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κωνστ. Γ. Μπόνη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Διάλογος μετὰ τοὺς Πατέρας, Θεός, Κόσμος, ἄνθρωπος.

Ἀρχιμ. Μελετίου Καλαμαρά, Ἀγάπη ἐν Ἀληθείᾳ. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας κ. Μαξίμου (28/5—6/6/1975).

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου, Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου (2 Ἰουλίου 1975).

Γ. Α. Καρρά, Γενικὴ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ ΤΑΚΕ ἔτους 1974.

Ἰωάν. Καρμίρη, Ἀκαδημαϊκοῦ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Β' Συνδιάσκεψις τῆς Μικτῆς Ὁρθοδόξου - Παλαιοκαθολικῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Διαλόγου μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθόδοξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς.

Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος.

Παρατηρήσεων στὴλῃ.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Παράρτημα.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ἀθῆναι, Ἰασιῶν 1 — Τηλ. 710.73

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Ἰωάννης Μιχαήλ. Ἀναστασάκη 3, Ζωγράφου. Τηλ. 787.978.